

హైవ్‌లైట్

కౌమది

నీ నుంగిళ్లు సాచార్ప వెబ్‌సైట్

www.koumudi.net

ప్రచురణ సంఖ్య: 38

హోస్టివల్లరి

నెలునెలూ నెప్పులు ఏండుగు

బాసురే..సినారె..!

సి.నారాయణారెడ్డి గారు మధుర కవిగా అందరికి పరిచయమే. ఆయన పాటల్లో సుందరమైన అంత్య ప్రాపులు అందంగా, మంద గమనం చేస్తూ శ్రోతల్ని అలరిస్తాయి. ఉపన్యాసాల్లో కూడా మాటలతో ఆయన చేసే గారడీలు ఆసక్తికరంగాఉంటాయి.. ఆయన ఉపన్యాసాల్లోంచి కొన్ని చెమ్ముకుర్లు ...

- ప్రముఖ కవి బోయి భీమన్న గారు ఉపన్యాసించేప్పుడు చాలా నిర్భయంగా ఉంటూ, ఎవరి గురించేనా, ఏ విషయం గురించి ఐనా కుండబడ్డలు కొట్టినట్లు చేప్పేవారట. భీమన్న గారి కున్న ఈ స్వభావావాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని భీమన్న గారితో కలిసి పాల్గొన్న సభలో సినారె...

” బోయి భీమన్న కాదు..

బాబోయి భీమన్న ” అని చమత్కరించారు.

అలానే మరో సభలో అప్పటి రెవెన్యూమంత్రి పి.తిమారెడ్డి గారి గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ

” ఈ తిమ్మరెడ్డి.. తతిమార్క రెడ్డ వలే కాదు.. ” అన్నారు..

అధికారభాషా సంఘం అధ్యక్షులుగా వున్నప్పుడు ఒక సభలో ప్రసంగిస్తూ ” తెలుగు వాడకం గురించి చట్టాలెన్నో చేశాం .కానీ వాటి అమలులోనే లోపం జరుగుతోంది.... ” అంటూ

”అమలు కాని చట్టం

ఆక్కరకు రాని చుట్టూ.. ” అని చమత్కరించారు..

నాటకం న్యూయు

ఇప్పుడంటే టి.వి.లు సినిమాలు వచ్చి రంగ ఫ్లాల నాటకాలకి ఆదరణ తగ్గింది కానీ 30-40 యేళ్ళ కిందట రంగఫ్లాలనాటకాలకి ఏపరీతమైన క్రేజ్ ఉండేది. ముఖ్యంగా పౌరాణిక పద్యానాటకాలకి.. అందునా పాండవోద్యోగవిజయాలకి ..ఇంకా చెప్పాలంటే అందులోని ‘జెండాపై కపిరాజు..’ , ‘చెల్లియో..చెల్లకో..’ లాంటి పద్యాలకి..! ఈనాటక ప్రరూపాల్లోని కొన్ని హోస్య సందర్భాలు..

ఒక పల్లెటూళ్ళో ఈ నాటకం జరుగుతోంది.. కృష్ణుడు పౌత్రధారి ఓ మోస్తరు గా పాడుతున్నాడు. కశాకారుల ప్రతిభకి నిదర్శనం ఈ పద్యానికి ఎన్ని వన్స్మోర్ లు వచ్చాయనేది.. సరే మన కృష్ణుడు సరిగా పాడలేక పోతున్న కానీ ఒక పద్యానికి పదే పదే వన్స్మోర్ లు వచ్చాయి. అలా వన్స్మోర్ లు కొడుతున్న ప్రేక్షకుడ్ని పక్క నున్నతను అడిగాడు.

“ఏమయ్యా ఆయన సరిగ్గా పాడడం లేదుకదా.. ఎందుకన్ని సార్లు

వన్స్మోర్ లు కొడుతున్నావు..” అని.

“అందుకే సార్.. ఆయన బాగా పాడే వరకూ వన్స్మోర్ అంటునే ఉంటాను..”

పల్లెటూళ్ళలో ఇలాంటి నాటకాలు వేసేప్పుడు కొన్నిసార్లు డ్యూష్టోవాళ్ళే సేర్పుకుని వేస్తుంటారు. అలాంటి సందర్భాలలోని కొన్ని హోస్య సంఘటనలు..

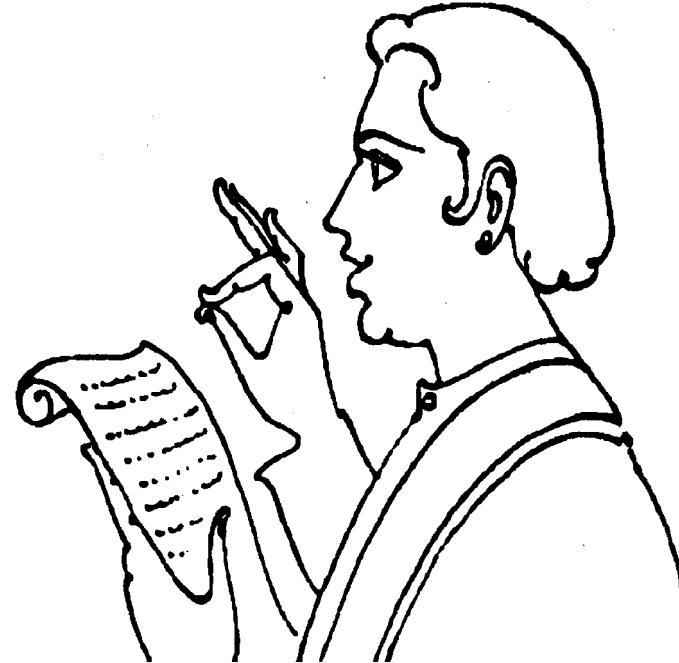
తన సహాయం అర్థించడానికి వచ్చిన అర్థానుడ్ని చూసిన కృష్ణుడు..” బావా ఎప్పుడు వచ్చితీవు..” అని పద్యం పాడూతుంటే ఆయన తీసిన సుదీర్ఘమైన రాగానికి నిలుచునే చిన్నగా కునుకు తీస్తున్నాడు అర్థానుడు. ఒక కంట ఇది గమనిస్తున్న కృష్ణుడు పౌత్రధారి అతని భుజం మీద తట్టి ‘బావా..నిన్నే అడుగుచుంటిని... ఎప్పుడు వచ్చితీవు..?’ అన్నాడు. ఉలికి పాటుతో కునుకునుంచీ లేచిన అర్థానుడు..

“అందేటా .. నిన్న ఇడ్లరం ఒకే బస్సులో వచ్చాం కదా.. మళ్ళీ ఎప్పుడొచ్చావ్.. అనడుగుతావేంటే..” అన్నాడు!

కరంటు లేని రోజుల్లో పెట్టో మాక్స్ లైట్ వెలుతురులో నాటకాలు వేసేవారు..

ఒక వూళ్ళో ఇలానే కృష్ణుడు ” బావా...” అంటూ నోరు తెరిచి పద్యం పాడుతుంటే పెట్టోమాక్స్ లైటు దగ్గరకి చేరిన దోషులు కృష్ణుడు పౌత్రధారి నోట్లోకి వెళ్ళాయట.. ఆయన వెంటనే ..” బావా థూ.. . వీటి సిగరరగా.. ఎప్పుడు వచ్చితీవు...” అని పద్యాన్ని కంటిన్యా చేశాట్లు..!

ఒకసారి బత్తారి రాఘువ గారు ‘చందగుష్ట’ నాటకం వేస్తున్నారట. రాఘువ గారు చాణక్యుడుగా నటిస్తున్నారు. నందుని సభలో జరిగిన అవమానానికి రగిలిపోతూ మాంచి రసపట్టులో ఆవేశంతో భారి సంభాషణలు చెబుతుండగా రంగఫ్లాలం మీదికి కుక్క వచ్చి నిలుచుందట. ఇంకాకర్మాతే ఏం చేసే వారో కానీ కదలకుండా అలానే నిలుచున్న కుక్కను చూసి ” ఓసీ శునకరాజుమా.. నీకు కూడా నేను లోకువయ్యానా!?” అని సందర్భాచితంగా కలిపేశారట..! ***

ఐదో తరగతి క్లాసులో ముకుందం మాస్టరు పాతాన్ని ప్రాఫీకర్ గా చెబుదామని..

"ఒరే రాజూ..నేను కూర్చున్న కుర్కికి ఎన్ని కాళ్ళున్నాయి..?" అని అడిగారు.

"నాలుగు సార్.."

"అందులో ఒకటి విరిగిపోతే ఏమూతుంది?"

"సైన్సు లోనా, లెక్కల్లోనా?"

"అతి తెలివి తేటలా..? కుర్కి కాళ్ళలో ఒకటి విరిగిపోతే ఏమూతుందంటే సైన్సు,,లెక్కలా? అంటా వేంటా?"

"అదే సార్..లెక్కల్లో ఐతే కుర్కి కాలు ఒకటి విరిగితే మూడు కాళ్ళు మిగులుతాయి.. సైన్సులో ఐతే కుర్కి కాలు విరగ్గానే మీరు బొక్క భోర్లా పడిపోతారు..

రిహ్యు-రిష్యుగులు

"ఒరేయ్..నీ ప్రోగ్రస్ రిపోర్టు చూడు..ఇన్ని తక్కువ మార్కులొచ్చాయ్..మంచి మార్కులోస్తు సైకిల్

కొనిపెడతానన్నాను కదా.. నువ్వుసలు చదవకుండా ఏం చేస్తున్నట్లు..!?"

"సైకిల్ నేర్చుకుంటున్న నాన్నా.."

"ఏరా కెమిప్లై పరీక్ష సరిగ్గా రాయలేదంటున్నామ్..అన్నీ కాపీలు రాసి షర్పులోపల పెట్టుకెళ్వ కదా.."

"పారబాటున కెమిప్లై చోక్క బదులు ఫిజిక్స్ చోక్క తొడుక్కున్నానా..!"

"అంత పిసినారి తనం పనికి రాదురా బుజ్జీ..చెల్లికి కూడా గోళీలివ్వు ఆడుకోడానికి.."

"ఆడుకోమంటున్నానమ్మా.. అదే తీసేసుకుంటానంటోంది.."

"థా..చెల్లి అలా చెయ్యదే.."

"ఎందుక్కాదూ.. ఇప్పటికే రెండు గోళీలు మింగేసింది..!"

"అమ్మా..పక్కింటిలోకి కొత్తగా వచ్చిన పిన్ని గారి పేరు 'ప్రియ' కదా.."

"కాదనుకుంటాలేరా.."

"కాదు ఆవిడోరు ప్రియనే..నాకు బాగా తెలుసు.."

"మరి నాతో కామాక్షి అనిచెప్పిందేమిటీ?"

"నువ్వు మొన్న పాపింగ్ కి వెళ్ళాను కదా..అప్పుడు డాడీ.. పిన్నిని అలానే పిలిచారు..ఒక సారి కాదు..నాలుగు సార్లు పిలిచారు.."

నెలనెలం నేప్యుల వండుగీ

చేతికి దెబ్బుతగిలిన పేషంటుకి కట్టుకడుతూ డాక్టరు గారు ..

" మరేం భయం లేదు..ఒక్క రెండు వారాలు జాగ్రత్తగా వుంటే కట్టు తీసేస్తాను.. ఆప్టైన అన్ని పనులూ అద్భుతంగా చేసుకోగలరా చేతితో.." అన్నాడు.
"నిజంగానా డాక్టర్..ఈ చేతి వయులిన్ వాయించగలనంటారా? "

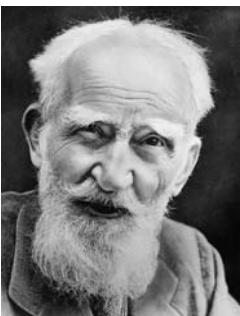
" ఓ..భేష్టగ్గా.."

" అరె..అదెలా.. ఇప్పటివరకూ నాకసలు వయులిన్ పట్టుకోవడమే రాదు కదా!!"

ఒక సారి చర్చిల్ ఇంగ్లండ్ పార్లమెంట్లో ఆవేశంగా ప్రసంగిస్తూ " నిజం చెప్పాలంటే..ఈ సభలో సగం మంది పూలేస్ "

అన్నాడు. ఇంకేముందీ..సభద్దరిల్లింది. చర్చిల్ తనమాటలు ఉపసంహరించుకోవాలనీ, సభకు క్రమాపక్ష చెప్పాలనీ పట్టుపట్టారు సభ్యులు. అలాగేనంటూ లేచిన చర్చిల్ "ఐ యామ్ వెరి సారీ.నిజంగా ఈ సభలో సగం మంది పూల్స్ కారు.." అన్నాడు.. మళ్ళీ గొడవముదలైంది..

"మొదట అన్న మాటను వెనక్కు తీసుకున్నాను. పైగా సారీ చెప్పాను. ఇంకెందుకు గొడవ చేస్తున్నారు"ని అన్నాడాయన అమాయకత్వం నటిస్తూ.. !!

కౌముది

ఒక యువరచయిత ఓ నాటకం రాసి దానిని విని అభిప్రాయం చెప్పమని బెర్మార్డ్ షాని అడిగాడు. ఆ కురాడు రెండో సీన్ మొదలుపెట్టే సమయానికి షా నిద్రలోకి జారాడు.. యువకుడు ఆయన్ని నిద్రలేపి.. "అదేమిటి సారీ! నిద్రపోతున్నారు? నా నాటకం మీద అభిప్రాయం తెలుసుకోవడానికి కదా మీకు వినిపిస్తోంది..!?" అన్నాడు.

"చూడు నాయనా! నాటకాలపై అభిప్రాయం కావాలన్నావు..ఐతే నిద్రకూడా ఒక అభిప్రాయమేనని నుప్పు తెలుసుకుంటే మంచిది.." అన్నాడు బెర్మార్డ్ షా..!

"అబ్బా.. ఈ దోషుల భరించలేకుండా ఉన్నానోయ్.. ఇప్పటిదాకా ఇర్రవై దోషుల్ని చంపాను తెలుసా?"

పరమానందం భార్యతో గొప్పగా చెప్పాడు..

" ఏమిటీ.. చంపిన దోషుల్ని లెక్కపెడుతున్నారు కూడానా..?"

" అవును మరీ.. ఇంకా కావాలంటే అందులో మగదోషులెన్నో ఆడ దోషులెన్నో కూడా చెప్ప గలను. వాటిల్లో పన్నెండు మగ దోషులూ , ఎనిమిది ఆడ దోషులూ ఉన్నాయి తెలుసా?"

"ఆఁ.. దోషుల్లో ఆడ మగా ఎలా తెలుసుకున్నారండీ.."

" బీరు బాటిల్ మీద ఉన్నవి మగదోషులూ.. టిలిఫోన్ మీద ఉన్నవి ఆడ దోషులూ.. ఆ మాత్రం కనిపెట్టలేననుకున్నావా?" పరమానందం పరమరహస్యాన్ని బయట పెట్టాడు.

"హాల్లో గోదావరి ఎక్కు ప్రెన్ ఎప్పుడొస్తుందండీ..?" ఫోన్లో అడిగాడు చిదంబరం..

"ఒంటిగంటకి.."

"పగలా? రాత్రా?"

"రాత్రే.."

"ఇవాతా.. రేపా?"

"ఇవాళే.."

"ప్లాట్ ఫారమ్ నంబరెంట?"

"నాలుగు.."

"ఖచ్చితంగా నాలుగు పైకి వస్తుందంటారా?"

".. నాలుగు పైకి వస్తుందయ్యా.. నీకే మన్నా అభ్యంతరమైతే చెప్పు.. మీ ఇంటికి పంపిస్తాను.."

"ఏమయ్యా.. తిక్క శంకరయ్యా.. నువ్వు ప్రతి ప్రశ్నకి ఎదురు ప్రశ్న వేస్తావట నిజమేనా..?"

" అలా అని నీతో ఎవరు చెప్పారు?"

"డాక్టర్ గారూ.. రక్తపోటుకి కారణమేమిటంటారూ.."

"రక్తం ఉండడమే.."

"అరేయ్..బుడుగూ.. సూక్తుల్లో పొతాలు శ్రద్ధగా వింటున్నావా? బాగా చదివి మంచి మార్పులు తెచ్చుకోవాలి. తెలిసిందా?"

" నువ్వులా అడగడం ఏమీ బాలేదు నాన్నా.. నిన్నెపుడైనా నీ ఆఫీసులో మీబాస్ చెప్పిన పనులన్నీ శ్రద్ధగా చేస్తున్నావా? అని ఎప్పుడైనా అడిగానా?"

" గందరగోళం ఛానెల్.. వార్తలు చదువుతున్నది అయోమయం అచ్చమాంబ.. ఇప్పుడే అందిన తాజా వార్త.. మెపూదీ పట్టం దగ్గర సెవెన్ సీటర్ ఆటో బోల్తా పడి అందులో ప్రయాణిస్తున్న 44 మందిలో 40 మందికి తీవ్రంగా గాయాలయ్యాయి.." "

" ఆరే నానీ.. లెక్కల టెష్ట్లో ఎన్ని లెక్కలిచ్చారు...?"

"మొత్తం ఏడు లెక్కలిచ్చారు నాన్నా?"

"ఎన్ని వదిలేశావేమిటీ.."

"ముందునుంచీ ఐదూ..వెనకనుంచీ రెండూ.." "

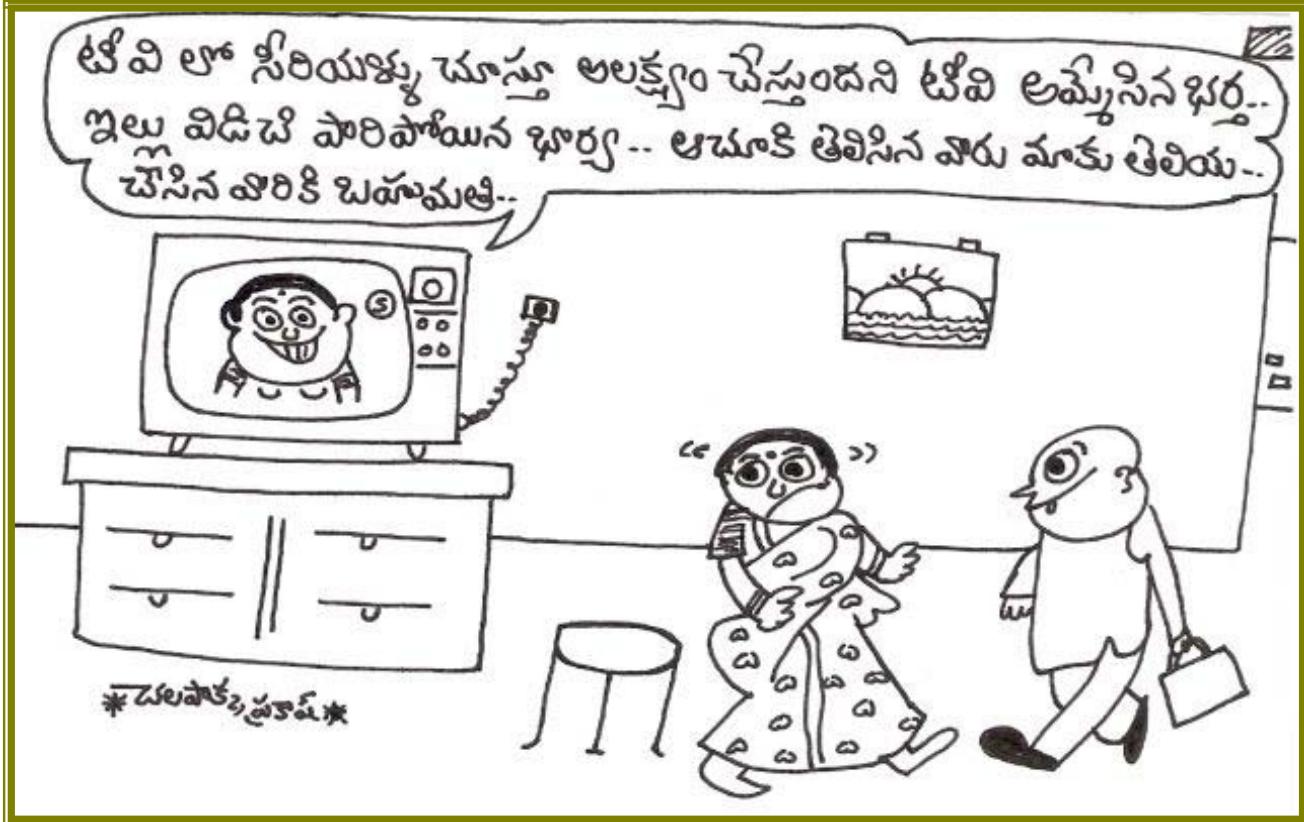
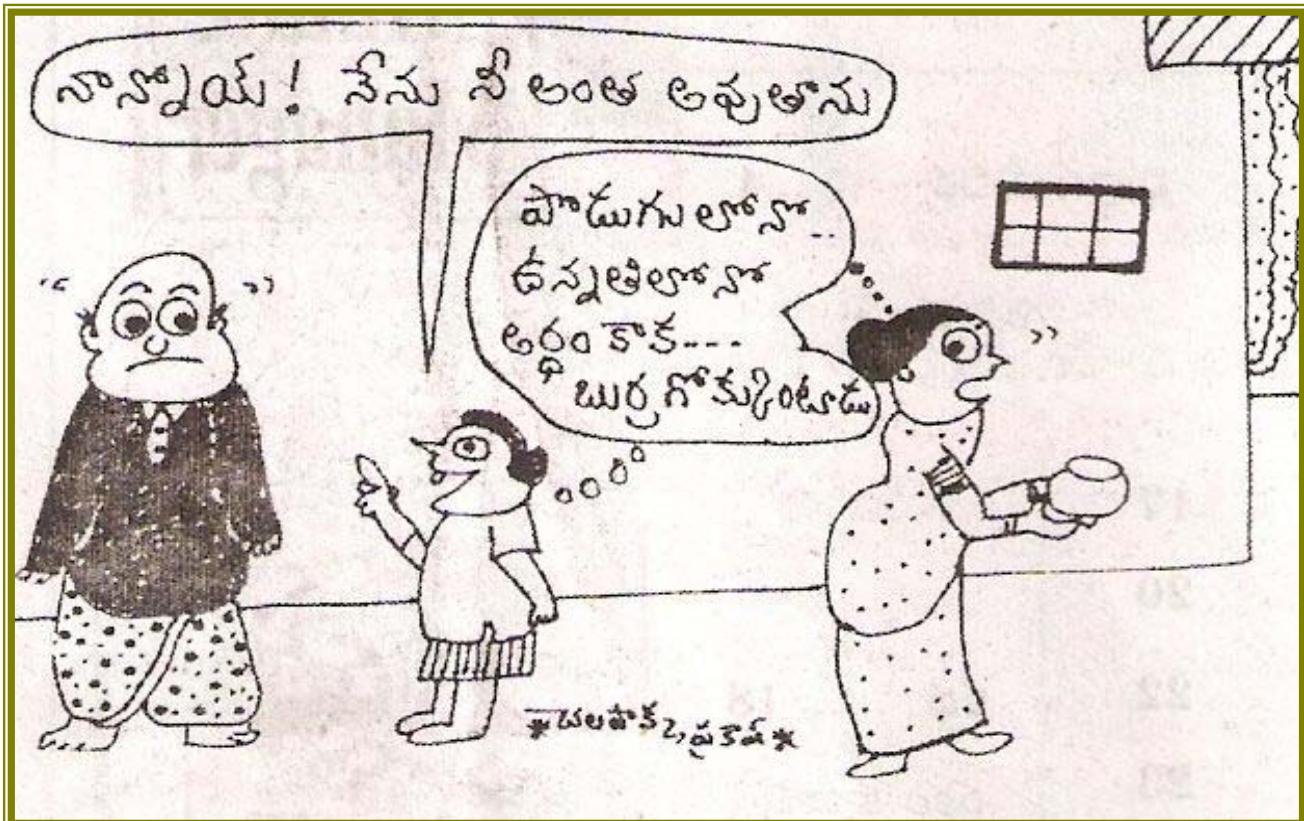

"మా ఇంట్లో ఎవరు ఏ విషయాల మీద నిర్ణయాలు తీసుకోవాలి అనే విషయం మీద నాకూ మా ఆవిడకీ ఒక ఒప్పందం కుదిరిందోయ్.." "

"ఎలాగా?"

" అదే.. మా అమ్మాయి పెళ్ళి సంబంధాలు, మా అబ్బాయి ఉద్యోగం, ఇంటి లోనూ..ఇలాంటి చిన్న చిన్న విషయాల మీద నిర్ణయం తీసుకునే స్వేచ్ఛని మా ఆవిడకిచ్చాను. నేనేమో ఇరాన్ నుంచీ అమెరికా సైన్యాన్ని ఎప్పుడు వెనక్కి తీసుకుంటుంది, చమురు ధరలు ఎప్పటికి తగ్గుతాయా, ఆఫీకా అడవుల్లోని జంతువులకి వచ్చిన వ్యాధిని నయం చేయడం ఎలా .. అనే విషయాల గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటాను.." "

నెలనెలా నవ్వుల పండుగ

శాంతికుమార్, శాంతిప్రియ ఇద్దరూ మొదటిసారి రైల్స్‌ప్లాట్ ఫామ్ మీదనే కలుసుకున్నారు. ఎన్ని రోజులైనా పెళ్ళికి మాత్రం ఒప్పుకోవడంలేదు శాంతిప్రియ.

ఏమైనా సరీ రైల్స్‌ప్లాట్ ఫామ్ సాక్షిగా ఆ రోజు ఆటో ఇటో తేల్సేసుకోవాలనుకున్నాడు శాంతికుమార్.

"ప్రియా..ఈ రోజు మన పెళ్ళి విషయంలో తేల్చి చెప్పాలింది.. నువ్వు కాదంటే రాబోయే ట్రైన్ కింద తెలెపట్టి చచ్చిపోతానంతే.." అన్నాడు..

శాంతి ప్రియ తాపీగా .."అబ్బాచ్చా నన్ను కొంచెం అలోచించుకోనివ్వు. మరీ అంతతొందరేమిటి కుమార్. ప్రతి అరగంటకి ఏదో ఒక రైలు వస్తుంది కదా.." అంది.

"ఒరేరే...బుడుగూ..నువ్వు సూక్తులకెళ్ళడం మొదలెట్టి వారం కాలేదు..అప్పుడే చాలా రాసేస్తున్నావ్..ఏమిటమ్మా అది.."

"ఇదీ.. ఉత్తరం రాస్తున్నా.."

"ఎవరికీ.."

"ఎవరికి మిటి..నాకే.."

" నీకేనా..ఏం రాశావందులో..?"

"ఏదీ నేనింకా పోస్టుచెయ్యందే. దీన్ని పోస్టుబాణ్ణ లో వెయ్యాలి. అది నాకండాలి. అందాక గదా దీన్లో ఏముందో తెలిసేదీ.."

"మాస్టారూ.. మీరెప్పుడూ చిన్నకుటుంబం చింతలు లేని కుటుంబం అంటుంటారు కదా. మరి మీకు 8 మంది పిల్లలున్నారే!?"

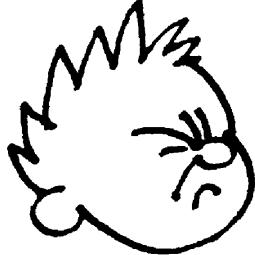
" అదేనయ్యా బాబూ.. స్వానుభవంతోనే బుట్టి తెచ్చుకుని, మిగతావాళ్ళు నాలా కాకూడదని అలా చెబుతున్నా.."

"బుడుగూ..సూర్యుల్లో ఏం నేర్చుకున్నావ్?"

"రాయడం ఎలానో చెప్పారమ్మా.."

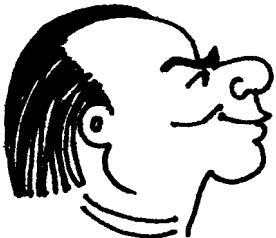
"గుడ్.ఏం రాశావైతే.."

"ఇంకా చదవడం ఎలానో చెప్పలేదు.. అందుకే ఏమీ రాయలేదు..!"

"బుడుగూ..నిన్న నువ్వు సూర్యులు ఎగ్గాట్టి మామిడి తోటల్లో తిరిగావట నిజమేనా?"

"లేదు టీచర్..నేను సినిమాకి వెళ్లాను. కావాలంటే ఇదిగోండి..టిక్కెట్ ముక్క..!"

" - అంతా విషాదం - సినిమాలో నేను చనిపోయే సన్నిఖేశం చూసి మా అవిడ వెక్కి వెళ్లి ఏడ్చిందిరా.."

ఫ్రెండ్ తో గొప్పగా చెప్పాడు హిరో కుక్కుటేశ్వర్..

" పాపం..అది నిజం కాదని గుర్తొచ్చి అలా ఏడ్చి ఉంటుందిలే.."

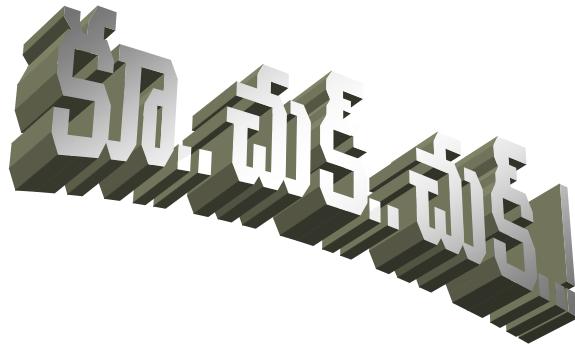
"ఏమేవ్..కాంతం..కూర వండే ముందు చేపని బాగా కడిగావా?" అడిగింది రంగనాయకమ్మ పనిమనిషిని..

" లేదమృగారూ.. చేప పుట్టినదగ్గర్నుంచీ నీళ్లలోనే ఉంది కదా.. ఇంకా కడగడం ఎందుకని అలానే వండేశా.." పనిమనిషి సంజాయుషీ ఇచ్చింది.

.....

కామెడీ కార్నూలు

యుర్రంశెట్టి శాయి

విజయవాడ నుంచీ బందరు వెళ్ళే రైలు అతి నెమ్ముదిగా పోవడం ప్రయాణికులకు విసుగు కల్గించింది.

బండి వెళ్ళండగానే ఓ ప్రయాణికుడు దిగి ఇంజన్ దగ్గరకెళ్ళి ధన్వానాటే నడుష్టు ట్రైవర్ మీద మండిపడ్డాడు.

"ఏమయ్యా! ఇంతకంటే వేగంగా వెళ్ళడం చేతకాదా?"

"ఎందుకు వెళ్ళలేనయ్యా! కానీ వెధవది రూల్ ప్రకారం నేను ఇంజన్తో పాటే వెళ్ళాలి. "

ఒకావిడ వాళ్ళ కుక్కతో సహా గోల్గొండ ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎక్కి దాన్ని పక్కనే సీటుమీద కూర్చోబెట్టింది. మిగతా ప్రయాణికులు అభ్యంతరం చెప్పి టి.టి.యి. ని పిలుచుకొచ్చారు.

"అవునయ్యా! దానికి టికెట్ తీసుకున్నాను. అంచేత మిగతా ప్రయాణికుల్లా దానికి సీటుమీద కూర్చునే హక్కుంది.." అందావిడ మొండిగా.

" సరే - ఐతే మిగతా అందరు ప్రయాణికుల్లాగ దాని కాళ్ళు సీటుమీద పెట్టకుండా కూర్చోబెట్టండి దాన్ని.. " అన్నాడు టి.టి.యి.

ఒక పర్సనెంట్ వే-ఇస్ట్మెక్స్ ఎప్పుడూ పాడుగాటి లెటర్స్ రాయడంతో విసుగెత్తిన డి.యి.ఎన్ గారు అతనిని ఆఫీసుకి పిలిపించి నాలుగు చివాట్లు వేశారు. "ఏమిటయ్యా...కొండవిటి చేంతాడు లాగా లెటర్స్ రాయడం? ఏ విషయమైనా కుప్పంగా రాయడం నేర్చుకోవాలి! ఇంకోసారి పాడుగాటి లెటర్స్, మేసేజ్స్ రాయకు!"

పి.డబ్బల్యూ "ఆయ్..ఓకె సార్ " అని తిరిగి తన స్టోప్ కొచ్చేశాడు.

ఆ తర్వాత వద్దుకాలంలో డి.యి.ఎన్ గారికి అతని దగ్గరనుంచీ మేసేజ్ వచ్చింది.

"డి.యి.ఎన్ గార్టు,

రైల్వే ట్రాక్ ఉండాల్సిన చోట నది ఉన్నది . గమనించ ప్రార్థన"

ఓ లావపాటి పెద్దమనిషి రైల్లో రెండు సీట్లు ఆకమించుకుని కూర్చోవడం - పక్కనే నిలబడ్డ రమణమ్మ గారికి చిరాకు కలిగించసాగింది.

"మర్యాదకైనా కూర్చోమని అనడేం?" అని విసుక్కోవడం గమనించి ఆ పెద్దమనిషి జేబులోనుంచి రెండు టిక్కెట్లు తీసి ఆమెకు చూపించాడు.

ఓ రెల్వే ఆఫీసర్ గారికి ఓ ప్లైల్ సంతకానికి వచ్చింది

అందులో రాసిన విషయం ఏమిటో అర్థంకాక ఆ ప్లైల్ పంపిన క్లర్క్ ని పిలిపించాడాయన.

"ఏమిటయ్యా ఈ అర్థం పథం లేని భాష? ఒక్క ముక్క కూడా తెలిటం లేదు? నీకేమైనా కామన్ సెన్సుండా ఇలా రాసి పంపడానికి?" కోపంగా అడిగాడా అధికారి.

"అది మీరు చెప్పిన మేటరే సార్! యథాతథంగా పేపర్ మిద ఉంచాను.." అన్నాడా క్లర్క్!

గేయకవి గేయశ్రీ గారిని డేరాడూన్ లో తెలుగు సమితి వారు సన్నానం చేయడానికని ఆహ్వానించారు. వెంటనే గేయశ్రీ ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎక్స్‌ప్రెస్ లో ఛిల్లీ చేరుకుని తరువాత డేరాడూన్ రైలెక్కారు. మధ్యలో టికెట్ కలెక్టర్ వచ్చి ఆయన టికెట్ చెక్ చేసి అయిదు నిమిషాలనేపు ఏదో హిందీలో మాటల్లాడాడు. హిందీ ఏమాత్రం తెలిని గేయశ్రీ గారు అంతా అర్థమైనట్లు చిరునవ్వుతో తలూపారు. టికెట్ కలెక్టర్ వెళ్లిపోయాక ఎదురుగ్గా కూర్చున్న మరో తెలుగుతను గేయశ్రీ గారిని

"మీరు తెలుగు వారా?" అనడిగాడు.

"అవును!" అన్నాడు గేయశ్రీ

"మీకు హిందీరాదా?" తిరిగి అడిగాడతను.

"అ.. ఏదో కొంచెం తెలుసు!" అబ్దుమాచేశాడు గేయశ్రీ

"మరి మీరు ఎక్కాల్చింది ఈ రైలుకాదు అని టి.టి.యి చెబుతుంటే అలా తెలిసినట్లు తలూపుతారెందుకు?"

ఆశ్చర్యంగా అడిగాడా వ్యక్తి.

హస్య వల్లరి

నెస్పెల్ న్యూస్ సంఖ్యగ
నెస్పెల్ న్యూస్ సంఖ్యగ

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమార్తి

లేఖ

ముఖ్యమంత్రి గారికి

ఇటీవల దినపత్రికల్లో రాష్ట్ర ఆర్థిక పరిస్థితి మీద మేధావుల సూచనలు, సలహాలు అడిగారని తెలుసుకున్నాడు. ఈ ఉత్తరం రాస్తున్నాను. నేనూ ఒకప్పుడు డబ్బుకి ఇబ్బంది పడిన వాడినే. అయితే ఈ క్రింది పద్ధతుల్ని పాటించి నా ఆర్థిక స్టోమతని పెంచుకున్నాను. ఇవి మీకు కొత్త దారులకు ఇన్నిరేషన్ అయితే నాకంతకంటే సంతోషం ఇంకోటిలేదు.

మొదటి పద్ధతి

ఆదాయాన్ని మించి భర్యుచేయాలి. కిరాణా దుకాణంలో మనం పదిహేను వందల రూపాయలు అప్పుంటే మిగిలిన వాళ్ళకన్నా మనల్ని వాడు గౌరవంగా చూస్తాడు, ఆ పరిస్థితుల్లో మనల్ని చూసిన తోటి కష్టమర్ కూడా మన గురించి గొప్పగా అనుకుంటాడు. దీనివల్ల అలాంటి కష్టమర్ నుంచి కూడా మనకి అప్పుపుడుతుంది.

రెండో పద్ధతి

బేంక్ లో మన డబ్బు వుండేంటే, మన దగ్గర బేంక్ డబ్బు ఉండడం మెరుగు. ఈ బెంక్ డాష్టు వల్ల బేంక్ మేనేజర్లు మనమంటే శ్రద్ధ పెరుగుతుంది. మనం ఏం పనిచేస్తాం. ఎంతోస్తుంది, ఎంత భర్యు చేస్తాం, మన అలవాట్లేమిటి లాంటివన్నీ వివరంగా మన చుట్టూపక్కల వాళ్ళని వాకబుచేస్తాడు.

మూడో పద్ధతి

మనం బాకీ వున్న వాళ్ళు ఎదురు పడితే చిరునవ్వుతో సిగరెట్ ముట్టించుకుని చెప్పాలి ‘అయ్యా! నేను కాల్చేది తమరి డబ్బునే’ అని. ఇంకేం మాట్లాడాలో వారికి అర్థం కాదు. అప్పుడు మనం చల్లగా జారుకోవచ్చు.

నాలుగో పద్ధతి

మనం అసలు మన రగ్గర డబీ వుంచుకోకూడదు. గర్ల్ఫిండ్స్ కి గిఫ్టులు కొనివ్యాపి. శైవ్ స్టార్ హోటల్లోనే భోజనం చేయాలి. సూట్లు, బూట్లు అవసరానికి మించి కొనాలి. దాంతో ఎవరూ మన నించి బలవంతంగా డబ్బు తీసుకెళ్లేరు.- ఖర్చుయిపోయింది కాబట్టి.

అయిదో పద్ధతి

వీలైనన్ని క్రెడిట్ కార్డులకి అప్పయ్ చేసి వాటిని ఉపయోగించి సమస్తం కొనండి. విమానం టెక్కెట్లు, హోలిడే రిసార్ట్లో హోటల్ బిల్లు, అన్ని క్రెడిట్ కార్డుతో చెల్లించండి. ఆనక అవి పోయాయని క్రెడిట్ కార్డ్ కంపెనీకి రిజిస్టర్ లెటర్ రాయండి.

భవదీయుడు

రూదయ్య

పురా: మీరు నన్న స్వయంగా సంపదించదలిస్తే, విజటింగ్ ట్రైవ్స్ లో చంచల్ గూడ జైలుకి రండి. ప్రిజన్ నంబర్ 420 అని అడగండి చాలు.

ఆకాశవాణి... అశరీరవాణి

యృంశెట్టి శాయ

ఓ వూళ్ళే కొత్తగా రేడియో స్టేషన్ తెరిచారు. ఓ అధికారి స్టేషన్ ప్రారంభోత్పవం చేస్తూ సభలో రేడియో గురించీ, దాని కనిపెట్టిన శాస్త్రజ్ఞుడి గురించీ పాగుడుతూ చెప్పాడు.

ముందు వరుసలో కూర్చున్న ఒక శ్రోత లేచి నుంచుని కోపంగా అడిగాడు.

"మీరు చెప్పిన మేధావి కన్నా మరో గౌప్య మేధావి గురించి చెప్పడం మరిచిపోయారు!"

"ఎవరది?"

"దాని నోరు మూయించే స్యోచ్ కనిపెట్టినాయన!"

గురించి రేడియో

టుంక్ రోడ్ మీద జరిగిన కారు ప్రమాదం

"..జరిగిన కారు ప్రమాదంలో ఒక వ్యక్తికి కనీసం రెండు కాళ్ళయనా విరిగి వుంటాయని అంటున్నారు!"

బస్ స్టోప్లో గంటసేపు నిలబడ్డాక రామనాథానికి బస్ దూరికింది. తీరా బస్కెక్కుక "అరకి! కండక్కర్ బస్సాపు! నేను దిగిపోవాలి"

తోముది

www.koumudi.net

అన్నడతను కంగారుగా.

"ఎందుకు? ఏమైంది?" అడిగాడు కండక్షర్ పకుండానే.

"ఇంట్లో రేడియో కట్టేయడం మరి పోయానయ్యా! త్వరగా ఆపు! నీకు పుణ్యం వుంటుంది.." అన్నడతను బ్రతిమాలుతూ.

"సాయంత్రం వరకూ వాగినా దానికి కరెంటేమంత ఎక్కువ కాలదు లేవయ్యా" ఎవరో వెనకనుంచి అన్నరు.

"కరెంట్ కోసం కాదయ్యా ఈ బాధ! రేడియో దగ్గరే మా కుక్కని కట్టేశాను. సాయంత్రం వరకూ పోగాములు విందంటే ఇంకేం బతుకుందది!" కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంటూ అన్నడు రామనాథం.

బస్ సడ్క్ బేకుతో ఆగిపోయింది.

"రేడియో కంటే టెలివిజన్ గొప్పది కదూ?"

హాత్తుగా రేడియోలో పోగామ్సు అన్ని ఆపి

వార్తాప్రసారం చేశారు.

ఆకాశవాణి అతి ముఖ్యమైన వార్త వినండి..

చంద్రమండలం హాత్తుగా తన కక్ష వదిలి భూమివేపు అతి వేగంగా ప్రయాణిస్తోంది. సుమారు రెండు గంటల కాలంలో అదిభూమిని ధీ కొంటుందని శాస్త్రజ్ఞులు చెబుతున్నారు - ఆ తాకిడికి భూమి పూర్తిగా తునాతునకలయి విడిపోతుంది. మిగతా వార్తలువినేముందు ఈ వ్యాపారం సందేశం వినండి..

'టింగ్..టింగ్..నేడే కొనండి! రాజ్ విమల్ వారి అప్పడాలు ..కరకర లాడుతూ కరిగిపోయే రాజ్ విమల్ వారి అప్పడాలు ఇప్పుడు అన్ని సైజల్లోనూ దేశం నలుమూలలా లభిస్తున్నాయ్ - నేడే వాడండి..రాజ్ విమల్ వారి అప్పడాలు..టింగ్.. టింగ్..'

పోయ్

"ఒరే లంబూ ఎవరైనా మంచి డాక్టరేవరైనా ఉంటే చెప్పు ఒంట్లో బాలేదు.."

"ఓ తప్పని సరిగా మా ఫోమిలీ డాక్టర్ కొండా రెడ్డి గారి దగ్గరకెళ్ళు"

" నిజంగా బాగా చూస్తారంటావా?"

మరి..! నా దగ్గ తగ్గడానికి గత ఐదు సంవత్సరాలుగా ప్రతి వారం వెళుతున్నాను అయిన వద్దకే. నేనేం పిచ్చి వెధవననుకున్నావా?"

బుడుగు వాళ్ళ నాన్నతో కలిసి స్పృమృంగ్ పూల్ లో ఈత నేర్చుకుంటున్నాడు..

"నాన్న.. ఇంకొంచెం లోపలికి వెళ్లనా?"

"వద్దురా బుడుగూ.. అక్కడ లోతెక్కువ మునిగిపోయే ప్రమాదం వుంది.."

"లేదులే నాన్న.. నేను బాగా నే ఈదగలను కదా.."

"సరే.. మునిగిపోయావంటే.. ఇక చూసో ఇంటికొచ్చాక చావ తంతాను.."

కుక్కటేశ్వర్ పరీక్షపోల్లో ఏమీ రాయకుండా దిక్కులు చూస్తున్నాడు.. ఇన్నిజిలేటర్ వచ్చాడు..

"ఏరా.. కుక్కా.. సమాధానాలు రాయకుండా అటూ ఇటూ చూస్తున్నావేం?"

" ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు అయిదింటికి సమాధానాలు వ్రాయుము అని వుందండీ.. ఇంకా టైమ్ అయిదు కాలేదు కదండి.. అందుకే.."

"బుడుగూ.. పెద్దయ్యాక ఏం చేద్దామనుకుంటున్నావీ?"

"టీచర్ ఔతాను టీచర్.."

"గుడ్ బాయ్.. ఎందుకనో చెప్పగలవా?"

"టీచర్తే ఎంచక్కా అప్పుడు ఏమీ నేర్చుకోనపసరంలేదు... ఏమి తెలీకపోయినా పిల్లలని అడిగి తెలుసుకోవచ్చి.."

"ఇదో సర్వర్.. రెండు ప్లిట్లు మైసూర్ బజ్జీ తీస్కురా.."

"అలానే సార్.."

"ఇదో ఒక్క మాట.. మరీ వేడిగా ఉండొద్దు. అలాగని చల్లగానూ వుండొద్దు. శెనగపిండి ఎక్కువొద్దు. తోలు మరీ పల్గా ఉండొద్దు."

"మరి ఇంతకీ లోపల మైసూర్ ఉండాలంటారా? అదికూడా వద్ద?"

పెంపుడు జంతువులు అమ్మే ఒక దుకాణానికి వెళ్ళి ముడొందల బొఢింకలు, ఇరవై సాలీడ్సు, ఆరు ఎలకలు, ఆరు ఎలుకపిల్లలు, రెండు పిల్లలు అడిగాడు జంబులింగం.

" మేము ఎలుకలు, పిల్లలు మాత్రమే ఇవ్వగలం. మిగతావి మావద్ద లేవు. ఐనా అవన్నీ మీరేం చేసుకుంటారు?"

"ఈ రోజు మా ఇంటి వోనర్ నన్ను భాళీ చెయ్యమని అడిగాడు. నేను అద్దెకి దిగినప్పుడు యిల్లు ఎలా వుందో అలానే అప్పజెప్పమని అడిగాడు. అందుకని..." జంబులింగం జవాబు!

హస్య వల్లరి

ముఖ్య మృగ రంగు

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

వేగం

అంతర్జాతీయ బాలల దినోత్సవం సందర్భంగా అనేక దేశాలనించి తొమ్మిది ఏళ్ళ వయసుగల పిల్లలు అమెరికా రాజధాని వాషింగ్టన్ డి.సి.కి వెళ్ళారు.

ఇండియా నించి రాజేష్ అనే తొమ్మిదేళ్ళ పిల్లలవాడిని ఎన్నిక చేశారు. అతని తండ్రి ఇలాంటి సాంస్కృతిక వ్యవహారాలు చూసే శాఖలో ఉద్యోగాలో వుండబట్టే రాజేష్ తేలికగా ఎన్నిక అయ్యాడు. రాజేష్ వారం రోజులపాటు వాషింగ్టన్లో వుండడానికి చిన్న సూట్‌కేస్ తో చేరుకున్నాడు. అతన్ని వాషింగ్టన్ ఏర్ పోర్టలో ఓ యువతి రిసీవ్ చేసుకుంది.

ఆ రోజు సాయంత్రం వివిధ దేశాలనించి వచ్చిన పిల్లలందరికి ఓ టాపిక్ యిచ్చి దానిమీద మాట్లాడున్నారు.

ఆ టాపిక్ ‘మా నాన్నగారు ఎందుకు గొప్పవారంటే’.

చైనా నుంచి వచ్చిన చిన్ లున్ అనే పిల్లలవాడు ముందుగా మైక్ ముందుకి వెళ్ళి ఇలా అన్నాడు..

“మా నాన్న గారు అత్యంత వేగంగా పరిగెత్తగలరు. ఎంత వేగంగా అంటే ఆయన బాణం వేసి, పరిగెత్తుకెళ్ళి అది గుచ్ఛుకునే చోటికి బాణం కన్న ముందే చేరుకోగలరు.”

తర్వాత ఆప్సైలియా నించి వచ్చిన అల్బర్ట్ అనే పిల్లలవాడు చెప్పాడు.

“ మా నాన్న గారు కూడా పరిగెత్తే విషయంలో గొప్పవారు. ఆయన తుపాకి పేల్చి, పరిగెత్తుకెళ్ళి గుండు గుచ్ఛుకునే లోగా ఆ చోటికి చేరుకోగలరు.”

ఇండియా నుంచి వచ్చిన రాజీవ్ వంతు వచ్చింది. మైక్ ముందు నిలబడి రాజీవ్ ఇలా చెప్పాడు.

"మా నాన్న గారు ఇంకా వేగం. ఆయన ఆఫీసు టైమ్ సాయంత్రం అయిదు గంటలవరకూ ఆఫీసులో ఉండి కూడా మా ఇంటికి రోజుగా ఖచ్చితంగా మూడు గంటలకల్లా చేరుకోగలరు."

జల్స..జల్స..జల్స..!

యరంశెట్టి శాయి

"మీ స్నిహితుడు చెట్టుమీద నుంచి కిందపడి చనిపోయాడటు గధ?"

"అవును.."

"పాపం! ఎక్కువుండా ఉంటే ఇలా ప్రాణంమీదకొచ్చేది కాదు కదా!"

"అవును"

"ఇంతకూ చెట్టెందుకెక్కినట్లు?"

"ఉరేసుకోడానికి తాడు కట్టబోయాడు.."

రమాపత్రి, సీతాపత్రి ప్రౌద్యాబాదెళ్ళి మొదటి సారిగా సిటీబ్స్ క్యార్పులు ఇంటుల్లో ఒక వ్యక్తిచేతిలో రూపొయి నోటుంచి "రెండు టిక్కెట్లు కోటీ కిమ్మంది" అనడిగాడు రమాపత్రి.

ఖాకీ బట్టలతను నవ్వి "నేను టాక్సీ డయువర్లి!" అన్నాడు రూపొయి తిరిగి ఇచ్చి వేస్తాడు. వెంటనే బస్ లో నుంచీ రమాపత్రి, సీతాపత్రి కిందకు దూకేశారు.

"బస్సునుకుని మనం టాక్సీ ఎక్కేశాం చూశావా?" అన్నాడు పతి బట్టలు దులుపుకుంటూ.

సూర్యు ఇన్సెఫ్టర్ గారు ఒక సూర్యులు ఇన్సెస్క్షన్ చేసేస్తున్నారు.

ఆరో క్లాసులో ఒక కుర్రాడిని "రామాయణం ఎవరాశారోయ్" అంటూ రక్కిమని అడిగాడు.

ఆ కుర్రాడు కంగారుపడిపోయాడు. "నేనాయలేదండీ.." అన్నాడు భయంగా.

ఇన్సెఫ్టర్ కి కోపం వచ్చేసింది.

"ఇదన్న మాట నువ్వు పిల్లలకి చెబుతోంది?" అన్నాడు పంతులుతో.

ఆ పంతులు మరీ కంగారు పడిపోయాడు.

"అబ్బే భయం కొద్ది వాడలా అంటున్నాడండీ.. నిజానికి వాడే రాశాడు!" అన్నాడు దీనంగా.

ఇది విని ఇన్సెఫ్టర్ మరీ మండిపోయాడు.- సరాసరి పొడ్మమాస్టర్ గదిలోకిళ్ళి గావు కేకలేశాడు.

"ఇదీ మీసూర్సుల్లో పరిష్కారి! రామాయణం ఎవరాశారో కూడా ఎవ్వరికీ తెలీదు!" అన్నాడు.

పొడ్మమాస్టర్ నొచ్చుకున్నాడు. నిజంగా అలాంటి సమాధానాలు రావడం, అందులోనూ బాధ్యతగల పంతులే రకంగా చెప్పడం సిగ్గుచేటని

ఒప్పుకున్నాడు.

" ఈ సారికి క్షమించండి సారీ! నేను స్వయంగా క్లాసుకెళ్ళి అది ఏ కురాడు రాశాడో తేల్చుకుని ఇంకెప్పుడూ రాయనని వాడి దగ్గర పోమీ తీసుకుని - రిపోర్టు మీకు రేపే పంపిస్తాను!" అన్నాడు.

ఇన్వెక్షర్ తల రెండు చేతుల్లో పట్టుకున్నాడు. "అ అయితే రామాయణం వార్తికి రాసినట్లు మీకూ తెలిదన్నమాట!" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"వాడా వార్తికి గాడా? వాడు ఫోర్టు ఫారం 'బి' సెక్షన్లో ఉన్నాడండీ.. కానీ వాడెప్పుడూ అలాంటి పనులు చేయడే.." అన్నాడు పోడ్మాస్టరు పేము బెత్తం తీసుకుని ఫోర్ట్ ఫారం 'బి' సెక్షన్ కేసి నడుస్తాడు.

ఈ అమాయకపు అరుణాచలం సినిమా హోలు నుంచి రోడ్డుమీద కొస్తుంటే సింహాచలం పలుకరించాడు.

"ఏమోయ్ సినిమా నుంచా?"

"కాదు! మా అమ్మాయి ఎవడితోనో రిక్కాలో వెళుతూ కనిపించింది. ఎక్కడికెళుతున్నారా అని వెంబడించాను. ఇద్దరూ ఈ హోల్లో సినిమాకెళ్ళారు. ఈ సినిమా ఏమో నేనిదివరకు చూసిందానాయే! అందుకని తిరిగి వచ్చేస్తున్నాను.." తేలిగ్గా చెప్పాడు అరుణాచలం.

వెంక్టామయ్ గారి కారు బురదగా వున్న రోడ్డుమీద గుంటులో దిగబడిపోయింది. పక్కనే ఇంట్లో ఉన్న రైతు తన ఎద్దులను తీసుకొచ్చి కారుకి తాడు కట్టి కారుని బయటకు లాగాడు. అతని సహాయానికి పదిరూపాయలు ఇచ్చారు వెంక్టామయ్ గారు.

"పాపం రాత్రింబగళ్ళు ఈ గుంటులో దిగబడే కార్లకు నువ్వు సహాయం చేస్తానే వుండాల్సి వస్తుందేమో! కదూ.." అడిగారాయన.

"అబ్బే రాత్రిశ్శు బురద ఎండిపోకుండా నీళ్ళు తెచ్చి తడుపుతూ ఉండాలి కదండీ.. గుంట పూడిక తీస్తుండాలి అప్పుడప్పుడూ.."

చెంచె

జంబులింగం పట్టుం వెళ్ళడం అదే మొదటి సారి. సూపర్ మార్కెట్లో అడుగుపెట్టాడు..

"ఇదేమిటండీ.."

"అది అరెంజ్ జ్యాన్ పాడర్. దాన్ని నీళ్ళలో కలిపితే అరెంజ్ జ్యాన్ తయారాతుంది.."

"మరిదీ..?"

"అది మిల్క్ పాడర్. " " అంటే దాన్ని నీళ్ళలో కలిపితే మిల్క్ చౌతుంది కదా.."

"అవునండీ.."

"ఇదో?"

"అది బేబీ పొడర్.."

"అయితే దీన్ని నీళ్ళలో కలిపితే బేబీ వస్తుందన్నమాట..ఓ నాలుగు డబ్బులివ్వండీ.. మా వూళ్ళో అందరికీ చూపించాలి.." జంబులింగం తొందరపెట్టాడు..

"ఏరా ఆనంద్..నీ భార్యకు కొత్త ఆసుపత్రిలో ఆపరేషన్ చేయస్తున్నావట గదా.. ? డాక్టర్కి ఇదే మొదటి కేసు తెలుసా?"

"పోనీలేరా.. ఆపరేషన్ సక్సెస్ అయితే అద్భుతం తడిదీ..కాకపోతే నాదీ.."

రాత్రి సమయం..జంబులింగం భార్య జాంబవతి " ఏమండీ..రాత్రి ఎంత ప్రశాంతంగా ఉందో.. నేను పాట పాడుతాను..మీరు తాళు వెయ్యండీ.." అంది

"తాళం ఎప్పుడో వేసేసాను. ఇక ఎవ్వరూ రారు. నువ్వు పాడటం మొదలెట్టు.." అన్నాడు జంబులింగం ధీమాగా.

జాంబవతి తన భర్త జంబులింగం గురించి పక్కింటావిడకి ఇలా చెబుతోంది..

"మా ఆయనకు దురలవట్టమీ లేవు తెలుసా? పేకాట ఆడరు..తాగరు.. చీకటి పడేలోపే ఇంటికి చేరతారు.."

పక్కింటావిడ వెక్కిరింతగా " సిగరెట్లు కూడా తాగరా?" అంది.

"తాగుతారనుకో.. సుష్మగా, తృప్తిగా భోంచేసినప్పుడు ఈ సిగరెట్ తాగిందే తోచదంటారు. అంటే ఏడాదికి ఒకటి రెండు సార్లు అన్నమాట. అదేమైనా పెద్ద అలవాటు?"

జంబులింగానికి, జాంబవతికి పెద్ద గొడవ మొదలైంది..

జాంబవతి పెద్దగా అరుస్తోంది..

"మీ వల్ల తప్పుంటే మీరు పోతారు.. నావల్ల తప్పుంటే నా పసుపు కుంకుమే పోతుంది.."

"మా ఆవిడ సమస్తమూ తీసుకుని నన్ను వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయిందిరా" విచారంగా అన్నాడు రామలింగం.

"నువ్వు అద్భుతంతుడివిరా.. ఆవిడతే సమస్తం తీసుకుంది. అయినా ఇప్పటికీ నన్ను వదిలి పెట్టలేదు.." అన్నాడు జంబులింగం.

జంబులింగం, జాంబవతిని తీసుకుని సరదాగా పట్టుంలో సినిమా చూడాలుని వెళ్ళాడు. సినిమాకి ఇంకా టైముందని పక్కనే ఉన్న కేఫ్ కెళ్ళి కాఫీ ఆర్టరిచ్యాడు.. జాంబవతి వేడి కాఫీని ఊదుకుంటూ నెమ్ముదిగా తాగుతోంది..

"తొందరగా..తొందరగా తాగు.." అన్నాడు జంబులింగం.

"ఎందుకండీ..అలా తొందర చేస్తున్నారు?" అంది జాంబవతి..

"పిచ్చి మొహమా అక్కడ బోర్డు చూడు..హాట్ కాఫీ ఐదు రూపాయలు..కోల్డ్ కాఫీ పది రూపాయలు అని లేదూ.."

నెలనెలూ న్యూలు హండుగ

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

డబ్బెవరికి చేదు?

ప్రాదరాబాదులోని ఓ బేంక్‌ని పట్టపగలే దోచుకున్నాడో దొంగ. నాటు బాంబులు, తుపాకిలతో కేపియర్లని బెదిరించి ఇరవై ఆరు లక్షల రూపాయలతో పరారీ అయ్యాడు.

సి.ఐ.డి. కి చెందిన డిట్క్షివ్ ఇస్ట్యూక్సర్ పిచ్చె కేసు టేక్ప్ చేసాడు. బేంక్ కొంటర్ల మీద దొరికిన వేలి ముదులని, ఫింగర్ ప్రైంట్ బ్యారోలోని అంతకు ముందే వున్న వేలి ముదులతో పోల్చి చూసి, అవి పంజాబ్ రాష్ట్రానికి చెందిన గజదొంగ హార్ భజన్ సింగ్ వని గుర్తించారు. హార్ భజన్ సింగ్‌కి సంబంధించిన ప్లైట్ తిరగేశారు.

హార్ భజన్ సింగ్ ఆచూకి తేలికగా కనుకున్నాడు పిచ్చె. వెంటనే చండిఫుర్కి అరవై కిలో మీటర్లదూరంలో ఉన్న ఓ చిన్న పట్టెకి ప్రయాణమయ్యాడు, ఎలాగైనా డబ్బుని తనే కొట్టెయ్యాలని.

ముందే పోటోలు చూసి ఉండడం చేత హార్ భజన్ సింగ్‌ని, పట్టెటూరిలోని నాలుగురోడ్డ కూడలిలో గల టీ బంక్ ముందు తేలికగా గుర్తించగలిగాడు పిచ్చె.

పిస్టోలు తీసి చాతీమీద గుచ్చాడు. దురదృష్టపశాత్మ పిచ్చెకి పంజాబీ భాషరాదు. సింగ్‌కి తమిళం జాని, ఇంగ్లీషుకాని రాదు. ఆ టీ బంక్ యజమాని చాలా రోజుల క్రిందట అక్కడ సెటీలయిన తమిళ తంబి. అయిన్న దుబాసిగా వ్యవహారించమని కోరాడు పిచ్చె.

"ఇతని పేరు హార్ భజన్ సింగ్ అవునో కాదో అడగండి.."

టీ బంక్ యజమాని సింగ్‌తో మాట్లాడి "ఆమ.. హార్ భజన్ సింగ్" చెప్పాడు.

"ప్రాదరాబాదులోని బేంక్ ప్రైట్లో ఎనిమిది రోజులక్కితం వున్నాడో లేదో అడగండి.."

మళ్ళీ అయన మాట్లాడి "ఆమ..ఉన్నాడట" చెప్పాడు.

"ఇరవై ఆరు లక్షల రూపాయలు దోషకెళ్ళడో లేదో అడగండి.." చెప్పాడు పిత్చె.

సింగుతో మాటల్లాడి నిజమేనట అని చెప్పాడు.

వెంటనే పిస్తోలు హార్ భజన్ సింగ్ ఘాతీలో ఇంకాస్త గుచ్ఛి " డబ్బు ఎక్కడ దావాడో చెప్పకపోతే టీగ్గర్ నొక్కి చంపుతానన్నానని చెప్పండి." చెప్పాడు.

ఆ సంగతి చెప్పగానే హార్ భజన్ సింగ్ వశ్వంతా చెమటలు పట్టాయి. పంజాబీ భాషలో గబగబా చెప్పాడు - టీ బంక్ యజమానితో భయంగా..

"చంపవర్ధని చెప్పు . భార్య పిల్లలు కలవాడిని. డబ్బుని మా అత్తగారింటిలోని మరి చెట్లు కిందపాతిపెట్టాను"

ఏమి చెప్పాడన్నట్లు ఆసక్తిగా చేసాడు పిత్చె.

టీ బంక్ యజమాని చెప్పాడు పిత్చెతో..

" ఏడ్చినట్టే ఉంది. ఇంత కష్టపడింది మీకు చెప్పడానికా? కాలిస్తే కాల్యకో పో..అంటున్నాడండి..నాకొక్కిదిగా పని ఉంది..వెళతాను మరి.."

భర్తహారి సుభాషితాలు..!

యురంశెట్టి శాయి

యోగాభ్యాసం వల్ల చనిపోయిన భర్తతో మాటల్లడగలిగిందో ఇల్లాలు.

"ఏమండోయ్! ఎలా వున్నారు?"

"సంతోషంగా, ఆనందంగా వున్నాను"

"నాతో కాపురం చేసినపుటికంటే ఎక్కువ ఆనందంగా వున్నారా?"

"అంతకంటే చాలా రెట్లు ఎక్కువ ఆనందంగా వున్నాను"

"అలాగా! స్వర్గంలో అంత ఆనందంగా వుంటుందన్నమాట!"

"స్వర్గం!! సరేలే..నేను నరకంలో ఉన్నాను..!"

"మీ ఆవిడను నీకెవరు పరిచయం చేసారు?"

"మేమే కలుసుకున్నాం..ఇందుకు నేనేవ్వరినీ నిందించను.."

ఒక గొప్ప శాస్త్రజ్ఞుడు ఓ మహిళల సభలో పెద్ద ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు. స్టోబి దిగిపోయాక చాలా మంది స్త్రీలు అతని చుట్టూ మూగి, కుతూహలంగా ఏవేవో ప్రశ్నలడగ సాగారు.

ఒక స్త్రీ అందరినీ తోసుకుంటూ ముందుకొచ్చి అడిగింది.."అబఢాలని కనిపెట్టే మిషన్లు కనిపెట్టారని అంటున్నారు! మీరది చూసారా?"

"చూడడమేమిటి నా తలకాయ! ఒక దాన్ని పెళ్ళిచేసుకొన్నాను కూడా!" అన్నాడా సైంటిస్టు దిగాలుగా.

వళ్ళంతా కట్టు కట్టుకున్న ఒక భర్త విడాకులకోసం కోర్పుకెళ్ళాడు.

"నా భార్యతో కలసి ఉండడం చాలా ప్రమాదకరం సారి! పెళ్ళయిందగ్గరనుంచీ చూస్తున్నాను! చేతిలో ఏదుంటే అదే విసిరేస్తుంది నా పీదకు"

"అలాగే ఇరవై ఏళ్ళ సంసారం చేశావు కదా మరి? ఇప్పుడు విడాకులెందుకు?" అడిగాడు జడ్డి.

"ఇప్పుడు ఖచ్చితంగా గురి తప్పుకుండా కొట్టగలుగుతోంది.."

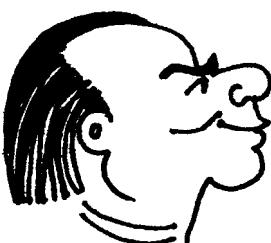
"ఏమండోయ్. రేపటికి మన పెళ్ళయి పదేళ్ళు. ఓ కోడిని తీసుకురారాదూ..కోసుకుండాం.."

"తీసుకురావోచ్చు కానీ, మనం పదేళ్ళకిందట చేసిన తప్పుకి పాపం దాన్ని చంపడమెందుకే?"

భర్త: "ఇదిగో! ఇంకోసారి నువ్వు అత్యహత్య ప్రయత్నం చేసావంటే ఊరుకోను చెప్పున్నా!"

భార్య: "ఎందుకని"

భర్త: "వారానికో కిరసనాయిలు డబ్బా తేవడం నా వల్ల కాదు.."

"సచివ్ పెళ్కర్ గారూ! నిన్న నేను ఊళ్ళో లేనప్పుడు మా ఇంట్లో పడ్డ దొంగని ఓ సారి చూడనిస్తారా?"

అడిగాడో భర్త.

"ఎందుకు"

"వాడితో రెండు ముక్కలు మాట్లాడాలండి.."

"అదేనండి.. మా ఆవిడని అంత సులువుగా స్తంభానికి కట్టేసి, నోల్లో గుడ్లలు కుక్కేయడం - ఎలా సాధ్యమయిందో తెలుసుకొందామని!" నసిగాడా భర్త.

"చూశారా! రమణీకెంత పాగరో! నేను ఇందాక మార్కెట్ తెళ్తోన్నప్పుడు కనబడి పలుకరించకుండా వెళ్ళిపోయింది" మండి పడుతూ భర్తతో చెప్పింది కళ్యాణి.

"ఎలాగూ ఆవిడతో ఇకనుంచీ మాట్లాడనని నువ్వే అన్నావుగా?"

"అక్కడి నాకు వళ్ళ మండేది.. నేను మాట్లాడడం మానేనే లోపి తను మాట్లాడడం మానేస్తే నాకెంత చిన్నతనంగా వుంటుంది?"

చెప్పిపో

పెట్ మార్క్ కి వెళ్ళాడు పెరుమాళ్ళు, కుక్క బాగా నచ్చింది పెరుమాళ్ళుకి.

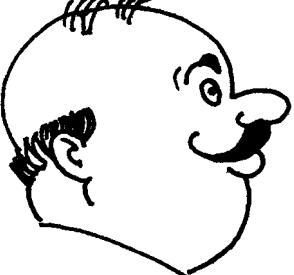
ఓ కుక్కని కొందామని. పొపతను రకరకాల కుక్కల్ని చూపించాడు. అందులో ఒక

"ఈ కుక్క నాకు బాగా నచ్చింది కానీ, కాళ్ళే మరి పాట్లిగా ఉన్నాయనిపిస్తోంది.." సందేహం వెలిబుచ్చాడు పెరుమాళ్ళు.
"పాట్లి అంటారేమిటి సార్..నాలుగుకాళ్ళు నేలకే ఆనుతుంటే.." పొపు ఓనర్ ఓదార్పు..!"

జంబులింగం కొత్తగా పదివేల రూపాయలు పెట్టి ఒక పురాతనమైన కారు కొన్నాడు. కారు ఓనరే వొచ్చి జంబులింగం ఇంటి దగ్గర కారుని ఒదిలి వెళ్ళాడు. మర్మాడు సాంతంగా కారు స్టోర్ చెయ్యబోతే ఎంతకీ అది స్టోర్ కాలేదు.. జంబులింగం అలా కుస్తి పడుతుండగానే, కారు అమ్మినతని నొకరు వొగరుస్తూ ప్రైకిల్ మీద వొచ్చి.."సార్.. నిన్న మా సారు కారుతో బాటు మీకిది ఇవ్వడం మరిచిపోయారు.." అంటూ పెద్ద తాడుని జంబులింగం చేతిలో ఉంచాడు..!"

"ఏమోయ్ వంటముగిసిందా?" స్నానానికి వెళ్ళబోతూ అడిగాడు జంబులింగం.

"ఆఁ..అంతా ఐపోయింది.. మీరు స్నానం నుంచీ తిరిగి రాగానే పచ్చడి చేస్తా.." అంది జాంబవతి గ్రేమగా.

 పిసినారి పరంధామయ్యకి పాదుపు ఉద్యమశాఖలో ఉద్యోగం వచ్చింది. ఆ సందర్భంగా సన్నానం చేసి అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

అందుకు సమాధానంగా పరంధామయ్య " అదే వద్దంటున్నాను. మనం అన్నింటిలోనూ పాదుపు పాటించాలి. అన్ని సార్లు చప్పట్లు కొట్టుకూడదు. ఒక్కసారి ..ఇలా..అంటే చాలు పాదుపుగా.." అన్నాడు. సరే ఇంటికి వచ్చేసరికి పెద్దమ్మాయి ప్రమీల రెండుజడలు వేసుకుని ఎదురొచ్చింది.

"ఇదిగో..నేనేమో పాదుపు గురించి ఉపయోగం ఇచ్చి వస్తుంటే నువ్వు దుబారాగా రెండు జడలు వేసుకుంటావా? ఒక్క జడ సరిపోదూ పాదుపుగా.." అని క్లాసు పీకాడు.

జంబులింగం వెళ్ళక వెళ్ళక ఉడిపి హోటల్కి వెళ్ళాడు. టమాట సూప్ ఆర్టరిచ్చాడు.

తీరా చూస్తే సూప్ లో ఈగ కనిపించింది. సర్యోర్ ని పిలిచి కేకలెయసాగాడు.

అందుకు సర్యోర్ సమాధానం ఇది..

"సారీ సర్..ఇందాక సూప్ బకెట్ లో కుక్క మూతి పెట్టింది. బహుశా ఈ ఈగ ఆ కుక్క మూతి నుంచీ వచ్చి ఉంటుంది.."

ఒక ప్రైవేటు నర్సింగ్ హోమ్ లో రోగంతో చేరిన జంబులింగానికి చాలా భయం వేస్తోంది..

"మీరేం భయపడకండి..మీకేం కాదు." అని ధైర్యం చెప్పింది జాంబవతి..

"అంత ధైర్యంగా ఎలా చెబుతున్నావే..నాకేమో చనిపోతానని భయంగా వుంది.."

" మందులు, రూమ్ రెంటూ, డాక్టర్ ఫిజులూ అన్ని కలిపి 20 వేల వరకూ కట్టాలి మనం. వాళ్ళకింత బాకీ ఉండగా ఎలా చావనిస్తారు ఈ ఆసుపత్రి వాళ్ళ?" ధీమాగా చెప్పింది జాంబవతి.

"డాక్టర్ గారూ.. మా ఆయన ఉన్నట్టుండి 'నేను కారుని' అంటుంటాడు. ఇవాళ్ళా కారు కూతలు మరీ ఎక్కువయ్యాయి. భయం వేసి వెంఠనే మీదగ్గరకొచ్చాను.."

" మీ ఆయన్ని కూడా తీసుకురావల్సింది.."

" వచేరండి.. బైట పారిక్రంగ్ ఫ్లైస్ లో ఉన్నారు. అంతకు మించి ముందుకు రాకూడదట.."

ఒక చోట బాక్సింగ్ పోటీలు జోరుగుతున్నాయి." ఊ కొట్టు..కొట్టు.. దెబ్బకు పశ్చన్ని రాలి పోవాలి.." అని ప్రైక్షకుల్లోంచి అరుస్తున్నాడో వ్యక్తి.

"మీకు బాక్సింగ్ అంటే అంతిష్టమా?" అడిగేడు పక్కనున్న జంబులింగం.

"ఇష్టమా? పాడా? నేను పక్క వీధిలో ఉన్న డెంటిస్ట్సి..?" అన్నాడా పెద్దమనిఖిల్.

నానా శాస్త్రవేత్తలు ఒక అద్భుతమైన స్టేప్ పటిల్ని తయారు చేసారు. తానీ అంతరిక్షంలోకి పంపేందుకే ఆటంకం వచ్చింది. ఎంత ప్రయత్నించినా పటిల్ స్టార్ కావడం లేదు..

అఖరికి అక్కడే పనిచేస్తున్న జంబులింగంగారి పెద్దబ్యాయి సోమలింగాన్ని సహాయం చెయ్యమని అడిగారు.

సమస్యంతా విన్న సోమలింగం " పటిల్ని 45 డిగ్రీల కోణంలో వొంచి ప్రయోగించి చూడండి" అని సలహా ఇచ్చాడు.

శాస్త్రవేత్తలు అలానే చేసారు.. అంతే రాకెట్ అంతరిక్షంలోకి దూసుకెళ్ళిపోయింది.. సైంటిస్టులు ఆనందం పట్టలేకపోయారు..

" మీకు ఇంత గొప్ప ఆలోచన ఎలా వచ్చింది.." అని అడిగారు సోమలింగాన్ని.

" ఆఏ..ఏముందీ.. మా దేశంలో సూర్యాటర్ లు స్టార్ కాకుంటే..మా వాళ్ళంతా చేసేది అదే కదా.." అసలు రహస్యం చెప్పాడు సోమలింగం..!

హైక్ వల్లరి

నెలనెలా నవ్వుల హండుగ

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

ఫోటో చూడాలని వుంది..!

కీర్తి రాజు తల్లి ‘వచ్చే బుధవారం కీర్తిరాజు పుట్టినరోజని, ఆ రోజు తలంటు పోసుకుని గుడికి వెళ్లి దేముడికి అర్పన చేయించమని’ రాశింది.

కీర్తిరాజు ఛీఫ్ ఇంజినీర్ ఆఫీసులో గత నాలుగు సంవత్సరాలుగా పని చేస్తున్నాడు. ఇంకా బ్రిప్సుచారే.

కొత్త బట్టలు కుట్టించుకునే వ్యవధి లేదు. సాయంత్రం ఆఫీసుయ్యాక లక్షడ్డికా పూర్వ లో ఒక రేడిమేడ్ బట్టల దుకాణానికి వెళ్లాడు.

దాదాపు అరగంటసేపు ఇరవై రకాల దుస్తులు చూసి చివరికి ఒక జత ఎన్నిక చేసుకున్నాడు. రెండు వందల నలభై రూపాయల చిల్లర ఐంది. ట్రయల్ రూమ్లో వాటిని వేసుకుని చూసి బిల్లు చెల్లించాడు.

పుట్టినరోజు ఉదయం పేంపూతో తలంటు పోసుకుని ఆఫీసుకి వెళ్లే దారిలో వున్న వినాయకుడి గుడికి వెళ్లి అర్పన చేయించాడు. కేంటీన్ లో పట్ట జేబులోంచి చేతిరుమాలు తీస్తూంటే, జేబులోంచి చిన్న కాగితం కూడ వచ్చింది. దానిమీద ఇంగ్రీపులో ఏదో రాసి ఉంది. చదివాడు.

”ఈ పర్మని కొన్న వ్యక్తి ఈ ఉత్తరం చూడగానే దయచేసి తన ఫోటోని ఈ కింది చిరునామాకి పంపించాల్సిందిగా కోరుతున్నాను. - ప్రాందవి“

అది ఆడవాళ్ళ చేతి వ్రాతని స్వప్తంగా తెలిసిపోతోంది.

కాసేపు ఆలోచించాక అర్థమయింది ఆ పట్ట బాంబేలో తయారయిందని. , కాలర్ కున్న లేబుల్స్ చూసి గ్రహించాడు ఉదయం దాన్ని తొడుక్కుంటూ.

ఆమె చిరునామా - ప్రాందవి, కేరాఫ్ డ్రెస్ వెల్ కంపెనీ, దాదర్, బాంబే అని ఉండడంతో, ప్రాందవి బాంబేలోని ఆ కంపెనీలో పసిచేస్తూండోచ్చని, పట్టలో చీటి ఆమె వుంచి వుండచ్చని అనుకున్నాడు.

ఈ షర్ట్ కొనేవాళ్ళ ఫోటోని ప్రత్యేకంగా ప్రాందవి ఎందుకు అడుగుతోంది? కీర్తిరాజుకి అదిమాత్రం అర్థం కాలేదు. ఒక ఫోటో తీయించుకుని ఆమెకి బాంబేకి పోస్టులో పంపాడు. తన చిరునామాని ‘మీరీ ఫోటో ఎందుకడిగారో తెలుసుకోవాలని కుతూహలంగా వుంది’ అన్న వాక్యం వెనక రాశాడు.

ప్రాందవి నించి ఒక పోస్టు కార్డ్ వచ్చింది కీర్తిరాజుకి.

అందులో ఒకే ఒక వాక్యం వుంది.

”నే కుట్టిన అతి డొక్కు ప్రింట్ షర్ట్ కొనేవాడి మొహం ఎలా వుంటుందో చూడాలని తప్ప వేరే ఏం లేదు..”

అత్తగారి ఉత్తమ జోకులు ..!

యురంశెట్టి శాయి

అత్తగారు నుంచుని అల్లుడితో ఆవుపాలు తీయిస్తోంది. ఈ లోగా ఒక అంబోతు రంకెలు వేసుకుంటూ అతని మీదకు రాబోయి వెంటనే తలవంచుకుని వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళిపోయింది.

ఏ మాత్రం బెదరకుండా అలా పాలు తీసున్నానే ఉన్నాడు.

”అదలా పాడవడానికి వస్తుంటే భయం వేయలేదటోయ్?” అడిగింది అత్తగారు ఆశృంగా.

”ఏం వేయలేదు! ఈ ఆవంటే దానికి వణుకు ఇది దాని అత్తగారు..” అన్నాడతను తాపీగా.

‘సరోజా, నువ్వు పెళ్ళిచేసుకుందామనుకున్నారుగా! ఏమయింది?’

నాకొచ్చే జీతం ఇద్దరికి చాలదని మానేశాము!’

”అలాంటప్పుడు మీ మామగారింట్లోనే కాపురం పెట్టేస్తే సరి పోయేది!”

”అదీ ఆలోచించాను! కానీ మా మామగారే వాళ్ళత్తగారింట్లో వుంటున్నారు!”

”ఇద్దరు స్త్రీలను పెళ్ళాడిన వాడికి శిక్క ఏమిటి?”

”ఇద్దరు అత్తగార్లు”

రిక్కాదిగి ఇంట్లోకస్తున్న భార్యనీ- ఆమె వెనుక అత్తగారినీ చూసి మండిపడ్డాడు సుబ్బారావు.

”మీ అమ్మణి నీతో తీసుకురావడ్డని టెలిగ్రాఫీచాను కదా! అందలేదా!?”

కోపంగా భార్యనడిగాడు.

”అందింది. ఆ టెలిగ్రాఫ్ విషయమే తేల్చుకోడానికి కొచ్చింది” అంది భార్య దబాయింపుగా.

ఒక లావుపాటావిడ ఓ యువకుడిని డాక్టరు గారింటికి బరబరా ఈడ్సుకొచ్చింది.

”వీడు మా అల్లుడు..! కాళ్ళమీద కరతో బాగా కొట్టాను. బౌమికలు విరిగినట్లు అనుమానంగా ఉంది..” అంది సీరియస్గా.

"మీ స్వంత అల్లుణ్ణే అలా కొట్టుకోడానికి మీకు మనొలా వప్పింది?"
అడిగాడు డాక్టరు.

"నేను కొట్టుక ముందు అల్లుడు కాదు మరి.." గౌళిగిందావిడ

"ఎందుకోయ్! అలా వివారంగా వున్నావీ?"

" మా అత్తగారి చనిపోయారు..."

"అదేమిటి? మొన్నటి వరకూ ఆవిడప్పుడు పోతుందా అని ఎదురుచూసే వాడివిగా! ఇప్పుడు దిగులెందుకు?"

"అది నిజమే కాని, ఈ మధ్యన తెలివి తక్కువ పనిచేశాను. ఆవిడకు ఛాదస్తం ఎక్కువయిందని వశ్శ మండి పిచ్చాసుపుత్రిలో చేరాను.
ఇప్పుడామె చనిపోతూ తన ఆస్తి అంతా నా పేరున రాసింది,.."

"మరింక సంతోషించక ఏడుపెందుకు?"

"ఏడుపుకాక మరేమిటి? ఇప్పుడామెకు పిచ్చిలేదని బుబూ చేస్తిగాని ఆ విల్లు చెల్లదు.."

పోచెం

"జుట్టు పెరగడానికి మా కంపేనీ తయారు చేసే ఈ మందు వాడండి సార్..ఇది ఎంత అద్భుతంగా పనిచేస్తుందో తెలుసా? రబ్బరు
బంతిమీద కూడా జుట్టు మొలిపించగలదు.." గొప్పగా చెప్పాడు సేల్వ్స్‌మన్ శంక్రావు..

" నువ్వు చెప్పిందంతా బావుందయ్యా..కానీ బంతిమీద మొలిచే మొలిచే జుట్టు ఎవడిక్కావాలి?" విసుక్కున్నాడు జంబులింగం.

జంబులింగం గారబ్బాయి సోమలింగబాబు..

సోము అల్లరి భరించలేక విసుగెత్తిపోయి జంబులింగానికి ఒక లెటర్ పరిపించాడు టీచర్.

"అయ్యా మీ అబ్బాయి సోము అల్లరి భరించలేకుండా వున్నాం. మీ వాడికి చదునేర్చడం నా వల్లకాదు.." అని వుంది అందులో..

జంబులింగం కొడుకుని పిలిచి ఆ లెటర్ చూపించి

"చూడరా.. నీకు చదువు చెప్పడం తన వల్లకావడం లేదంటున్నారు మీ టీచర్.."

"చెప్పాను కదా డాడీ.. ఆ టీచర్ కి అసలేమీ రాదని.."

ఆఫీసు పనిమీద నెలరోజులు కాంపుకెళ్లిన జంబులింగానికి ఫోన్ చేసాడు కొడుకు సోమలింగం.

"అందరూ బావున్నారు కదా!" అడిగాడు జంబులింగం.

"మన కుక్క పిల్ల చనిపోయింది నాన్నా" చెప్పాడు కొడుకు.

షాక్ తిన్నాడు జంబులింగం. మెల్లగా తేరుకుని "ఇలాంటి వార్తలను ఒక్క సారిగా చెప్పకూడదు..ముందు కుక్కపిల్ల గోడెక్కింది అని చెప్పాలి. తరువాత అక్కడి నుంచి పడింది..కాలు విరిగింది ..హోస్టివల్లర్కి తీసుకెళ్ళాం..కానీ లాభం లేకపోయింది..అలా మెల్లగా చెప్పాలి..సర్లే ఏం చేస్తాం..ఇంతకి బామ్మ ఎలా వుంది.." అడిగాడు .

ఒక్క క్షణం లోచించి-

"బామ్మ గోడెక్కింది నాన్నా" చెప్పాడు సోమలింగం.

"ఊరుకోవే ఎంత ఏడిస్తే మాత్రం పోయిన మీ ఆయన తిరిగొస్తాడా?" స్నేహితురాల్ని ఓదార్పింది జాంబవతి.

"మారేళ్ళా కలిసి ఉండామన్నాడు..ముందే వెళ్లిపోయాడే.." భోరుమంది సూర్యాకాంతం.

" అవునే తను సంపాదించిన డబ్బునంతా తనతోనే సమాధి చేయమని అన్నయ్యగారు చివరికోరిక కోరారట కదా! ఏర్పాట్లు చేసావా?"

"ఆఁ చేసానే.. డబ్బు మొత్తాన్ని బేంక్లో వేసి..అంత మొత్తానికి చెక్కురాసి ఆయన పక్కనే పెట్టా. ఖర్పు పెట్టుకుంటాడో..దాన్ని అట్టే దాచి పెట్టుకుంటాడో ఆయనిష్టం..మధ్యలో నాకెందుకు.."

" ఆఁ..!?"

"మా టీచర్ నన్ను ఇంకా అర్థమయ్యేలా ల్రాయమంటోంది నాన్నా.." సోమలింగం కంప్లైయింట్ చేసాడు.

"అయితే ఏమయింది..అలవాటు చేసుకుంటే నువ్వే రాయగలుగుతావ.." జంబులింగం సర్లి చెప్పబోయాడు.

" నువ్వు చెప్పింది బాగానే ఉంది నాన్నా.. కానీ నేను అర్థమయ్యేలా రాస్తే..అందులో తప్పులు తెలిసిపోతాయి కదా.." అమాయకంగా అడిగాడు సోమలింగం..!

రోడ్డుమీద పోతున్న ఒకతన్ని ఒక కారు ఢీకొట్టి వెళ్లిపోయింది. వెంటనే పోలీసు వొచ్చి "మిమ్మల్ని గుద్దేసి వెళ్లిన కారు నంబరు ఎంతో చెప్పగలరా?" అని అడిగాడు.

"చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తానుండండి..ఆ నంబరుని అదే నంబరు పెట్టి పోచ్చవేసి వచ్చినదాన్ని మూడు పెట్టి భాగించి, ఆ వచ్చిన దానికి స్వీర్ రూట్ కడితే జవాబు అసలైన కారు నంబరులోని అంకెలను తారుమారు చేస్తే ఎంత ఉంటుందో..అలానే వుంటుంది.. పైగా అది బీసి సంఖ్యకూడా.." అంటూ చెప్పాడతను.. అన్నట్టు ఆయనో లేక్కల మాస్టారండీ..!"

లేక్కలు మాస్టారు లక్కుణరాపుతో కలిసి జంబులింగం షికారుకి వెళ్ళాడు.. దూరంగా మైదానంలో ఆవుల మందొకటి పచ్చిక మేస్తోంది..

"మాస్టారూ.. గుంపులో ఎన్ని ఆవులున్నాయంటారూ.." అడిగాడు జంబులింగం..

" ఆఁ..ఏముందండీ.. వాటన్నింటికి కలిపి మొత్తం కాళ్ళు ఎన్నున్నాయో లేక్కపెట్టి ఆ మొత్తాన్ని నాలుగు తో భాగిస్తే సరి.. ఆవుల సంఖ్య ఖచ్చితంగా వచ్చేస్తుంది..!"

సెలెబ్రే నవ్వుల హండుగ

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

పెళ్ళచూపులు

ఈ వెరి వెంగళప్పకి పెళ్ళి చేసే ఉద్దేశంతో అన్ని జాగ్రత్తలూ చెప్పి పెళ్ళచూపులకి తీసుకెళ్ళింది అతని తల్లి.

పెళ్ళచూపులకి వెళ్ళగానే "ఈ అబ్బాయేనా పెళ్ళికొడుకు?" అడిగారు అడపిల్ల తరపు వాళ్ళు. వెంటనే అందుకుని "నేనే పెళ్ళి కొడుకుని. ఈ చొక్క మాత్రం నాది కాదు" అన్నాడు వెంగళప్ప నవ్వుతూ. వెంగళప్ప సంగతి బయటపడి సంబంధం కుదరలేదు.

"చొక్క నీదికాకపోయినా ఆ సంగతి చెప్పకూడదు. అందరూ అది నీదే అనుకోవాలి" అని మందలించింది తల్లి.

మరోసారి ఇంకో సంబంధం చూడడానికి తల్లితో వెళ్ళాడు వెంగళప్ప. అక్కడకూడా పెళ్ళికొడుకు సంగతి అడిగారెవరో.

"నేనే పెళ్ళికొడుకుని. చొక్క కూడా నాదే అలాగే అనుకోవాలి మీరంతా.." అన్నాడు వెంగళప్ప.

ఈ సారి కూడా సంబంధం కుదరలేదు. "చొక్క సంగతి చెప్పడమెందుకు?" అంటూ వెంగళప్పని కసిరింది తల్లి.

కొంతకాలానికి ఎలాగో కష్టపడి మరో సంబంధం కుదుర్కోడానికి వెళ్ళారు తల్లికొడుకులు. "చొక్క సంగతి మర్చిపో" అంటూ ముందుగానే బోధించింది తల్లి.

కానీ ఈసారి కూడ వెంగళప్ప బుద్ధిమారలేదు. "ఇతనే పెళ్ళికొడుకు" అని పిల్లకి పరిచయం చేస్తున్నారెవరో..

"అవును నేనే పెళ్ళికొడుకుని. నేను తొడుకున్న చొక్క నాది అవునోకాదో నాకు తెలియదు. అయినా చొక్క సంగతి మర్చిపోవాలి.." అన్నాడు!!

డాక్టర్..డాక్టర్..!

యురంశెట్టి శాయి

డాక్టర్..డాక్టర్..

డాక్టర్: ఇరవై మూడో నెంబరు బెడ్ స్థికి స్నూపావచ్చిందా?

నర్జీ: ఇప్పుడై వచ్చింది డాక్టర్!

డాక్టర్: ఏం చేస్తోంది?

నర్జీ: పాపం ఆ దెబ్బ తగిలిన చేతులతోనే మొఖానికి శాడర్ రాసుకుంటోంది.

ఒక అర్థరాత్రి డాక్టరు గారింట్లో ఫోన్ మోగసాగింది.

"హాలో!" అన్నాడు డాక్టరు విసుగ్గా.

"డాక్టరు గారూ! త్వరగా రావాలి మీరు! మా అబ్బాయి చిన్న పెన్ను మింగేశాడు!" అందో గొంతు.

"ఇప్పుడు రావటం కుదరదు! ఉదయాన్నే వచ్చి మాస్తాలెండి!"

"మరి అంతవరకూ ఏం చెయ్యమంటారు?" ఆదుర్లాగా అడిగిందా గొంతు.

"ఎప్పిల్ తో రాసుకోండి.."

కుర్రడాక్టర్ తనను చూస్తేనే చాలు తెగ భయపడిపోతున్న రోగికి దైర్యం చెప్పాలనుకున్నాడు.

"చూడండి! మీది పెద్ద ప్రమాదకరమైన వ్యాధిం కాదు! అందాకా ఎందుకు..ఒకప్పుడు నాకూ వచ్చిందీ జబ్బు తెలుసా?" అన్నాడు తేలిగ్గా.

"అప్పునుకోండి..కానీ మీకు నయం చేసింది వేరే డాక్టరు కదా.." సేగాడా రోగి.

"నమస్తే డాక్టరు గారూ! మీరు ఎంతో గొప్పగా వైద్యం చేసి నా లాంటివారికి సహాయపడుతున్నందుకు ధన్యవాదాలర్పించడానికి వచ్చాను.."

"కానీ..నేను మీకెప్పుడూ వైద్యం చేసిన గుర్తు లేదే.."

"అది నిజమే కానీ, మా కోటీశ్వరుడు మావయ్యకి మీరు చేసిన వైద్యం మూలానే నేనింత త్వరగా లక్షలకు వారసుడినవగలిగాను."

తెల్లారురుఖామున మూడింటికి డాక్టర్ గారింట్లో ఫోన్ మోగింది.

"హాలో!" అన్నారు డాక్టరుగారు కళ్ళ నులుముకుంటూ.

"డాక్టరు గారూ! నేను శ్రీవిషాపరావుని! మీరు అర్థంటుగా మందులన్నీ తీసుకుని మా ఇంటికి రావాలి!" అన్నాడు శ్రీవిషాపరావు.

"ఎందుకు ఏమయిందీ?" ఆత్రుతగా అడిగాడు డాక్టరు.

"ఒకటే కలలండి! పాడు కలలు! ప్రాణం తీసేస్తున్నాయి.."

"ఏం కలలొస్తున్నాయి..?"

"మరేమీ లేదు..త్రిపు, శ్రియ, యిలియానా, స్నేహా, ముమాయత్ భాన్..- అందరూ కలలో కొచ్చి నన్ను కౌగిలించుకుంటున్నారు!"

"ఓరినీ! అదృష్టమయ్యా అదృష్టం! హోయిగా అనందించక గొడవ చేస్తావెందుకు? పైగా అంత మంచి కలని పట్టుకుని పాడు కల

అంటవా?"

"ఖచితంగా అంటాను! లేకపోతే ఏమిటిసారీ! కలలో నేనూ ఒక అమ్మాయినేనట!" అన్నాడు శ్రీవివాసరావు బాధగా.

"డాక్టర్ గారూ! వారం రోజుల క్రితం మా ఆయన వైద్యంకోసం మీ దగ్గరకొచ్చారు! మీరేం మందిచారో ఏమోగానీ నా సంసారమే సర్వనాశనమై పోయే పరిస్థితికొచ్చింది. ఇంతకుముందు నేనే అందరిలోకి అందగతైననీ, నాకున్న గ్లామర్ మరేస్తికి లేదనీ అనేవారు. మీ దగ్గర వైద్యం చేయించుకున్న మర్మాటి నుంచీ నేను ఏమాత్రం అందంగా లేననీ, నేను తప్ప మిగతా స్థిలంతా ఎంతో అందంగా ఉన్నారనీ అంటున్నారు..."

"నేను చేసిందేమీ లేదమ్మా! కళ్ళు సరిగా కనబడకపోతే సరిపోయే కళ్ళజోడు కొనిపించానంతే.."

"ఓ పెద్దమనిషి పిచ్చాసుపుత్రిలోని డాక్టరు దగ్గరకొచ్చాడు.

"ఏమిటి విషయం?" అడిగాడు డాక్టరు.

"ఓ సారి మానసిక వైద్యుడి దగ్గర చూపించుకురమ్మని మా ఆవిడ పోరేస్తుంటే బాధపడలేక వచ్చాను!" అన్నాడు పెద్దమనిషి. "ఆవిడిందుకలా పోరేస్తోంది?" శృంగా అడిగాడు డాక్టరు.

"నాకు బూట్లంటే చాలా ఇష్టం అదే దానిక్కోపం.." అన్నాడా పెద్దమనిషి.

"దానిదేముందీ! బూట్లు చాలామందికి ఇష్టమే. అందాకా ఎందుకూ నాకూడా బూట్లంటే ఇష్టమే! నాలుగు జతలు కొనుక్కున్నాను మొన్నానే.." అన్నాడు డాక్టరు.

"అటె! మీకూడా ఇష్టమేనా! ఆశృంగా ఉండే అయితే వాటిని మీరు ఎలా తింటారు? ఉడకబెట్టా? వేయించుకునా?"

అడిగాడా పెద్దమనిషి.

"నాకు జరగబోయే ఆపరేషన్ ప్రమాదకరమయిందంటారా?" ఆపరేషన్ టీబుల్ మీద పడుకుని అడిగాడు రామారావు.

"పచ్చి వాడా!" నవ్వాడా డాక్టర్.." మీరిచ్చే మూడొందలకి ప్రమాదకరమైంది కాదుగదా, మామూలు ఆపరేషన్లు కూడా ఎవ్వరూ చేయరోయ్.."

చెంచె

"ఏరా! నాగురించి అన్ని అబధ్యాలు చెబుతున్నావంట అందరికీ..అలా ఉన్నవీ లేనివి కల్పించి చెప్పుడం మాస్తే..నీకో సాయం చేస్తాను.."

"ఏమిటదీ..?"

"నీ గురించి నిజాలు చెప్పడం మానేస్తాను.."

"జాంబవతీ.. ఈ విషయం విన్నావా? ఈ విదేశి ప్రతికలో ఒక వ్యాసం వచ్చింది. మగవాడు ఎంత మూర్ఖుడైతే అతనికి అంత అందమైన భార్య దొరుకుతుందట.."

"అవును నిజమే సుమా..చిన్నప్పటి నుంచీ అందరూ నన్న అందగతైననే పాగుడుతుంటారు..!"

"నాపెళ్ళయాక ఒకే ఒక్కసారి మా ఆవిడ నా మాట విందిరా"

"ఓ..అలానా? ఎప్పుడూ?"

"ఆ మధ్య భూకంపం వచ్చినప్పుడు..ఏమేవ్ బయటికాచేయ్..అని అరిచా.అంతే రక్కున బయటికాచేసింది.."

"పాడటం వలన రక్కం వేడెక్కుతుందని శాస్త్రజ్ఞులు చెబుతున్నారు తెలుసా మీకు..?"

"అవును నిజమే.. మీరలా వేదికమీద మైకు వదలకుండా పాడుతుంటే..వింటున్న మా రక్కం వేడెక్కుతూ ఉంటుంది..."

"అవునూ...గత వారంరోజుల నుంచీ మీవారితోటే మొక్కలకి నీళ్ళు పట్టిస్తున్నావంట.. ఏమి టిక్కిక్ వాడావోయ్.."

"ఏం లేదు..ఒక్కటే మాట అన్నాను.. తోటలో మొక్కలకి కూడా నీళ్ళు పెట్టలేనంత ముసలితనం వచ్చేసిందా? అన్నానంతే!.."

"ఎందుకు జంబులింగం..అలా విచారంగా వున్నావ్.."

"మా ఆవిడ ఉద్యోగం వెదుకుతోంది.."

"దానికి నీకెందుకు విచారం?"

"ఆవిడ ఉద్యోగం వెదికేది నాకోసమే.."

జంబులింగం పొల్చెట్ లేకుండా సూర్యటర్ మీద వెళ్తుంటే ట్రాఫిక్ పోలీస్ అపాడు..

"ఏయ్..మిస్టర్..మీరు పొల్చెట్ పెట్టుకోలేదు..సూర్యటర్ కి పొడ్ లైట్లు కూడా లేవు.."

"లైట్లిందుకు..నాకు చూపు బాగానే ఆనుతుంది.."

"అసలు లైసెన్స్ ఉందా?"

"లైసెన్స్..ఎందుకు..నేనెప్పుడు తీసుకోలేదు.."

"స్టాప్స్ కి నడవండి.."

వెంటనే మిసెన్ జంబులింగం జాంబవతి కలగచేసుకుని..

"దయచేసి మీకు పుణ్యం ఉంటుంది..ఆయన్ని వదిలేయండి ఇన్నెష్ట్ గారూ..తాగి నప్పుడు ఏం మాట్లాడతారో..వారికి తెలీదు.." అంది.

జంబులింగం, జాంబవతి వాళ్ళబ్యాయి సోమలింగం పుట్టినరోజుకని స్నేహితుల్ని ఇంటికి పిలిచారు. జంబులింగం ఇంట్లో సామాసన్ని సర్రుతూ డ్రాయింగ్ రూమ్ లో ఉన్న కొన్ని పుస్తకాలూ, అలంకరణ సామాగ్రి తీసేసి లోపల ఎక్కడో పెట్టేస్తుంటే జాంబవతి అడిగింది.."ఏమండి..అవన్ని ఉంటే డ్రాయింగ్ రూమ్ అందంగా ఉంటుంది కదా.. ఎందుకలా లోపల పెట్టేస్తారు.." అని అడిగింది.

" పిచ్చి మొహమా.. ఎవరి వస్తువులు వాళ్ళు గుర్తు పట్టేయ్యారూ.."

"ఏమండి..ఇందాక టి.వి.9 లో ఒక కొత్త వార్త చెప్పారు తెలుసా?"

"ఏమిటది?"

"చాలా ప్రమాదాలు వంటింట్లోనే జరుగుతాయట,,,"

"అవును నిజమే వాటిల్లో కొన్నింటిని మేము తినాల్సి వస్తుంది కూడా.."

"మీవారు రీసెర్చ్ స్కూలరంట కదా..అంటే ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి వెదుకుతూనే ఉంటారన్న మాట..అయినా ఎప్పుడూ అన్యేషించడానికి ఏముంటుందండ్డి?"

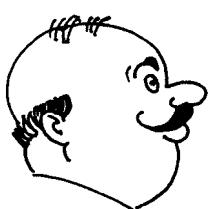
"ఎందుకుండదూ.. ఆయన కళ్ళజోడే ఉదాహరణ.. రోజులో చాలా భాగం దాన్ని అన్యేషించడంలోనే సరిపోతుంది.."

"జంబులింగం గారూ.. అన్యోన్య దాంపత్యానికి కొన్ని సూత్రాలు చెబుతారా?"

"కొన్ని ఎందుకు నాయనా..ఒక్కటి చాలు.."

"ఏమిటది?"

"మీ ఆవిడ అనుకున్న దార్లో ఆవిడని వెళ్ళసీ.. నువ్వు ఆవిడ దార్లోనే వెళ్ళిపో.."

"కళ్ళపడి పనిచేయడం కాదురా స్కూల్గా పనిచేయడం నేర్చుకోవాలి.."

"అలాగా?"

"అవును మరి..నన్ను చూడు..ఈ హోటల్లో కాపియర్గా చేరిన సంవత్సరానికి ఈ హోటల్ని కొనేశాను.."

"నాకలా కుదరదోయ్.. మా ఓనర్ ఎప్పుడూ కాష్ కౌంటర్ దగ్గరే నిలుచుంటాడు..!?" ***

నెలసెలా నవ్వుల పఠువు

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

తత్యం

‘వేరు కాపురం’ అన్నది రాధిక మనసులో చిన్నప్పట్టుంచే వున్న కోరిక. అయితే సంబంధం మంచిదని సమిష్టి కుటుంబం అయినా శ్రీవివాస్కే ఇచ్చి చేశారు. వాళ్ళ పెళ్ళవగానే ఆపాథమాసం వచ్చి పడింది. అది అయ్యేలోగా శ్రీవివాస్కి ఏలూరు నుంచే విజయవాడకి ఒదిలీ అయింది. రాధిక కోరిక తీరి వేరు కాపురం పెట్టింది.

మొదటి మూడు నెలలు గడిచాక రాధికకి టీచర్స్ వాళ్ళను పేట లోనే నడిచి వెళ్ళేంత దూరంలో ఒక సూక్షులులో వుద్దోగం దొరికింది. రాధిక ఆ సంగతి తండ్రికి లెటురాసింది. అసలే కొత్త కాపురం, పైగా రెండే రెండు గదుల ఇల్లు కాబట్టి రాధిక తల్లిదండ్రులు తాము వెళ్ళి కొత్త దంపతులని డిస్టర్స్ చెయ్యకూడదని ఇంతకాలం కాపురం చూడడానికి వెళ్లేదు.

ఆ లెటర్ చదివాక కాస్త సాయంగా వున్నట్లవుతుందని వెళ్ళారు. అయితే రాధిక ఇంటికి వెళ్ళేసరికి తాళం కప్ప కనబడింది వాళ్ళకి. సూక్షుల కి వెళ్తి తండ్రిని చూసి ఆశ్చర్యపడింది. సంతోషపడింది. వాళ్ళ లెటర్ అందనందుకు నొచ్చుకుంది రాధిక.

ఇంటి తాళంచెవి ఇచ్చి, తను మధ్యహ్నం వచ్చేస్తానని చెప్పి పంపింది. తాళం తీసి లోపలికి వెళ్ళిన దంపతులు అవాక్కయ్యారు.

వెనక గదిలోంచి పెరటిలోకి ఉన్న తలుపు దగ్గరికి వేసి వుంది. ఇంట్లో సామానంతా చెల్లాచెదురుగా పడిఉంది.

అలమరాలో ఉండాల్సిన పుస్తకాలు, తెరిచిన బీరువాలో ఉండాల్సిన బట్టలు నేలమీద కుప్పగా పడిఉన్నాయి.

“దొంగలు పడినట్లున్నారండి..” చెప్పిందావిడ భర్తతో. అరగంటలో పోలీసులు వచ్చి ఆ ఇంటిని పరీక్షగా చూసి చెప్పారు.

“ దొంగలు కాస్త ఖరీదైన రకాల్లా ఉన్నారు. ఇల్లంతా విలువైన వాటికోసం మాత్రమే వెదికారు.”

ఈ లోగా రాధిక వచ్చింది. “ఎమేం పోయాయో లిష్ట్ రాసివ్యమా..” చెప్పాడు ఎస్.ప.

రాధిక అందరి వంకా సిగ్గుగా చూసి తలవంచుకుని చెప్పింది..

“దొంగలు పడలేదండీ.. మా ఇల్లెప్పుడూ ఇంతే! వెనక తలుపు మూయడం మరచినట్లున్నానంతే..మా వారికి శుభ్రత తెలీదు. ఇల్లంతా తౌముది

సర్టినా మళ్ళీ ఆగం చేస్తారని విసిగి నెల రోజులుగా సర్రడం మానేశాను.."

సరదా సరసాలు

యురంశెట్టి శాయి

ఎంత బుతిమాలినా తను ప్రేమించిన అమ్మాయి తనను నిర్లక్ష్యం చేస్తుండే సరికి విక్రమార్కరావు కొత్త ఉపాయం ఆలోచించాడు.
ఈ రోజు రాత్రి ఆమె తన గదిలో కూర్చుని చదువుకుంటుంటే అతగాడు నిచ్చెన వేసుకుని మేడ ఎక్కి ఆమె గదిలోకి చేరుకుని "నేనోచ్చాసా" అన్నాడు ఆనందంగా.
ఆమె అతనిని చూసి మండిపడింది.
"ఛీ! నీ మొఖం చూడడం నాకిష్టం లేదు.." అందా అమ్మాయి కోపంగా.
"ఓకె..అలాగే!" అనేసి లైట్లార్పేసాడతను.

ఈ మిలటరీ మేజర్ ఓ సాయంత్రం ఒక అందమయిన అమ్మాయితో కబుర్లు చెప్పున్నాడు. మాటల మధ్యలో అతని బుగ్గమీదున్న గాయం గుర్తు చూసి "ఏదో పెద్ద ప్రమాదం తప్పించుకున్నట్లున్నారే!" అందా అమ్మాయి.
"అవును! చాలా పెద్ద ప్రమాదం!"
"ఎలా తప్పించుకున్నారు?"
"అదృష్టం! వెంటుకవాసిలో తప్పిపోయింది.."
"ఎప్పుడు జరిగింది? సరిహద్దు యుద్ధంలోనా?"
"కాదు..! ఒక అమ్మాయికి ముందు మాట ఇచ్చి తరువాత కాదన్నప్పుడు.." అన్నాడు మేజర్ రావు.

ప్రేమారావ్కి, భామామణికి పెళ్ళయిపోయింది.

"భలే.. పురోహితుడు కళ్ళు మూసుకుని నాలుగు మంత్రాలు చదువుతే చాలు పెళ్ళయిపోయినట్టీ! తమాషాగా లేదూ..?" ప్రేమారావుతో అంది భామామణికి.
"అంతకంటే తమాషా ఇంకోటుంది.. కళ్ళు మూసుకుని నిదలో నేను నాలుగు సార్లు ఏ ఆడపేరైనా కలవరిస్తే మనం విడాకులు తీసుకున్నట్టీ..భలే..కదూ.." అన్నాడు ప్రేమారావ్.

అఫీసరుగా ఉన్న తన స్నేహితుడిని చూడ్డానికి వెళ్ళాడు బోసుబాబు.

ఆ స్నేహితుడు దిగులుపడి కూర్చుని కనిపించాడు.

"ఏంటా అలా వున్నావ్?" అడిగాడు బోసుబాబు ఆశ్చర్యంగా.

"ఏం చెప్పును? మా ఆవిడతో పెద్ద చిక్కుచ్చి పడింది.."

"ఏం చేసింది?"

"నా పాత సెక్కటరిని తీసి పారేసి కొత్త సెక్కటరిని ఏర్పాటు చేసింది.."

"ఇంతేనా? దానికింత దిగులెందుకు? ఇంతకూ ఈ కొత్త సైకటరీ ఎలా పుంటుంది..? జడవేసుకుంటుందా లేక ముడి వేస్తుందా?"

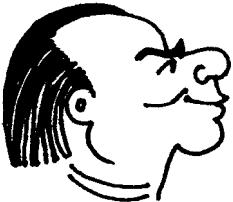
" నా మొఖం..వాడిది బట్ట తల..!!"

బోలెడు సంబంధాలు చూసి బోలెడు అందంగా ఉండే రాజేశ్వరిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు ఏకాంబరం

"నాకు తెలీకడుగుతాను! అందమయిన అమ్మాయిలు సాధారణంగా భయం, అనుమానాలతో బాధపడే మగాళ్ళనే చేసుకుంటారెందుకని?"
అడిగాడు ఏకాంబరం.

"మేము కావాలని అలాంటి వాళ్ళని చేసుకోము! వాళ్ళే తరువాత అలా తయారోతారు.." అంది రాజేశ్వరి.

ఓ వరహోర్షావుకి ఎలాగయితేనేం - ఓ ఉద్యోగం దౌరికింది.

అది ఆడపిల్లల హోస్టిల్లో వార్డెన్ ఉద్యోగం. హోస్టిల్ అధికారి అతనికి వార్డెన్ ఉద్యోగం తాలూకు వివరాలన్నీ చెప్పి, హోస్టిల్లోని అన్ని గదుల తాళం చేతులూ అతని చేతికిచ్చాడు.

"ఇక జీతం విషయానికొడ్డాం.. నెలకు వెయ్యి రూపాయలు..ఫరవాలేదనుకుంటాను.." అడిగాడతను.

వరహోర్షావు ఒక క్షణం ఆలోచించి " అంత డబ్బు కట్టటం నాక్కించెం కష్టమవుతుందేమోనండి..ఏమయినా తగ్గించగలరా?" అని అడిగాడు దిగులుగా.

పోచెం

"నావ్డ మాటలొచ్చిన మేక ఉంది తెలుసా?.."

"ఎలాగా?"

"పిఫిల్ నెల తర్వాత ఏనెల వస్తుంది అని అడిగితే ..మే..మే.. అని బదులిస్తుంది.."

"నా దగ్గర లెక్కలు వచ్చిన పిల్లి ఉంది తెలుసా?"

"పిల్లికి లెక్కలు వస్తాయా?"

"అప్పును మరి.. రెండులోంచి రెండు తీసేస్తే ఎంత అంటే ఏం మాట్లాడదు తెలుసా మరి..!"

"అరే..ఒక సిగిరెట్ ఉంటే ఇస్తావా.."

"ఒకటేం ఖర్చు...మొత్తం పాకెట్ తీసుకో.."

"పనిలో పని అగ్గి పెట్టిపై వెలిగించుకుని ఇస్తాను.."

"మళ్ళీ ఇవ్వనవసరంలేదు..ఉంచేసుకో.."

"ఏమిటా అడిగినవన్నీ ఇచ్చేస్తున్నావ్..లాటరీ ఏమైనా కొట్టావేమిటి.."

"లాటరీ కాదు..నిన్ననే డాక్టర్ నాకు లంగ్ కాన్సర్ అని చెప్పాడు."

జంబులింగం మిత్తుడితో బాతాఖానీ వేస్తుంటే అతడు చెప్పాడు..

"నీకు తెలుసా జంబులింగం...నుప్పు ఏటాపిక్ చెప్పినా సరే నేను అనర్థశంగా అరగంట సేపు మాట్లాడగలను.."

"ఓస్ ఇంతేనా.. మా ఆవిడైతే ఏటాపిక్ చెప్పకపోయినా సరే.. గంటల తరబడి మాట్లాడగలదు తెలుసా?"

అర్థరాత్రి ఎవరో తలుపు కొట్టారు."లేచి చూడండి.." అంది జాంబవతి జంబులింగంతో..

వెళ్ళి చూసి వచ్చి..

"ఎవరో..మంచి నిద్ర చెడగొట్టాడు.."

"పిష్టయం ఏమిటి.."

"కొంచెం తొయ్యమంటున్నాడు.."

"పాపం ..సాయం చెయ్యకపోయారా?"

"బయట ఒకటే వాన ఎవరు వెడతాడు.." విసుక్కున్నాడు జంబులింగం..

"అదేమిటండి..పాపం..వర్షంలో కారు ఆగిపోయిందేమో..కాస్త తోసి సాయం చేస్తే ఏం పోతుందండీ.."

భార్య సంఘర్షణ భరించలేక గొడుగేసుకుని బయటికి వచ్చాడు జంబులింగం.

"హలో ఎక్కుడున్నారు.." కేకేసాడు బిగ్గరగా..

""ఇదుగో ఇక్కడ మీ ఇంటి ముందున్న పారులో ఉయ్యాలలో ఉన్నా..త్వరగా వచ్చి కాస్త తొయ్యండి.." పుఱపూరుగా సమాధానమిచ్చాడు తాగుబోతు తిమ్మారావ్..

హోరా హోరిగా జరిగిన వేలం పాటలో ఒక చిలకని కొనుక్కుంది జాంబవతి..

"ఇంతకీ ఈ చిలక బాగా మాట్లాడుతుందని నమ్ముచ్చా.." పోపతన్ని అడిగింది.

"భలే వారే..ఇంకా నమ్మకపోతే ఎలా మేడం..ఇందాకట్టుంచీ మీతో పోటీపడి వేలం పాట పెంచిందెవరనుకుంటున్నారు..?"

భార్యని ఉడికిడ్డామని జంబులింగం ఒకరోజు..

"డియర్...నేను చనిపోతే నువ్వు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటావా?" అని అడిగాడు..

"థా..లేదండి.. నేను మా చెల్లితో ఉంటాను.." అంది జాంబవతి పవిత్రంగా.." మరి ఒక వేళ నేను పోతే ..మీరూ..?" ఎదురు ప్రశ్న పేసింది జాంబవతి..

"నేనూ అంతే.. మీ చెల్లితోనే ఉండిపోతాను.."

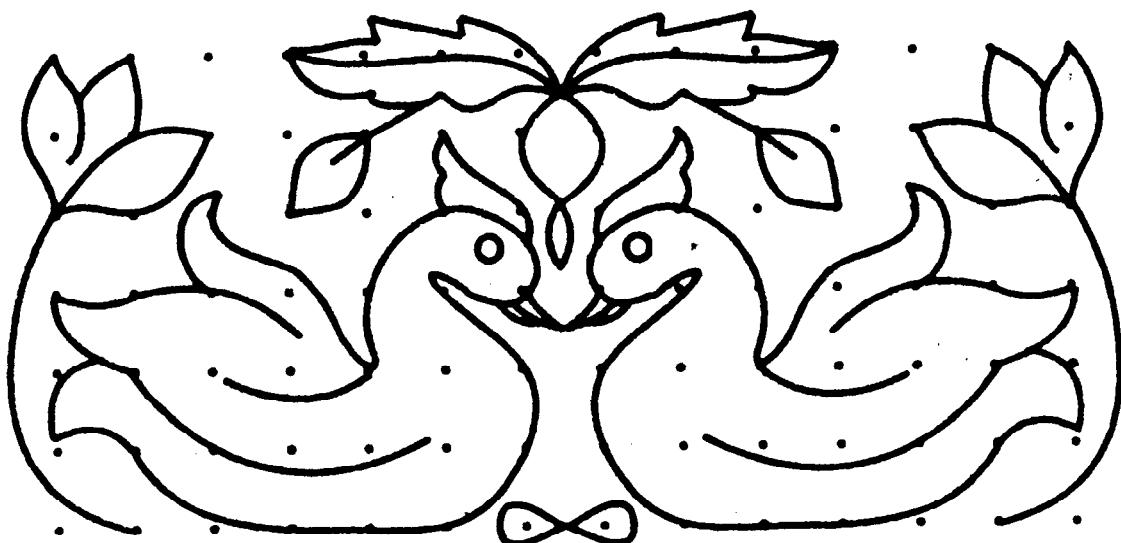
జంబులింగం ఆఫీసులో కొత్త ఉద్ధోగాలకి ఇంటర్వ్యూలు జరుగుతున్నాయి. జంబులింగం కాండిడేట్స్‌ని ప్రశ్నలు అడుగుతున్నాడు..

"ఈ ఉద్ధోగానికి మామూలు క్వాలిఫికేషన్స్ మాత్రమే కాక అదనంగా ఏమైనా ప్రత్యేక స్కూల్స్ ఉండాలి..మరి మీకు..?"

"ఉన్నాయి సార్.. నేను పది నవలలూ, పాతిక కథలూ, ఒక వంద గేయాలు రాశాను..అన్నీ ప్రతికల్లో పట్టిష్ట అయ్యాయి కూడా.."

"నేనడిగేది.. ఆఫీసులో చెయ్యగలిగే పనులగురించి.."

"కిందటి జాబ్లో ఇవన్నీ ఆఫీసు టైములో వ్రాసిన వేసండి.."

నెలనెలూ నువ్వుల పండుగ

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

కాలక్షేపం

"అది కాదు..పక్కది చూపించండి.."

సేల్వీ కౌంటర్ ముందున్న చిన్న స్కూల్ మీద కూర్చున్న నలబై ఏళ్ళావిడ ఎదురుగావున్న బట్టలని చూపించి గ్రెడ్ రేపతికి విసుగ్గా పుంది. కాని తప్పదు. అప్పటిదాకా దాదపు నలబై రకాల చీరలు తీసి ఆవిడకి.

ఆవిడ చూపించిన చీర తీసి, కౌంటర్ మీద పరచింది. చేత్తో దాని నాణ్యతని పరిశీలించింది. ఆవిడ పెంచేప్పింది.

"ఆకు పచురంగు అంచుండే చీర దొరుకుతుండా ఇదే రంగులో?"

తల అడ్డంగా వూపింది ఆవిడకశ్శ మళ్ళీ చీరలమీదికి వెళ్ళాయి. కొన్ని నిమిషాలు పరీక్షగా చూసి చెప్పించాడు.

" వూడా రంగు చీర చూపించండి"

రేవతి విసుగుని ప్రదర్శించకుండా దాన్ని బయటికి తీయడానికి వెనక్కి తిరిగింది. ఆవిడ కూతురు మాటలు వినబడ్డాయి.

"వర్షం తగ్గిందే అమ్మా! తగ్గాక చెప్పమన్నావు కదా.."

ఆవిడ మాటలు వినబడ్డాయి వెంటనే..

"వద్దులెండి..తీయకండి..ధాంక్స్.."

వెనక్కి తిరిగే సరికి ఆవిడ తన ఆరేళ్ళ కూతురి చేతిని పట్టుకుని వెళ్ళడం కంటపడింది.

రామారావు బార్ కెజ్చేటపుటికి రాత్రి ఒంటిగంటయిపోయింది. బార్ లో ఓ మూల టేబుల్ మీద తలపెట్టుకుని పడుకున్న దేవదసు తప్పితే వేరెవ్వెరూ లేరు.

తనూ ఓ టేబుల్ ముందు కూర్చుని "బీరు సఫ్టయి చేస్తావా?" అనడిగాడు రామారావు దగ్గరకొచ్చిన బేరర్ ని.

"ఇప్పుడు సర్వీసు లేదు సారీ! టైమ్స్‌పోయింది.." అన్నాడు బేరర్.

"మరి- అతనెవరో ఇంకా టేబుల్ మీదే పడుకున్నాడు కదా! అతనిని బయటికి పంపరేం?" కోపంగా అడిగాడు రామారావు.

"ఎందుకు పంపుతాము సారీ! ఇప్పటికి మూడు సార్లు లేపాము! మూడు సార్లూ లేచి బిల్లెంతయిందో కనుక్కొని, మూడు సార్లూ చిల్లు చెల్లించాడు.." అన్నాడు బేరర్ ఆనందంగా మళ్ళీ ఆ టేబుల్ వైపు నడుస్తూ.

ఓ లావుపాటి వస్తాదు ఓ మిలటరీ భోజన హోటల్కి వెళ్ళాడు.

"ఒక కోడిని బాగా రోస్టు చేసి తీసుకురా!" అన్నాడు సర్వారావుతో.

కొద్దినేపటి తర్వాత సర్వరు కోడిని ప్లైట్లో తీసుకొచ్చి అతని ముందుంచాడు.

ఆ కోడికి ఒకే కాలు ఉండడం చూసి "ఇదేమిటీ...దీనికి ఒకటే కాలుంది?" అనడిగాడు వస్తాదు ఆశ్చర్యంగా.

"ఇఖాళ పాద్మన ఈ కోడి, మరోకోడితో పోట్లాడింది సారీ! ఆ పోట్లాటలో ఒక కాలు విరిగిపోయింది!" అన్నాడు సర్వారావు అప్పటికప్పుడే ఒక కథ అల్లి చెబుతూ.

"ఇహో..! అలాగే! అయితే దీన్ని వాపసు తీసుకెళ్ళి, ఆ గెలిచిన కోడినే రోస్టు చేసుకురా!" అన్నాడు వస్తాదు.

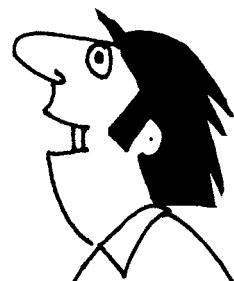
ఓ రంగనాథ రావు హోటల్లోకి జొరబడి 'టీ'కి ఆర్దరిచ్చాడు. సర్వారావు 'టీ' తెచ్చి అతని ముందుంచగానే ఓ చుక్క చప్పరించి సర్వరు మీద మండిపడ్డాడతను.

"ఈ 'టీ' ఎలా ఉందో తెలుసా నీకు?" రౌద్రంగా అడిగాడతను.

"ఎలా వుందండీ..?"

"అంట్లు కడిగిన నీళ్ళు ఉంటాయ్ చూడూ..అదే రుచి.."

సర్వారావు హోరున ఆశ్చర్యపోయాడు.." ఆ రుచి మీకెలా తెలుసు సార్?"

"ఏమిటయ్యా.. ఇవి పూరీలు! ఇలాగేనా పూరీలు చేసేది?" అడిగాడు ఒక పెద్దమనిషి హోటల్ మేనేజర్ ని.

"ఇదిగో చూడండి! మీరు పుట్టుకముందునుంచీ నేను పూరీలు చేస్తున్నాను.." కోపంగా అన్నాడు మేనేజర్.

"అయితే అయ్యుండవచ్చు! కానీ వాటిని ఇప్పుడా అమృటం?" ఇంకా కోపంగా అన్నాడా పెద్దమనిషి.

భోజనం చేస్తూ మధ్యలో సర్వర్ ని పిలిచాడు జంబులింగం.

"ఏమయ్యా! ఆ కుక్కేమటీ, ఇందాకటి నుంచీ నా వైపే చూస్తోంది?"

"మరేం లేదు సారీ! మీరు భోజనం చేసే ఫైట్ నిజానికి దానిది. ఫ్లైటులు చాలక అది వాడుతున్నాం - అందుకని చూస్తోంది.."

ఊఫెల్ టవర్ రెస్టారెంట్‌నే ఎప్పుడూ భోజనం చేసే ఒక ఫ్రైంచి దేశియుడిని అదే చోట ఎందుకు భోజనం చేస్తున్నావని ప్రశ్నించారు.
"ఇంకెక్కడ చేయాలయ్యా! అదొక్కచోటే ఆ పాడు టవర్ కనిపించకుండా ఉంటుంది.."

పోటెం

"మేస్టారూ.. మీరు చేప్పిది వినాలనే ఉంది కానీ అదేమటో సార్..రెండు చెవుల్లోంచి లోపలికి వెళ్ళి ఇంకోచెవిలోంచి బయటికి వచ్చేస్తోంది.." సూరిలింగం టీచర్ తో చెప్పాడు..

"ఏంటీ.. రెండు చెవుల్లోంచి వెళ్ళి ఇంకోచెవిలోంచి బయటికి వస్తోందా? నీకున్నది రెండు చెవులే కదరా.."

"చూసారా సార్..నాకు లెక్కలు కూడా రావని తెలిసి పోయింది.."

"న్యూస్ పేపర్ కీ టి.ఎ. కి తేడా ఏమిటో చెప్పరా సూరీ.."

"న్యూస్ పేపర్తే చదివేసాక ఇంచక్కా పాట్లాలు కట్టుకోవడానికి ఉపయోగపడుతుంది.. లేదా పాత పేపర్ అబ్బాయికి అమ్మెయ్యెచ్చు.. టి.ఎ. తో అలా వీలుకాదు.."

"మా సూర్కుల్లో పిల్లలు ఎవరూ చేయలేని పని.. చివరికి టీచర్లు కూడా చేయలేనిది నేను ఒక్కణ్ణే చేయగల్లు..."

"ఏంటది..?"

"నేను రాసిన నోట్లుని చదవటం.."

"ఏమోయ్. చూసావా నీ సుపుతుడేం చేసాడో.."

"ఏం చేసాడండీ.."

"నా జేబులు డబ్బులు దొంగతనం చేసాడు.."

"వాడే చేసాడని మీకు నమ్మకమేమిటీ.. నేనైనా చేసుండవచ్చు కదా.."

"నువ్వు కాదులే.."

"మీకెలా తెలుసు.."

"జేబులో ఇంకా వంద రూపాయలు మిగిలున్నాయిలే.."

భర్తని తలమీద కొట్టడం వల్ల ఆయన చనిపోయాడన్న ఆరోపణమీద గుండమ్మ గారి మీద కోర్టులో విచారణ జరుగుతోంది.

"గుండమ్మ గారూ.. మీరు తలమీద క్రరతో కొట్టడం వల్లే మీ వారు చనిపోయారని ఆరోపణ.. మీరేమంటారు..?"

"జడ్డిగారూ..! అది కావాలని చేసింది కాదు. ప్రమాదవశాత్తూ జరిగింది.." నెమ్మదిగా చెప్పింది గుండమ్మ.

"ఎలా?"

" క్ర విరిగిపోవాలని నేను అనుకోలేదు.."

"సార్.. బేంకులో డిపాజిట్ చెయ్యడానికి తీసుకెళ్లిన కావ్ అంతా మధ్యలోనే దొంగలు కొట్టేసారు.."

" అదేమిటీ సెక్యూరిటీ కోసం నీకు పిస్తోలు కూడా ఇచ్చాను కదా.."

"అవునుసార్.. అది నా పాంటు జేబులో ఉంది.. అదృష్టవశాత్తూ.. అది వాళ్ళకంటపడలేదు.. లేకపోతే అదికూడా దోచుకునే వాళ్ళే.."

జంబులింగాన్ని మితులందరూ కలిసి హాస్టేటల్లో ఎమర్జెన్సీ రూమ్కి తీసుకొచ్చారు..

"అరే.. విచిత్రంగా ఉందే.. ఈయన తలలో ఇన్ని గుండుసూదులెలా గుచ్చుకున్నాయా..?"

"అఫీసులో టేబిల్ మీద తలపెట్టుకుని నిదపోతున్నాడు సార్.."

74 సంవత్సరాల శోభారాజ్ 25 సంవత్సరాల అందమైన జాలీని పెళ్ళి చేసుకోవడం చూసి మితులంతా ఆశ్చర్యపోయారు.. అంత అందమైన యంగ్ లేడీ ఎలా పెళ్ళికి ఒప్పుకుండా అని సమేక్ష తట్టుకోలేక అడిగేసారు..

" ఏమీ లేదు.. చాలా సింపుల్.. నా వయసు 75 బదులు 95 అని చెప్పాను.." అసలు రహస్యం చేపేసాడు వ్యధ శోభారాజ్..!

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

అభినందన సభ

ఓ తెలుగు నిర్మాత ఒరియా కథని, బెంగాలీ దర్శకుడితో హిందీలో తీశాడు - అవార్డులకోసం. అది హైదరాబాదులో రిలీజ్ అయింది. యథావిధిగా, తెలుగు నిర్మాతల సాంప్రదాయం ప్రకారం సినిమాకి అభినందన సభని ఏర్పాటు చేసారు. నవాయుతీగా చిత్రనిర్మాణం మీద అవగాహన లేని రచయితులని మాట్లాడడానికి పిలిచారు.

ఓ అయిదు నక్కతాల హాటుల్లో నాలుగో తారీఖున ముగ్గురు రచయితులు సినిమా మీద తమ అభిప్రాయాలని మైక్ ముందు పరికారు.

అంతదాకా సదరు తెలుగు నిర్మాత తీసిన చిత్రాలన్నీ ఒక ఎత్తైతే ఇదొక్కటే ఒక ఎత్తని, అది చూసి పరవశించిపోయానని, దీన్ని తెలుగులో తీస్తే తెలుగు ప్రేక్షకులు కూడా నందాన్ని పంచుకుంటారని, కనీసం తెలుగులోకి డబ్ చేస్తూ విడుదల చేయాలని, తెలుగు ప్రేక్షకుల తరఫున కోరుతున్నానని మొదటి రచయితి వక్కాడించారు.

రెండో రచయితి ‘హా! ఏమి కథ! ఏమి పాత పోషణ!?’ ఏమి కెమేరా పనితనం!! ఏమేమి దర్శకత్వపు మెళకువలు? ప్రయత్నాలో పెత్తెన విందారగించిన భావన కలిగేను కదా!?’ అని తెలుగు క్లాసు తీసుకున్నారు.

ఇక మూడో రచయితి మాత్రం తక్కువ తిందా?

” సినిమా అంతా ఒక ఎత్తు, పొలం గట్టున హిరో కొడుకు గడ్డిపూవు కోసిన పొట్ ఒక ఎత్తు, ఒక్కపొట్ కోసం సినిమాని ఇంకో సారి చూడాలనుకుంటున్నాను. దర్శకుడు గారికి అలాంటి కోణాం ఎలా స్ఫురించిందో తెలుసుకోవాలని ఉంది.” అంది.

వెంటనే బెంగాలీ దర్శకుడికి విషయం ఇంగ్లీష్ లో వివరిస్తే, యన మైక్ అందుకుని ఒక ముక్కలో జవాబు చెప్పాడు.

”కెమేరాని ఒరిఅశేష అంగుళం లెప్పకి పెడితే, అక్కడున్న టి.వి.టవర్ కనిపిస్తుంది. ఒక్క అంగుళం కుడి వైపుకి పెడితే ఎయిర్ పోర్ కనిపిస్తుంది. ఈ రెండూ చిత్రకథా సమయానికి చెందినవి కావు కాబట్టి పొట్ ని అలా తప్పని సరిగా తీయాల్సి వచ్చింది.”

లక్ పొధికారి

యరంశెట్టి శాయ

"మీ పర్స్ దౌరికిన వారికి వెయ్యి రూపాయలు బహుమానం యుస్తానంది మీరేనా?" లక్ పొధికారి దగ్గరకు ఒక బిక్ పొధికారి వచ్చి అడిగాడు.

"అవును! నీకు దౌరికిందా?" సంబరంగా అడిగాడు లక్ పొధికారి.

"ఇంకా లేదు. ఇంకొంచెం టైమ్ పడుతుంది. ఈ లోగా వెయ్యి రూపాయల్లో కొంత ఎడ్వ్యూన్ తిసుకుందామని వచ్చాను.."

అర్థంటుగా లక్ పొధికారి అయిన వ్యక్తిని ఓ విలేభరి ఇంటర్వ్యూ చేయడానికొచ్చాడు.

"మీరు లక్కాధికారి ఎలా అయ్యారు?"

"నేను ఒక లక్కాధికారికి వ్యాపారంలో భాగస్తుడిగా చేరాను. అతని దగ్గర డబ్బుంది, నా దగ్గర వ్యాపారానుభవం వుంది."

"అందువల్ల మీకు ఉపయోగమేమి జరిగింది?"

"కనబడ్డంలా!?" ఇప్పుడు నాకు లక్కరూపాయలూ, ఆ లక్కాధికారికి వ్యాపారానుభవమూ మిగిలింది!"

ఓ లక్ పొధికారికి తన వంటవాడిమీద ఆసంతృష్టి కలిగి మంచి అనుభవం గల, బిహ్రోండమయిన వంటవాడు కావాలని, రహస్యంగా పేపర్లలో వేయించి బాక్స్ నంబర్ ఇచ్చాడు. దానికి ఒక్క అప్పికేషన్ వచ్చింది. అది వాళ్ళ వంటవాడిదే.

చదువు సంధ్యాలేని ఓ అవారాకి లాటరిలో లక్క రూపాయల బహుమతి వచ్చింది.

"ఎలా వచ్చింది లాటరి? ప్రైజ్ నంబర్ టికెట్ ఎలా కొన్నావీ?" అడిగాడు ఒక పెద్దమనిపి.

"ఎలాగేముందీ టికెట్ చివరనంబర్లు - 24 ఉండేట్లు చూసి కొన్నాను."

"కానీ ఇరవై నాలుగుకే టికెట్ వస్తుందని ఎలా అనుకున్నావీ?"

"మూడు సార్లు నాకు ఏడు నంబరు కలిపాచ్చింది! అందుకని మూడు ఏడులూ కలిపితే ఇరవై నాలుగు వస్తుంది కదా!"

"అదేమిటి మూడు ఏడ్లు ఇరవై ఒకటి కదా?"

అవారా విసుక్కున్నాడు.

"అందుకే- మీకు చదువొచ్చింది- నాకు లాటరి వచ్చింది"

తన కొడుకు ఓ అమ్మాయితో పికారుకెళ్ళడం చూసిన లక్షాధికారికి రాత్రంతా నిద్రపట్లలేదు. పొద్దున్నే కొడుకుని పిలిచాడతను.

"రాత్రి చాలా అలస్యంగా ఇంటికొచ్చావ్..మీ ఇద్దరికి చాలా ఖర్చుచేసి వుంటావ్ కదూ?" అంటూ ఆతృతగా అడిగాడు.

"అబ్బే..వందరూపాయలే ఖర్చుయింది.."

అన్నాడు కొడుకు.

"అదేమిటీ..అంత తక్కువలో సరిపోయిందా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు లక్షాధికారి.

"సరిపోలేదనుకో! కానీ చేయగలిగిందేముందీ? అమ్మాయి దగ్గర అంతకంటే ఎక్కువడబ్యులేదు పాపం!" జాలిగా అన్నాడు సుపుతుడు..

చొచ్చె

"మందులో ఐన్ వాటరెందుకు కలుపుకుంటారంటావీ?"

"ఏదో వేన్నీళ్ళకు చన్నీళ్ళు తోడుగా ఉంటాయనీ.."

"నేను విడాకులు తీసుకుండామనుకుంటున్నాను. ఆర్టైల్ నుంచీ నాతో మా ఆవిడ మాట్లాడడమే లేదు"

"ఎందుకైనా మంచిది . ఇంకోసారి ఆలోచించరా..అలాంటి భార్యలు దొరకటం చాలా అరుదురా..అదృష్టం రా..!"

తమ్ముడిని కొడుతున్న బాచీతో అమ్మ చెప్పింది " తప్పు అలా కొట్టుకోకూడదమ్మా..శత్రువుని కూడా ప్రేమించడం నేర్చుకోవాలి.."చెప్పింది తల్లి.

"నువ్వు చెప్పింది నిజమేనమ్మా..కానీ వాడు శత్రువుకాదు..తమ్ముడు కదా..!" బాచీ సమాధానం.

"ఏంటి అరటిపండుని తొక్క.. ఒలుచుకోకుండా ఉన్న పశంగా తినేస్తున్నావీ?"

"లోపల ఏముంటుందో నాకు తెలియకపోతే కదా?"

"బాబు గారూ..బోరింగ్ వేసుకునేందుకు లోన్ కావాలంటి.." బిక్కపతి బ్యాంకు ఆఫీసర్ వద్దకి వచ్చాడు.

"బోరింగ్ కోసమా..ఎన్ని ఎకరాల పాలం ఉందేమిటి.."

"పాలమా పాడా..? నాలుగు గేదలున్నాయి..పాల వ్యాపారం కాస్త పెద్ద ఎత్తున చేధ్యమనీ.."

"రాత్రి నిదలో నన్ను చాలా చెత్తగా తిట్టావు.." భర్త అరోపించాడు.

"లేదు..మీరు పారబడుతున్నారు.." భార్య సమాధానం.

" లేదు..నేను చెపులారా విన్నానే.."

" అహా మీరు వినడం పారబాటు కాదు..అప్పుడు నేను నిదపోతున్నానుకోవడం మీ పారబాటు"

జంబులింగం తర్వావేదాంతం మీటింగ్ కి వెళ్ళాచ్చి భార్యతో చెప్పాడు..

" ఏమోయ్..నేనో నిజం తెలుసుకున్నాను..ఏమిటింటీ మనం ఎక్కువ చదువుకున్నామనుకో ఎక్కువ తెలుసుకోవచ్చు..ఎక్కువ తెలుసుకున్నామనుకో ఎక్కువ మరిచిపోతుంటాం. ఎక్కువ మరిచిపోవడం వల్ల తక్కువ తెలుసుకున్నట్లే అపుతుంది కదా..అంచేత ఎక్కువ తెలుసుకోవడం వల్ల ఏమాత్రం ఉపయోగం లేదు.."

"బొమ్మ వెయ్యమంటే నా మొహం కేసి చూస్తారేమ్చిట్టా.." టీచర్ ప్రశ్నకి

"కోతి బొమ్మ వెయ్యమన్నారు కదా.. రిఫరెన్స్ కోసం సార్.." బుడుగు జవాబు.

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

జర్రులిన్స్

"ఏమండీ! మా అక్కయ్య కొడుక్కి అక్కరాభ్యాసం చేస్తున్నారు. మధ్యాహ్నం ఆఫీస్ నుంచీ భోజనానికి అటే రండి.." చెప్పింది మిసెస్ సుబ్బారావు తన భర్తతో.

"మధ్యాహ్నం ముఖ్యమంత్రికి సినిమా ఇండప్రై వాళ్తతో మీటింగ్ పుంది. దాన్ని నేనే కవర్ చెయ్యాలి" అభ్యంతరం చెప్పాడు సుబ్బారావు.

"ఎటూ మధ్యాహ్నం భోజనం చేస్తారుగా. అదేదో మా అక్కగారింటికే వచ్చి చేయండి.."

"ఎక్కడి జాభీహార్స్? ఎక్కడి రామ్సనగర్? కుదరదే!"

"ప్లీజండి! మా అక్క మీరు అలిగారనుకుంటుంది. వాళ్తబ్బాయి మూడో పుట్టినరోజు ఫంక్షన్కి కూడా మీరు రాకపోతే వాళ్తంతా ఎంతో ఇదయ్యారు..బావుండడు"

పుట్టింటి వాళ్తని ప్రేమించని భార్య ఆంధ్రాలో ఎలా వుండదో, అలాగే తన పుట్టింటి వాళ్తకన్నా భార్యని ప్రేమించని భర్తా ఉండడు కద!

"సర్లే! ఎలాగో టైమ్ ఎడ్జ్యుకేషన్ చేసుకుంటాలే?" చెప్పాడు సుబ్బారావు.

ప్రతికాఫీస్ లోంచి సుబ్బారావు బయటపడుతుంటే, న్యూస్ ఎడిటర్ అడిగాడు.

"ఏమయ్యా సుబ్బారావి! ఫిల్మ్ ఇండప్రై మీటింగ్స్ కవర్ చేస్తున్నావా లేదా?"

"అక్కడికి వెళుతున్నండి" అబద్ధమాడాడు సుబ్బారావు.

ప్రెస్ అన్న అక్కరాలు అతికించిన స్కూటర్ మీద సుబ్బారావు సరాసరి రామ్సనగర్ చేరుకున్నాడు.

అతను భార్య తరఫు బంధువులంతా సాదరంగా రిసీవ్ చేసుకున్నారతన్ని.

"భోజనం వడ్డిస్తున్నారా లేదా?" అడిగాడు సుబ్బారావు భార్యని.

"శుంకో అరగంటేనండీ.."

ముఖ్యమంత్రి వివిధ పాలనీల గురించి బంధువులతో చర్చల్లో పడ్డాడు సుబ్బారావు. తన అసలు ప్రోగ్రామ్సిని మర్చిపోయాడు. రాజకీయాలంటే అంత ఇది కాబట్టే సుబ్బారావు ప్రతికాఫీసులో రిపోర్టంగా కొనసాగుతున్నాడు.

భోజనం అయి తాంబూలం వేసుకుంటుండగానే చెప్పింది భార్య.

"వెంటనే ఐరిష్ బెగ్గర్లా వెళ్లిపోకండి. బావుండదు. కాస్సెపు కూర్చుని వెళ్లండి."

అప్పుడు కానీ సుబ్బారావుకి తన డూటీ గుర్తుకి రాలేదు. టైమ్ చూసుకుని నాలుక్కరుచుకున్నాడు...మూడున్నర!

తను కవర్ చెయ్యాల్సిన ప్రోగ్రామ్ ఈ సరికి ఐపోయి ఉంటుంది..ఏం చెయ్యాలీ?

ఆచ..ఏం ఘరవాలేదు. ఈ రకం మీటింగ్స్ కొన్ని వందలు కవర్ చేసిన అనుభవంతో అక్కడ జరిగింది ప్రతికా భాషలో తన ఊహా శక్తిని జోడించి విషయం లేకపోయినా ఏదో ఉండని భమకలిగించేలా న్యూస్ ఐటమ్ రాశాడు.

ఒతే ఒక విషయంలో తనకి తెలికుండానే పప్పులో కాలేసాడు సుబ్బారావు...ఎలాగంటే ఇండస్ట్రీ అంతా గౌరవించే ఒక నిర్మాత ఆకస్మిక మరణం వల్ల మీటింగ్ వాయిదా పడిందని తెలుసుకోలేకపోయాడు.. డెస్క్ ఇన్చార్ తన అలవాటు ప్రకారం అటుమార్పి ఇటుమార్పి, సుబ్బారావు పంపిన వార్తనే, మర్మాటి ప్రతికలో వేసేసాడు.

మర్మాడు ఉదయం దినప్రతికలన్నింటిలో ఆ మీటింగ్ వాయిదాపడిందన్న వార్త వేష్ట మన సుబ్బారావు పనిచేసే దినప్రతికలో మొదటి పేబీలో ఏం వచ్చిందో పారకవర్యులకి తెలుసు. సుబ్బారావు ఆ ప్రతికాఫీస్ గడప మళ్ళీ తొక్కలేదు.

ఇంకో ప్రతికలో చేరాడు సుబ్బారావు.

మూడు వారాల తర్వాత ఒక సందర్భంలో అతనికి తారసపడ్డాడు పాత న్యూస్ ఎడిటర్.

"చెప్పాపెట్టకుండా ఎందుకు అలా ఉద్యోగం మానేసావు?" అడిగాడాయన ఎంతో క్యారియస్‌గా.

"తప్పుడు వార్తలు పనిచేసే దినప్రతికలో పనిచెయ్యడం ఇష్టం లేక.." జవాబు చెప్పాడు సుబ్బారావు సీరియస్‌గా.

జల్లా జీవీకులు

యురంశెట్టి శాయి

శాయిరామ్ రేడియో స్టేషన్లో డామా రికార్డింగ్‌కి హజరయ్యాడు. అది పూర్తయేసరికి బాగా అలస్యం అయిపోవడంతో టాక్సీలో ఇంటికి బయలుదేరాడు.

టాక్సీ ఇంటిముందు ఆగకుండా స్పిడ్ గా వెళ్లిపోవడం చూసి

"ఇల్లు ఇదేనయ్యా. ఆపవేం" అంటూ అరిచాడు ట్రైవర్ తో.

"బేకులు ఫెయిలయిపోయాయి సార్.." అన్నాడు ట్రైవర్.

"అయితే మంది మీటర్ ఆపయ్!" ఇంకా గాబరాగా అరిచాడు సాయిరామ్.

పెళ్ళయి నెలరోజులవుతుందేమో.. ఒకరోజు భర్త ఆఫీసునుంచీ ఇంటికి రాగానే భార్య నందంగా అతనిని కౌగలించుకుంది.

"మీకో శుభవార్తంటే! ఇంకనుంచీ మనం ముగ్గురవుతాం"

"ఆ..నిజంగానా! ఎప్పుడూ..?"

"రేవేనండి. రేపు పాద్మస్నే ఎక్స్‌ప్రైస్‌కి మా అమ్మ మనింటికి వస్తోంది.."

మోతుబరి రామయ్య పాలేరు అర్థరాత్రి లేచి ఓ లాంతరు తీసుకుని ఎక్కడికో బయల్సేరడం రామయ్య చూసాడు.

"ఎక్కడికెళుతున్నావ?" చుట్టుకాల్పుకుంటూ పాలేరునడిగాడతను.

"చేను దగ్గర ఓ పిల్ల కలుసుకోమందండి!" సిగ్గు పడుతూ అన్నాడు వాడు.

"నేను చేను దగ్గరే నా ప్రియురాలిని కల్పుకున్నాను కానీ ఇలా లాంతరు ఎప్పుడూ పట్టుకెళ్లేదు.." అన్నాడు రామయ్య.

"అధ్యాది సంగతి! అందుకే అలాంటి మొహం దొరికింది తమరికి.." దైర్యంగా అన్నాడు వాడు.

అప్పికా అడవుల్లో మనుషుల్ని తినే తెగకు చెందిన ఒకావిడ రోజు రోజుకీ దిగజారుతున్న తన భర్త ఆరోగ్య పరిస్థితి గురించి ఆందోళనపడి మంత్రాల డాక్టర్ ర్షి పిలిపించింది.

"చూడండి డాక్టర్ గారూ..ఎన్ని మందులు వాడినా ఏం ప్రయోజనం కనిపించడం లేదు. ఈయన్నో ఏం చేయాలో తెలీటం లేదు" అంది గాబరాగా.

మంత్రాల డాక్టర్ ఒక్క నిమిషం ఆలోచించాడు.

"సరే..నేను వెళ్లి వంటల పుస్తకం పంపిస్తాను!" అని అక్కడినుంచే వెళ్లిపోయాడు.

ముగ్గురు కాలేజీ కుర్రాళ్ళు రాత్రికి ఏం చేయాలో అన్న ఆలోచనలో పడ్డారు.

అందులో ఓ కుర్రాడికి బ్రహ్మండమయిన అయిడియా వచ్చింది.

"మనం ఓ రూపాయి నాణెం ఎగరేడ్దాం. బౌమ్మపడితే సినిమాకెళదాం. బౌరుసు పడితే కాబరే డాన్నీ కెళదాం. ఒక వేళ అది అంచుమీద నిలబడితే చదువుకుందాం.."

"ఇదిగో చూడండి రాముర్చురి గారూ! మీ తమ్ముడి వ్యవహారం నాకే మీ నచ్చలేదు."

"ఎందుకని?"

" నా మీద లేనిపోని అబడ్డలు చెప్పున్నాడందరికీనూ"

"అబడ్డలు చెబితే భయమెందుకండి! నిజాలు చేప్పేనే కదా పరువు పోయేది. వాడెప్పుడైనా నిజాలు చేప్పే నాకు చెప్పండి. అప్పుడు వాడి సంగతి చూస్తాను.."

చొచె

సుబ్బారావు, రామారావు కల్గి పచ్చ కెళ్లారు. అక్కడ శివరామ్ కనిపించాడు.
 "సుబ్బారావు" అతనే శివరామ్..నా చిన్నప్పటి ఫైండ్ .." అన్నాడు రామారావుతో.
 "మీ ఫైండా..? ఎప్పుడూ ఇక్కడే ఉంటాడే." రామారావు సందేహం వ్యక్తపరిచాడు.
 " అవును ఐదేళ్ళ క్రిందట లవ్లో ఫోయిలయిన వద్దనుంచీ అలా ఐపోయాడు.."
 "అదేమిటీ..ఎంత ఆనందమైతే మాత్రం ఐదేళ్ళగా సెలబ్రేట్ చేసుకోవాలా!?"

"చిట్టీ..అమ్మ పిలుస్తోంది. ఇప్పుడే వచ్చేస్తాను. అంతవరకూ ఈ చాక్టెట్లు నీ దగ్గర వుంచు. తినెయ్యాడే. నేనొచ్చే దాకా వీటని ముట్టుకోవద్దు.." బంటీ చెప్పాడు చిట్టీతో.

పదు నిమిషాలు..పది నిమిషాలు..బంటీ రావడం లేదు. చిట్టీ ఇంక ఆగలేక పోయింది. నెమ్మిదిగా ఒక చాక్టెట్ తీసింది లాగించేద్దమని. తలుపు చాటునుంచీ గభాల్చ బయటికొచ్చిన బంటీ..

"నాకు తెలుసు నేను లేకుండా చూసి నువ్వులాంటి పని చేస్తావని..అందుకే అమ్మ పిలిచినా వెళ్ళుండా తలుపుచాటునే నుంచని నిన్ను కాపలా కాస్తున్నా, నీకు కనిపించకుండా.."

"మాస్టారూ..మా బుడుగు పరీక్షలెలా ఖాశాడు?"

"బాగా రాశాడండి..రిజల్ట్ తెలీగానే మీవాడు చరిత్రలో నిలిచిపోతాడు.."

"నిజంగానా మాస్టారూ.."

"అవునండి..ఇంగ్లీషు, లెక్కల్లో కూడా నిలిచిపోయే అవకాశం ఉందండీ.."

"ఇదుగో..సోమలింగం. ఇప్పుడే ఇందిరాపారు.. నుంచీ వస్తున్నా. మీ అమ్మాయిని రామారావు కొడుకు ముద్దు పెట్టుకుంటున్నాడు..నీకు ఇలాంటివేమన్నా తెలుస్తున్నాయా?"

"నిజమా ఇప్పుడే చూసాస్తానుండు.."

వెళ్ళి వచ్చిన సోమలింగం, ఫిర్యాదు చేసిన మితుడితో..

"నువ్వు చెప్పింది అంతా అబధం..మా అమ్మాయిని ముద్దు పెట్టుకుంటోంది రామారావు కొడుకు కాదు..ఎవరో కొత్తకురాడు.." రిలాక్సింగ్ గా చెప్పాడు.

లంగాపూర్ యాదవ్ కోపంగా బార్లోకి వచ్చి "ఇక్కడ యాద్దిరి ఎవరూ.." అన్నాడు.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు.. రెండు మూడు సార్లు గడ్డించే సరికి ఒకతను ముందుకొచ్చి , విసుగ్గా "నేనే ఐతే ఏమిటంట..!" అన్నాడు.
అంతే యాదవ్ అతన్ని నాలుగు తన్ని వెళ్లిపోయాడు.

దెబ్బలు తిన్నతను నమ్మతూ.." చూసారా వాడినెలా పూర్ ని చేసానో..నిజంగా నేనే యాద్దిరి ననుకున్నాడు.పూర్ ఫెలో.."

"ఆక్సిజన్ లేకుంటే మనిషి జీవితమే లేదు.. ఇలాంటి ముఖ్యమైన వాయువుని 18 వశతాబ్లంలో కనిపెట్టారు.."

"నిజంగానా.. మరైతే అంతకుముందు ప్రజలు ఎలా బతికేవారు సార్..!?"

"సాను భూతికీ, రసానుభూతికీ తేడా ఏమిటా చెపుగలవా?"

"అపదలో ఉన్న స్త్రీని రక్కేస్తే దాన్ని సానుభూతి అంటారు. రక్కించాం గదా అని అదే పనిగా అస్తమానం ఆవిడింటికెళ్ళి చూసి రావడాన్ని రసానుభూతి అంటారు.."

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

చీర్

మితులంతా కలిసి న్యా ఇయర్కి మందు పార్టీ చేసుకుంటున్నారు. బ్యాంకులో పనిచేసే రామనాథానికి డిసెంబర్ 31న పార్టీకి బయలుదేరబోతుండగా గుర్తొచ్చింది - అంతా తలోబాటిలూ తీసుకురావాలని ముందే అనుకున్నారని.

తను ఉత్తి చేతులతో వెళితే భావుండదు. బాటిల్ కొండామంటే వైన్ షాపులన్నీ మూర్సిసి ఉన్నాయి. రాత్రి పదిన్నర దాటడంతో ఇయర్ ఎండింగ్ కారణంగా బ్యాంకు పని లేటగా పూర్తయింది రామనాథానికి. పని ఒత్తిడిలో బాటిల్ సంగతి మర్యిపోయాడు. పోలీసులు రాత్రి గొడవకాకూడదని వైన్ షాపులన్నింటిని టైముకి దగ్గరుండి మూయించేసారు.

రామనాథానికి పక్కింటి వాళ్ళ తాళం చెవి గుర్తొచ్చింది. వాళ్ళు ఊరికి వెళుతూ తాళంచెవిని రామనాథానికి ఇచ్చి వెళ్ళారు. కరంటు మీటర్ రీడింగ్ వాళ్ళాస్తే రీడింగ్ చూపించమని. పక్కింటాయన ప్రతిరాత్రి రెండు పెగ్గలు తాగిగాని పడుకోడని రామనాథానికి తెలుసు.

వెంటనే ఇంటికి వెళ్ళి భార్యనడిగి పక్కింటి వాళ్ళ తాళం చెవి తీసుకున్నాడు. తలపు తెరిచి లోపలికెళ్ళి చూస్తే అతడు ఆశించినట్లుగానే, అల్లైరాలో ఓ బాటిల్ కనిపించింది. దాన్ని తీసుకుని రాత్రి పార్టీ ఇచ్చే చోటుకి చేరుకున్నాడు రామనాథం.

మర్హాడు ఉదయం అలాంటి బాటిల్ కొని, పక్కింట్లో యథాస్థానంలో ఉంచాలనుకున్నాడు. భాళీ బాటిల్లు తీసుకుని తమ ఇంటివద్దవున్న వైన్ షాపుకి వెళ్ళి దాన్ని చూపించి అలాంటిది ఒకటి ఇమ్మని అడిగాడు.

"మా దగ్గర ఆ బ్రాండ్ లేదుసార్, రాఫ్ట్ పతి రోడ్ లోని పెద్ద షాపులో అది దొరకవచ్చు" షాపు ఎడసు చెప్పాడు వాడు.

రామనాథం ఆ షాపుకి వెళ్ళి బాటిల్లి చూపించాడు.

"పుంది సార్, ఐదు వేల రూపాయలు " చెప్పాడు షాపు యజమాని.

"ఐదు వేలే..!?"

"అవును సారీ! అది స్టోచ్ విస్ట్యూ..." అన్నాడు.

నిజానికి రామనాథం ఐదారు వందలు భరీదుచేసే బాటిల్ తీసుకువెళ్లాలనుకున్నాడు. చేసేది లేక ఐదువేల రూపాయిలిచి అలాంటి బాటిల్ ఒకటి కొని తీసుకెళ్లి దాన్ని పక్కింట్లో యథాస్తానంలో వుంచాడు.

పక్కింటివాళ్లు వచ్చారు. రామనాథం పక్కింటాయనతో మాట్లాడుతూ మధ్యలో ఆయనకి లిక్గర్ మీదనున్న అభిరుచిని అభినందిస్తూ చెప్పాడు.

"ఐదు వేలు భరీదు చేసే బాటిల్ని మీరు వారంలో పూర్తి చేస్తున్నారు.."

దానికాయన నవ్యి ఇలా చెప్పాడు

"పొరబాటు..నేను తాగేది ఐదువందల రూపాయల బాటిల్ విస్ట్యూనే!"

"అదేమిటి? ఈ ఫారిన్ ఇంపోర్ట్ విస్ట్యూ భరీదు ఐదు వేలు కదా!"

"అదా! ఖాళీ బాటిల్ ఓ ఫ్రైండ్ దగ్గర తెచ్చాణ్ణండీ. నేను కొనే బాటిల్లోని విస్ట్యూని పో కోసం వుంచిన ఈ బాటిల్లోకి వంపుకుంటాను.." చెప్పాడు పక్కింటాయన!!

డాక్టర్..డాక్టర్..!

యురంశెట్టి శాయి

ఈ పేపెంట్ డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్లి మందు తీసుకున్నాడు మామూలు ప్రకారం.

"చూడు డాక్టరీ! మనిద్దరికీ మధ్య ఎంతో కొంత స్నేహం కూడా ఉంది కాబట్టి - నీకు డబ్బివ్యడం నాకు అంతగా నచ్చడం లేదు. అందుకే నేను నా విల్లులో నీకూ భాగం ఉండేట్లు రాశాను..." అన్నాడు పేపెంట్. డాక్టర్ పేపెంట్ భుజం ఆప్యాయంగా తట్టాడు.

"నీదింత గొప్ప మనసని నాకు తెలుసు! అది సరే - నీకిచ్చిన ప్రిస్టిషన్ ఈ సారిటివ్వు..కొంచెం మార్పు చెయ్యాల్సి ఉంది.."

"మా మావయ్య గత సంవత్సరంగా పిచ్చి పట్టినట్లు ప్రవర్తిసున్నాడండీ.." స్నకాలజీస్ట్ దగ్గరకొచ్చి చెప్పాడు శంక్రావు.

"ఏం చేస్తున్నాడు?"

"ప్రాధ్యన్నుంచీ సాయంత్రం వరకూ కుర్చీలో కూర్చుని చేతుల్లో స్థిరింగ్ వున్నట్లు వ్యాపాంచుకుని కారు నడుపుతున్నట్లు ప్రవర్తిసున్నాడండీ"

"అది కారు కాదనీ..కుర్చీ అనీ నువ్వు చెప్పలేదూ..?"

"ఎలా చెప్పానండి! సాయంత్రం కారు కడిగినందుకు నాకు రోజుకి పాతిక రూపాయిలిస్తుంటేనూ!"

"మరిపుడెందుకు ఇక్కడికొచ్చినట్లు..?"

"ఇప్పుడు కారు తనే కడుక్కుంటున్నాడండీ.."

ఆరో అంతస్తులో ఉంటున్న ఒకావిడ రెండో అంతస్తులో వుంటున్న పైకియాటిష్ట్ దగ్గరకొచ్చింది.

"మా ఆయన వారం రోజుల్నించీ తను 'తిష్ణ' ననుకుంటున్నాడండి!" అంది ఆందోళనగా.

"మరి నా దగ్గరకు తీసుకురాకపోయారా?" అడిగాడు డాక్టర్.

"ఉప్పుఁ.. కుదరదండీ ఆయన రెండో అంతస్తు దగ్గర ఆగరు.."

ఇద్దరు డాక్టర్లు క్లబ్లో కలుసుకున్నారు.

"ఆ కోటీశ్వరుడికి నువ్వే పరేషన్ చేశావట గదా?"

"అవును! కరిఖ్యగా ట్రైముకి చేసేశాను. లేకపోతే ఆపరేషన్ అవసరం లేకుండానే కోలుకునేవాడు.."

డాక్టర్: భోజనం చేసాక ఈ మందు ఆరు చెంచాలు త్రాగండి!

లక్ష్మిమ్మ: కానీ మా ఇంట్లో రెండు చెంచాలే ఉన్నాయండి..

గవర్నమెంట్ హోస్పిటల్లో ఒక డి.ఎమ్.బి గారు ఓ డాక్టరు తయారు చేసిన మరణ ధృవ పత్రం చూసారు.

అందులో 'మరణమునకు కారణము' అని ఉన్నచోట డాక్టర్ సంతకం కనిపించింది. ఆయన వెంటనే సర్టిఫికేట్ డాక్టర్కి త్రిప్పి పంపిస్తూ ఒక నోట్ రాసారు..

"కారణం మీరే అయ్యండవచ్చు గాని వైద్యశాస్త్రానికి సంబంధించిన చిన్న కారణం కూడా ఏదైనా రాస్తే బావుంటుంది?!"

డాక్టర్: ఏవండి.. అవధాన్నగారూ! ఈ మధ్య కనిపించడమే లేదు..

అవధాన్న: పెద్ద జబ్బు చేసిందండీ! అందుకే రావటం కుదరలేదు..

చల్లపల్లి రాజు గారు ఆరోగ్య శాఖా మంత్రిగానూ. ఎమ్.ఆర్.అప్పారావు గారు ప్రాపోబిషన్ మంత్రిగానూ ఉన్న రోజులవి. అప్పారావు గారికి బాగా జలుబు చేసి ఉన్నప్పుడు ఆయనింటికి చల్లపల్లి రాజుగారు వచ్చారు.

"రండి!రండి! అప్పారావు గారికి జలుబు చేసింది. మీ డిపార్ట్మెంట్కి రావాలని ఆలోచిస్తున్నారు.." అన్నారు యన పక్కనున్నాయన.

"కానీ మాకే జలుబు చేస్తే మేమే వారి డిపార్ట్మెంట్కి వెళుతున్నాం.." అన్నారు రాజుగారు తనకు అలవాటైన 'మందు' ని తలుచుకుంటూ..

టెలిగ్‌ఫోని కనుక్కన్న శామూల్ ఎఫ్.బి. మోర్స్ అంతకుముందు పెయింటీంగ్స్ వేస్తుండేవాడు.

ఓ సారి మరణశయ్యెలై బాధపడుతున్న ఓ రోగిని చిత్రికరించి తన స్నేహితుడైన ఓ డాక్టర్ చూపించాడు.

"నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?" అనడిగాడు అత్యతగా.

డాక్టర్ కళ్ళజోడు పెట్టుకొని పరీక్షించి "మలేరియా" అన్నాడు తేలిపారేస్తా.

చెఱచెఱ

రైలు బాగా రద్దిగా వుంది..చాలామంది ఆడవాళ్ళు సీట్లు భారీలేక నిలుచుని ఉన్నారు. ఒకా లాపు పాటావిడ తన పక్కన ఉన్న మగ వ్యక్తిని వంకకోపంగా చూస్తా .."నువ్వే కనుక పెద్దమనిషి వైతే లేచి నిలబడవయ్యా..నిలుచున్న అమ్మాయిల్లో ఎవరో ఒకరు కూర్చుంటారు.." అంది.

"నీకే కనుక జాలి లాంటిదుంటే నువ్వు లేచి నిలోచమ్మా..ఎకంగా ముగ్గురు ఆడవాళ్ళు కూర్చోగలరు.." రిపారీఇచ్చాడా పెద్దమనిషి

"ఒరే బుడుగూ.. యాబై రూపాయలకి ఇరవై యాపిల్స్ వోస్తే ఒకో యాపిల్స్ ఖరీదెంతో చెప్పగలవా?" మాస్టారి ప్రశ్న

"భలే వారు మాస్టారూ..ఈ రోజుల్లో యాబైరూపాయలకి ఇరవై యాపిల్స్ ఎక్కడ వస్తాయి సార్..? ఎవడన్నా అలా ఇచ్చినా అవన్నీ ఏ కుళ్ళపోయినవో, పుచ్చినవో ఐవుంటాయి.."

సూళ్ళ ఇన్నెక్కర్ ఒక సూళ్లో పిల్లలని పరీక్షచేస్తున్నారు...

"పిల్లలూ..మీకు తోచిన నంబరు ఒకటి చెప్పండి.." అన్నాడాయన.

"95.." చెప్పాడో కుర్రాడు..

ఇన్నెక్కర్ గారు బోర్డు మీద 59 అని రాసారు..

"ఇంకో నెంబరు చెప్పండి.."

"84 అరిచాడింకో కుర్రాడు.

ఈ సారి 48 అని బోర్డు మీద రాసాడాయన.

పిల్లలకి ఆయన ఏమి చెయ్యబోతున్నారో తెలిలేదు.

"ఇంకో నంబరేమైనా చెబుతారా?" మరో సారి అడిగాడాయన.

"66" చివరి బెంచీలోంచి అరిచాడొకతను.. "ఇప్పుడు చూచ్చామూ..దీన్ని ఎలా తిరగేసి రాస్తాడో.." పక్కనున్న మితుడితో నెమ్ముదిగా

అన్నాడు.

స్వర్యేంద్రియాల గురించి పిల్లలకు పారం చెబుతోంది టీచర్. వాళ్ళనుంచీ సమాధానాలు రాబట్టుకోడానికి ప్రశ్నలు అడగసాగారు ఆవిడ.

"మనకి కళ్ళ ఎందుకున్నాయి..?"

"చూడడానికి.."

"మరి ముక్కు దేనికి..?"

"వాసన చూడడానికి.."

"మరి చెవులు?"

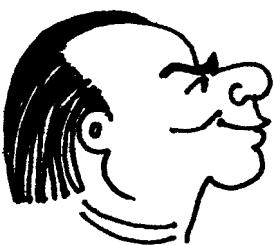
"రింగులు పెట్టుకోడానికి.."

చలికాలంలో పక్కలన్నీ ఉత్తర దిక్కుగా వలసపోతున్నాయి. "పాప్ పక్కి వెనకాలే ఎగురుతూ ఎప్పుడూ డానినే అనుసరించాలా మనం?"
అడిగింది ఓ పిల్ల పక్కి.

"తప్పదు మరి గూగుల్ మాప్స్ ప్రింట్ డాని దగ్గరే ఉంది.." పక్కనున్న పక్కి అసలు రహస్యం చెప్పింది.

ప్రాదరాబాదు జూలో కొత్తగా ఒక గుర్రాన్ని తెచ్చి ఉంచారు. ఎవరైనా గుర్రానికి చిరుతిళ్ళ పెడతారేమోనని అధికారులు ఒక బోర్డు పెట్టారు.."దయచేసి ఈ గుర్రానికి చిరుతిళ్ళ పెట్టివద్దు.. ఇట్లు - జూ యాజమాన్యం" అని.

మర్మాడు చూస్తే డానికింద మరో బోర్డు ఉంది.. "పై నున్న నోటీసుని ఎవరూ పట్టించుకోనపసరం లేదు.. ఇట్లు - గుర్రము" "

"అదేంటో డాక్టర్ గారూ..నేను గత నెల రోజులుగా స్నానం చేయడం లేదు. ఐనా నా ఒంటి నుంచీ అసలు చెడు వాసనే రావట్టేదు.." ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు జంబులింగం.

"మూడు రోజులుపాటు ఈ మందు బిళ్ళలు వాడి మళ్ళీ రండి.." అన్నాడు డాక్టర్.

అలానే బిళ్ళల వాడకం అయ్యాక వచ్చాడు జంబులింగం..

"డాక్టర్.. మీరిచినవి ఏం మందులో ఏమో, అవి వాడ్టం మొదలెట్టాక నా ఒళ్ళ నాకే భరించలేనంత దుర్యాసన వస్తోంది.." అని ఫిర్యాదు చేసాడు.

"అయితే మీ ముక్కు పనిచేస్తోందన్న మాట.." నెమ్ముదిగా అన్నాడు డాక్టర్.

"చదవగానే నెత్తిమీద వెంటుకలు నిక్క బొడుచుకునే అద్భుతమైన స్పెషాన్స్ నవల ఉంది నా దగ్గర" అన్నాడు విశ్వేశ్వర్.

"లాభం లేదు సార్, మా ఎడిటర్ గారిది బట్టతల.." చెప్పాడు సబ్-ఎడిటర్,

నవ్వుల గీతలకి నజరానా

ఆత్మీయ మిత్రుడికి అరుదైన పురస్కారం

చిత్రకారుడు నద్దిమ్ కి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ బహమతి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం అన్న కళారంగాలలోని కళాకారులకీ వార్డిక బహుమతులు ప్రకటిస్తుంటుంది. అలానే పాతికేయులకి కూడా (జర్జలిస్ట్) కూడ బహుమతులిచ్చే సాంప్రదాయం లోగడ ఉండేది. పతే గత ఐదేళ్ళగా అది వెలుగుకి నోచుకోలేదు. ప్రస్తుత ప్రెస్ ఎకామీ ఛైర్మన్ దేవులపల్లి అమర్ గారి ధ్వర్యంలోని కమిటీ ఇటీవలే ఈ అవార్డుల విజేతలని ప్రకటించింది. 2004 నుంచీ 2007 వరకూ జర్జలిజం లోని వివిధ రంగాల్లో కృషి చేసిన వారికి ఈ అవార్డులని ప్రకటించారు. ఫీబ్రవరి మొదటి వారంలో హైదరాబాదులో జరిగే ఒక ఉత్సవంలో ఈ బహుమతుల్ని ప్రదానం చేస్తారు. ఇందులో 2005 వ సంవత్సరానికి గాను ఉత్తమ కార్యానిష్ట్ గా ప్రముఖ చిత్రకారుడు, కార్యానిష్ట్ నర్సిమ్ ఎంపికయ్యారు. ఆయనకి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ ప్రసంగాప్రతమూ, లక్ష రూపాయల నగదూ బహుమతిగా ఇస్తారు.

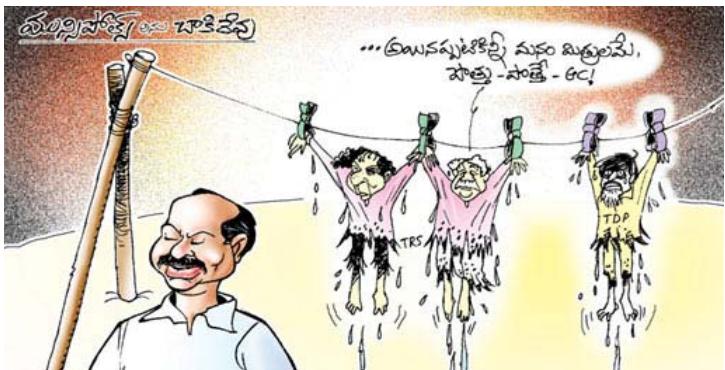
నర్సిమ్ గురించి ఈ హస్యవల్లరిలో ప్రస్తావించడానికి ఆయన వేసిన కార్యానికి లభించిన ఎవార్డు ఒక కారణమైతే, ఆయన 'కౌముది' కి ఆత్మీయ మిత్రులవడం మరొక కారణం..ఎలాగంటే..

24 సంవత్సరాలు వెనక్కి వెళితే..

బిపీర్ బాగ్ మెయిన్ రోడ్ లో ఆంధ్రప్రదీప ఆఫీసు ఉండేది. సరిగ్గా దానికి ఎదురుగుండా చిన్న వీధి. వీధిలోకి అడుగు పెట్టగానే కుడి వైపు రెండోదో, మూడోదో రెండస్తుల మేడ. పై అంతస్తులో ఒక ప్రతిక ఆఫీసు ఉండేది. ఆ ప్రతిక పేరు 'వారం వారం'. ఈ వీక్షి పేగజైన్ జనవరి 1985లో మొదలైంది. మొదటి ఒకటి రెండు సంచికలకి చెన్నారి నాగరాజు సంపాదకుడిగా వున్నారు. తరువాత ప్రతిక స్థాపకులు జి.రామూర్టి గారే సంపాదకులగా వున్నారు. ఆ ప్రతిక మూడో సంచిక విడుదలయ్యే సమయానికి అనుకుంటాను, ఓ ఆదివారం అక్కడికి వెళ్లాను. రామూర్టి గారు మాటల్లాడారు. వయసులో ఆయన కంటే చాలా చిన్నవాడినే ఐనా మొదటి పరిచయంలోనే స్నేహం కలిసింది. అప్పటికే 'పల్లకి' లో వస్తున్న నా ఫోటో కవితలు చూసిన ఆయన, సామాజిక స్మృతా ఉండే ఫోటోలకి కవితలు వ్రాసేస్తే వేస్తానని అన్నారు. మరుసటి వారమే అలాంటి ఫోటో కవితలతో వెళ్లగానే లే చౌట్ ఆర్టిస్ట్‌ని పిలిచి డిజైన్ చెయ్యమని చెప్పారు. ఆ ఆర్టిస్ట్ అప్పుడే డిగ్రీ పూర్తి చేసి వచ్చిన కురవాడు, ప్రతికాఫీసులోనే ఒక రూములో ఉంటూ పనిచేస్తున్నాడని చెప్పారు. నాకంటే ఐదారేళ్లు చిన్నవాడు. పక్కనే నివసం అవడంపల్ల లుంగిలోనే ఉన్నాడింకా అప్పటికి. తన వద్దకి వెళ్లి కూర్చున్నాను. మాటల్లో తెలిసింది అతను కేవలం ఆర్టిస్ట్ మాత్రమే కాదనీ తెలుగు కథలూ, కవితలూ, నవలలూ భాగా చదివిన సాహిత్యభిమాని అని. ఆ రోజునుంచే మంచి మిత్రుడయ్యాడు. అతనే నర్సిమ్ అని వేరుగా చెప్పసారసరం లేదనుకుంటాను. తను ప్రతికలో పనిచేసిన రెండు సంవత్సరాలూ దాదాపు ప్రతి ఆదివారం అక్కడే కలుస్తా ఉండే వాళ్లం. సమకాలీన సాహిత్యం గురించే, ప్రతికల గురించే ఎక్కువగా చర్చించుకుంటూ ఉండేవాళ్లం. ప్రముఖ రచయిత కె.ఎన్.వై. పతంజలి కూడా అక్కడికి వస్తుండే వారు ఆ రోజుల్లో. ఆ తరువాత 1996 లో అమెరికన్ వీసా కోసం మద్దసు వెళ్లినప్పుడు టి.నగర్లో నేను ఉన్న హోటలకి వచ్చి కలిసారు నర్సిమ్. అప్పటికే తను ఇండియా టు డే లో చేరి చిత్రకారుడిగా మంచి పేరు తెచ్చుకున్నారు. అప్పటినుంచే మళ్ళీ కలుసుకునే అవకాశం రాకపోయినా ఇ-మెయిల్ ద్వారా రెగ్యులర్గా కబుర్లు తెలియచేస్తున్నానే ఉన్నారు. 2003 తానా ప్రత్యేక సంచికకి నేను సంపాదకత్వం వ్హాంచినప్పుడు చక్కటి ముఖచిత్రం ఇచ్చారు నర్సిమ్. నిగర్యి, సహాదయుడు, మంచి మిత్రుడు, సాహిత్యభిలాషి, సమాజ సంక్లిషం గురించి నిరంతరం ఆలోచించే వ్యక్తిత్వమూ, కళకి సామాజిక ప్రయోజనం ఉండాలని నమ్మి ఆచరణలో చూపించే కళాకారుడు..నర్సిమ్ కి ఈ రోజు ఆంధ్రప్రదేశ్ పురస్కారం లభించడం ఆనందదాయకం. మిత్రుడు కుంచె నుంచే మరిన్ని భావస్ఫోరకమైన చిత్రాలు రావాలని 'కౌముది' ఆశిస్తోంది.

డిగ్రీ మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్నప్పుడే 'ఈనాడు' లో ఆర్మెల పాటు ఆర్టిస్ట్ గా పనిచేసారు నర్సిమ్. తరువాత 'వారం వారం', 'ఉదయం', 'ఆంధ్రజ్యోతి', 'సుప్రభాతం' ప్రతికల్లో పనిచేసి 1992 లో మద్దసులోని ఇండియా టుడే లో చేరారు. గత 17 సంవత్సరాలుగా 'ఇండియా టుడే' లోనే కొనసాగుతున్న నర్సిమ్, ఆ ప్రతిక తెలుగు, తమిళం, మశయాళం, హిందీ ఎడిషన్స్‌న్యింటిలోనూ ఇల్ఫ్రోప్స్, కార్బాన్ వేస్తున్నారు. ఆయన వేసిన కార్బాన్, చిత్రాల ప్రదర్శనలు అనేక చోట్ల నిర్వహించారు. కార్బాన్కి, వర్ధచిత్రాలకి జాతీయ స్థాయిలోనూ, అంతర్జాతీయ స్థాయిలోనూ అనేక బహుమతులూ, గుర్తింపులూ పొందిన నర్సిమ్ తెలుగు వారు గర్యించదగ్గ ఒక మంచి చిత్రకారుడు.

- కిర్ణిర్మిలు

యుగాంతం

ఒక రోజు కుచేలుడి దగ్గరికి లంకె బిందెలతో వచ్చి న్యాయం చెప్పమని కోరారు, ఇద్దరు మితులు.

"అయ్యా, నా మితుడైన ఇతని నుండి ఎకరం పాలం కొన్నాను. పాలంలో చిన్న ఇల్లు కట్టుకుందామని పునాదులు తీస్తుంటే, అందులో ఈ లంకె బిందెలు దొరికాయి. వజ్ఞాలు, బంగారు నగలు ఇందులో ఉన్నాయి. ఇవి నా మితుడి పూర్వీకులు పాతి ఉంటారు. కాబట్టి ఈ బిందెని తిరిగి నా మితుడుకి ఇస్తే తీసుకోనంటున్నాడు.."

"ఇతను చెప్పింది నిజమేనా?"

ప్రశ్నించాడు కుచేలుడు రెండవ వ్యక్తిని.

"పూర్తిగా నిజం ప్రభూ! నేను పాలాన్ని అమ్మాక, దానికి యజమాని నా మితుడు అయ్యాడు. ఆ బిందెలు యజమానికి చెందడం ధర్మం కాబట్టి తీసుకోనన్నాను" చెప్పాడు రెండో వ్యక్తి.

"వీడు నాకు పాలం అమ్మాడు తప్ప, అందులో ఇతని పూర్వీకులు దాచిన లంకెబిందెలు అమ్మలేదు ప్రభూ! అలాంటప్పుడు అవి నాకు చెందడం ధర్మం కాదు. పాలాన్ని వుంచుకుని లంకెబిందెలు యుస్తానంటే తీసుకోవడంలేదు..." చెప్పాడు మొదటివాడు.

"పాలం మాత్రం అమ్మానని రేపు పాలంలో పండిన ధాన్యం ఇతను నాకేస్తే తీసుకోవడం ఎంత అధర్మమో, పాలంలో దొరికిన లంకె బిందెలు తీసుకోవడమూ అంతే అధర్మమని నా విశ్వాసం ప్రభూ!"

ఇద్దరి వాదనలూ విన్నాక కుచేలుడు ఆ లంకె బిందెలని తన దగ్గర వుంచుకుని మర్చాడు తీర్చు చెప్పానని వాళ్ళిద్దరినీ పంపించేసాడు.

ఇదిలా ఉండగా - మరొక చోట - పై సంఘటన జరిగిన కొద్ది సేపటికే, శ్రీకృష్ణుడు ఒక అడవిలో కూర్చొని వేణువు వాయించుకుంటూ బొటనవేలు కదుపుతుంటే దాన్ని చూసిన ఒక వేటగాడు అది లేడిగా భావించి బాణం వేసాడు. అది గుచ్ఛుకున్న కృష్ణుడు ప్రాణాలు విడిచాడు.

దీన్నిలా వుంచేసి మళ్ళీ మనకథలోకి వద్దాం.

మరునాడు మితులిద్దరూ కుచేలుడి దగ్గరికి వెళ్ళారు.

మొదటి వ్యక్తి చెప్పాడు-

"ప్రభూ! నేను ఇంటికి వెళ్ళాక ఆలోచించుకున్నాను. నాదే పారబాటు. పాలాన్ని నా మితుడు నాకు అమ్మాడు. అంటే అందులోని నిధి నిక్షేపాలతో సహా అమ్మినట్టే. కాబట్టి ఆ లంకె బిందెలు నేను తీసుకోదానికి సమ్మతిస్తున్నాను.."

అందుకు రెండో వాడు అభ్యంతరం చెప్పాడు.

"నేను ఇంటికి వెళ్లాడు ఆలోచించుకున్నాను ప్రభూ! నేను నా మిత్రుడికి కేవలం భూమి మాత్రమే అమ్మాను. మా పూర్వీకులు కష్టపడి సంపాదించి భూమిలో నా కోసం దాచిన ఆ లంకె బిందెలని అమ్మలేదు కాబట్టి అది నాకే చెందాలి.."

అంతదాకా వ్యానంగా ఉన్న కుచేలుడు.

"ఆగండాగండి..మీ ఇద్దరూ ఎవరు? లంకెబిందెలేమిటి? పాలం ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

ఇద్దరూ నివ్వేరపోయారు.

"అదేమిటి ప్రభూ! నిస్ననేగా మేము మీ దగ్గరికి లంకె బిందెలతో వచ్చింది.. ఇవాళ తీర్పు చెప్పానని, లంకె బిందెలు మీ దగ్గర వుంచమని చెప్పారుగా?"

"నేను మిమ్మల్ని చూడడం ఇదే మొదటి సారి వెళ్లండెత్తండి.." కసిరాడు కుచేలుడు.

ఆకాశమార్గం విపోరం చేస్తున్న నారదుడై అడిగాడు విష్ణుమూర్తి ఈ వింతచూసి "నారద! ఇదెంత విచిత్రంగా వుంది. నిన్న నిస్యార్థంగా మాట్లాడిన మిత్రులిద్దరూ ఇవాళ స్యార్థంవైపు ఎందుకు మొగ్గు చూపుతున్నారు? కుచేలుడు కూడా ఆ లంకెబిందెలు కొట్టేయాలని ఎందుకిలా వాళైవరో ఎరగనట్లు నాటకం ఆడుతున్నాడు?"

చిరునప్పు నవ్వి చెప్పాడు నారదుడు -

"నిన్న వాళ్లు కుచేలుడి దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు ఒత్తికే వున్నాడు. అది ద్వాపర యుగం. కాబట్టి న్యాయం రాజ్యమేలింది. కృష్ణావతారం ముగియగానే కలియుగం ప్రభావం ముగ్గురిమీదా పడి ఎవరికి వాళ్లు స్యార్థపూరితంగా ఆలోచిస్తున్నారు"

"చక్కటి విషయాలు పెలవిచ్చారు కదా నారదా! అదేమిటి? నీ మహాతి తీగ తెగినట్లుంది." అడిగాడు విష్ణుమూర్తి.

"అప్పును ప్రభూ! యుగం మారగానే నా మహాతి తీగ తెగింది. మీరే బిగించి పెట్టండి.."

కుర్ర కలాపాలు

యురంశెట్టి శాయి

భూమి బరువు గురించి పాతం చెప్పాక ఓ ఎనిమిదేళ్ల కురాడు లేచి "సారీ! భూమి ఎంత బరువు వుంటుంది?" అనడిగాడు అమ్మాయకంగా.

టీచర్ జవాబు తెలీక ఉక్కిరిబిక్కిరి అపుతుండగా బెల్ మోగింది.

"రేపు చెప్పాలే" అని బుతుకుజీపుడా అంటూ బయటపడి ఆ రాత్రి లైబ్రరీలోని పుస్తకాలన్నీ తిరగేసి తెల్లార్లూ నిదలేకుండా వెతికి సమాధానం తెలుసుకుని మర్చుడు గర్వంగా క్లాసుకొచ్చాడు.

ఆ కురాడిని నిలబెట్టి భూమి బరువెంతో చెప్పాడతనికి.

"ఆ బరువు మనుషుల బరువు కలుపుకునా, లేకుండానా?" మళ్ళీ అడిగాడా కురాడు.

ప్రాదరాబాదుకి కొత్తగా బదిలీలో వచ్చాక ఓ రోజు తన ఇరుగుపారుగు వాళ్లతో మోర్చింగ్ షో సినిమాకెళ్లి తిరిగివచ్చింది రాధారాణి.

ఉర్వ తప్ప మరోభాష తెలిని కొత్త పనిమనిషిని పిలిచి "పిల్లలందరికి స్నానాలు చేయించావా?" అనడిగింది, తన చిన్నప్పుడు నేర్చుకున్న వచ్చిరాని హిందీలో.

"అందరికి చేయించానమ్మా! కానీ ఆ కళ్ళజోడున్న పెద్దపిల్లాడు మాత్రం నీళ్ళు పోసుకోడానికి నానా రభసా చేశాడు. చివరకు నాలుగు తగిలిస్తేగానీ నా మాట వినలేదు." అ ఠి పని మనిషి.

రాధారాణి అదిరిపోయింది.. "కళ్ళజోడు పెట్టుకున్నది - మా ఆయనే పిచ్చి మొఖమా!"

నాలుగేళ్ళ చిన్నిగాడిని మొదటి రోజు సూర్యులకి పంపించింది వాళ్ళమ్మ. వాడు సూర్యులు అయిపోయాక బయటికొస్తూనే ఎత్తుకుని ముర్దాడి "సూర్యులు ఎలా వుందిరా చిన్ని.." అనడిగిందామె.

"బాగుంది మమ్మి! కానీ మా ఝల్లులో ఒకామె కూర్చుని ఒకటే మాట్లాడుతోంది. సూర్యులు అయ్యేత వరకూ ఆపలేదు" అన్నాడు వాడు ఆశ్చర్యంగా.

ప్రతి విద్యార్థి ఇరవై సూర్యులు మాగజైన్లు అమ్మి డబ్బు సూర్యులకి కట్టాలని నిబంధన పెట్టారు. అయిదో తరగతి చదువుతున్న చంటిగాడు ఇరవై పుస్తకాలూ వాళ్ళ కాలనీలో అమ్మడానికి బయల్లేరి అరగంటలో అన్ని అమ్మేసి తిరిగి వచ్చాడు.

"అప్పుడే ఇరవై మంది కొనేశారా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వాళ్ళ నాన్న.

"పుస్తకాలన్నీ ఒక్కాయనకే అమ్మాను నాన్నా! వాళ్ళ కుక్క నన్ను కరిచిందిగా మరి!"

బాయ్స్ స్కూల్స్ లో ఉన్న బాలాజిరావ్ పాద్మన్మే అనందంగా తల్లి దగ్గర కొచ్చాడు.

"ఇంతకుముందే ఓ మంచి పని చేసాను మమ్మి! మన పక్కింటాయన రోజూ ఏడున్నర లోకల్ ట్రైనుకి డూటీకి వెళ్ళాలి కదా! ఇవాళ పాపం ఇంటిదగ్గర బయలు దేరేసరికి ఏడున్నర అయిపోయింది. రైలు దొరుకుతుందో దొరకదో అని మన కుక్కని ఆయన మీదికి ఉసిగొలిపాను. దాంతో రైలు దొరికింది ఆయనకు."

తండ్రి కొండశిఖరం చివ్వరికెళ్ళి కిందకు చూస్తుంటే శీనుగాడికి భయం వేసింది.

"నాన్నా! అలా చివ్వరికెళ్ళి చూడకూడదని చెప్పింది అమ్మా! మీరు వెనక్కేనా వచ్చేయండి.. లేదా మీచేతిలోని బిస్కూట్ పాకెట్ నాకిచ్చేయండి.." అన్నాడు భయంతో..

సరితను కె.జి.లో చేర్చించారు తల్లిదండ్రులు. మొదటి రోజు సూర్యులకెళ్ళి రాగానే-

"ఏం నేర్చించారమ్మా సూర్యుల్లో?" అనడిగింది వాళ్ళమ్మ ఆప్యాయంగా.

"ఎక్కువేం చెప్పలేదు. మళ్ళీ రేపుకూడా సూర్యులకెళ్ళుత్సిందే" ***

చెప్పిచెప్పి

టీ తాగడానికి కాకా హోటల్ కి ముగ్గురు బేవార్సు మితులొచ్చారు

"నాకో కప్పు టీ కావాలి..స్టోంగ్ గా.."

"అలానే సార్.."

"నాకూడా టీ కావాలి..వేడిగా.."

"అలాగే సార్.. మరి మీకు?" మూడో అతన్ని అడిగాడు సర్వర్.

"నాకూడా టీయే ..అరువుగా.."

"సర్వర్ ఈ సాంబార్లో పడింది ఏమై ఉంటుందంటావీ?"

"ఖచ్చితంగా చెప్పలేను సార్.. ఈ మధ్యనే కొత్తగా చేరాను. ఒకదానికొకటి చెబితే భాగుండదు కదా.."

భోజనం చేశ్చమని హోటల్ కి వెళ్ళాడు జంబులింగం.

కూర్చుని గంట కావొస్తున్నా తనని ఎవరూ పట్టించుకోక పోవడంతో విసుగుచెంది

"ఈరోజంతా నేను ఇలా కూర్చుని వుండాల్సిందేనా?" అన్నాడు అసహానంగా.

"అక్కర్లేదు సార్..రాత్రి తొమ్మిదింటికి హోటల్ మూసేస్తాం.." అమాయకంగా బదిలిచ్చాడా గడుసు సర్వర్.

"నువ్వు తెచ్చే బోడి అరకోడి మాంసం కోసం ఎంతేసేపు కూర్చోవాలయ్యా"

"ఎవరైనా వచ్చి మరో అరకోడికి ఆర్టర్ యిచ్చేవరకూ కూర్చోవాల్సిందే మీ ఒక్కళ్ళకోసం కోడిని సగమెలా చంపుతాం చెప్పండీ.."

"రసంలో చచ్చిన ఈగ వుందేంటయ్యా.." జంబులింగం గట్టిగా అరిచాడు.

"ఎందుకంత కంగారు సార్.. చాలా రోజుల తర్వాత ఇవాళ రసం వెచ్చబెట్టాం. పాపం ఈగ చనిపోయి ఎంతో సేపు ఐణండదు. తీసేస్తానుండండి.."

"ఎంటయ్యా సర్వరూ..సాంబారులో చిల్లర నాటేలు వస్తున్నాయ్.."

"మీరే కదసార్..కిందటి వారం వచ్చినప్పుడు సాంబారులో "ఛేంబ్స్" ఉంటేగానీ మజా ఉండదని అన్నారు..!?"

"అవును జంబులింగం..ఎమిటీ రాత్రి మీకూ మీ ఆవిడకీ బాగా

గొడవజరిగినట్టుంది..చివరికే మయిందేమిటీ.."

కొముది

"ఏమయ్యేదేముంది.. చివరికి ఆపిడే మోకాళ్ళ మీద పాక్కంటూ నా దగ్గరకి వచ్చింది.."

"ఓ..చివరికి నువ్వే గెలిచావన్నమాట...ఘతే అలా పాక్కంటూ వచ్చి ఏమందేమిటి..?"

"ఏమంటుంది.. మంచం కిందనుంచే బయటకి రారా పిరికి పండా.. అంది..!"

"ఎక్కువుళ్ళ మీ. మా ఆయన సమాధి ఎక్కుడుందో కనిపించటలేదు. కానీ ఖచ్చితంగా ఇక్కడే ఉండాలి.." అడిగింది భామాశేఫర్.

"మీ ఆయన పేరేమిటి.." అడిగాడు స్నేహం మేనేజర్.

"రాజశేఫర్ అండీ.."

"ఈ లిస్టులో రాజశేఫర్ అని ఎవరూ లేరు ..కానీ భామాశేఫర్ అని ఉంది.."

"ఘతే అది ఆయనదే.ఆయన వన్నీ నా పేరు మీదే ఉంటాయిలెండీ.." ***

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమార్తి

తనకు తెలిసిన విధ్య

నేర పరిశోధనలో ప్రపంచంలోని ఏ పోలీసు సంస్ గొప్పదో నిర్ణయించాలనుకుంది. అంతర్జాతీయ ఐక్యతా సమితి. అందుకు నిపుణులు ఓ పోటీని రూపొందించారు. అమెరికాలోని ఎఫ్.బి.ఐ, బ్రిటిష్ కు చెందిన స్క్యూల్సాండ్ యార్డ్ పోటీలో పాల్గొన్నాయి.

భారతదేశానికి చెందిన పోలీసు శాఖకి కూడా అందులో పాల్గొనుచుని అహ్వానం అందింది. భారతదేశ హోం మంత్రిత్వశాఖలో పనిచేసే కార్యదర్శి అనేక మంది సర్కిల్ ఇన్సైక్సర్ పర్సనల్ ఫ్లైంగ్ ని పరిశిలించి చివరికి కర్రింగర్ జిల్లాలోని ఓ పల్లెటూళ్ళో పనిచేసే సి.ఐ. గిరిధర్ రావుని అతని కానీస్టేబుళ్ళని అందుకు ఎంపిక చేశాడు. టీమ్ ఎయిర్ ఇండియా విమానం ఎక్కి పోటీ జరుగుతున్న జెనీవా నగరానికి చేరుకుంది.

ఆ రోజు ఎఫ్.బి.ఐ, స్క్యూల్ లాండ్ యార్డ్, భారత పోలీసులకి పోటీ. ఓ తెల్లటి కుండెలుని మూడు దేశాలకి చెందిన సంస్ల నించి వచ్చిన వారికి పరిశిలనకై ఇచ్చాక, ఆ కుండెలుని ఓ పదెకరాల అడవిలోకి వదిలి ఎవరు ముందుగా కుండెలుని తేస్తే వాళ్ళు గెలిచినట్లు అని చెప్పారు.

ఎఫ్.బి.ఐ కి చెందిన వారు తమకి కనబడ్డ కుండేళ్లని పట్టుకుని వాటి బాడీ కొలతలు, భ్లాండ్ గ్రూప్ టెస్ట్లు, డి.ఎస్.ఎ టెస్ట్లు చేస్తూ, అడవిలోకి వదిలిన కుండేలు కోసం వెదకసాగారు.

స్ట్రోండ్ యార్క్ కి చెందిన వాళ్ల నేలమీద కుండేలు అడుగు జాడలని భూతథంలోంచి పరిశీలిస్తూ, దాఖ్లి వెదుకుతూ వెళ్లసాగారు.

భారతదేశానికి చెందిన గిరిధరరావు తన కానిష్టేబుల్స్‌తో అడవి లోనికి వెళ్లి తమకి కనబడ్డ జంతువుని పట్టుకుని, కుండేలు జాడ చెప్పుమని థర్డ్ డిగ్రీ ప్రయోగించసాగారు.

అలా అడవిలోకి ప్రవేశించిన పావుగంటలో గిరిధర్ రావు అతని కానిష్టేబుల్స్ సంకెళ్లు వేసిన ఓ దుప్పిని తెచ్చారు.

"ఇదిగో సాధించాం" చెప్పాడు గిరిధర రావు.

"ఇదేమిటీ? మేం వదిలింది తెల్ల కుండేలుని కదా?" ఆశ్వర్యంగా అడిగారు పోటీ నిర్మాపకులు.

"ఇదేం చెప్పుందో వినండి.." అని గిరిధర రావు సైగ చేయగానే దుప్పిని లాటీతో ఇవ్వరానిచోట ఓటిచుకున్నాడు కానిష్టేబుల్.

"నేనే తెల్ల కుండేలుని..నేనే తెల్ల కుండేలుని" బాధగా అరచి వప్పుకుంది దుప్పి వెంటనే.

"అందుకు వీళ్లు సాక్షులు.." చెప్పాడు గిరిధర తమతో తెచ్చిన ఇతర జంతువులని చూపిస్తూ.

కుర్ర కలాపాలు

యురంశెట్టి శాయి

కండక్షర్ బస్టలో టిక్కెట్లు ఇస్తూ ఓ చిన్న కురాడి దగ్గర కొచ్చే సరికి కురాడు జేబులో చేయి పెట్టి కంగారుగా అన్ని జేబులూ వెతికి కాళ్ల దగ్గరకూడా చూడసాగడు.

"ఏమయింది బాబూ?" అడిగాడు కండక్షర్ ప్యాయంగా.

"నా రూపాయి పోయింది" దిగులుగా అన్నాడు కురాడు. కండక్షర్ జాలిపడి కురాడికి ఉచితంగా టికెట్ ఇచ్చాడు. కురాడు టికెట్ తీసుకుని కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ

"మరి మిగతా చిల్లర ఇవ్వవేం?" అన్నాడు.

పిల్లల అల్లరితో చిరాకేసుకొచ్చింది సావితమ్మకి.

"ఇదిగో ఇలాగే అల్లరి చేసేట్లయితే రేపు మీరు ఆడుకోడానికి కీ ట్రైన్ బొమ్మను ఇవ్వను" అందికోపంగా.

"ఇవ్వకపోయినా ఘరవాలేదు. రేపు మేము 'రైల్వే సమ్మ' ఆడుతున్నాం" తొణక్కుండా అన్నారు వాళ్లు.

"మీలో యుధ్యలంటే ఎవరికి అయిష్టం?" క్లాసులోని పిల్లల నుహేశించి అడిగాడు హిష్టరీ మాస్టరు.

అందరూ చేతులెత్తారు.

"సరే! యుద్ధాలంటే మీకెందుకింత అయిష్టం!" ఓ కురాడి నడిగాడతను.

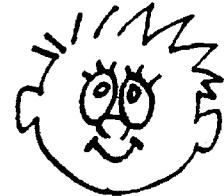
"వెధవ యుద్ధాలు జరిగిన దగ్గర్నుంచీ మేము చర్మతలో వాటి గురించి చదవలేక చావాలి కదండీ!" దిగులుగా అన్నాడు కురాడు.

నాని గాడు పార్చుకెళ్ళి పొద్దు గూకక ముందే ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసాడు.

"మమ్మీ! పార్చులో మా టీచర్ కనిపించింది." వాళ్ళమృతో అన్నాడు. వాడు.

"ఏం మాట్లాడావే?" నవ్వుతూ అడిగిందామై.

"నేనెందుకు మాట్లాడుతాను? ఇవాళ ఆదివారం కదా!?"

మొదటిరోజు కె.జి.క్లాసు కొచ్చిన ఓ పిల్ల గొనుకి ఓ కాగితం తగిలించి ఉంది. టీచర్ ఆ పిల్లను దగ్గరకు పిలిచి కాగితం మీద రాసి ఉన్న అక్షరాలను చదివింది.

"ఈ పిల్ల వ్యక్తపరిచే ఆలోచనలు, అభిప్రాయాలు, మా కుటుంబ సభ్యుల అభిప్రాయాలతో ఏకీభవించి ఉండనపసరం లేదు. చాలా వాటికి మేము ఎలాంటి బాధ్యతా వ్హించబోము.."

క్లాసులో ఓ కురాడు భయంగా లేచి నిలబడ్డాడు.

"టీచరీ! నేను చేయని తప్పుకి నన్న శిక్షించడం మంచిదేనా?"

"మంచిది కాదు.."

"అయితే మరి నేను ఇవాళ హామ్ వర్క్ చేసుకురాలేదండీ.."

ఎక్సీచిప్స్ లాటరీలో ఓ పెద్ద మనిషికి ఓ బొమ్మ వచ్చింది. అతని పిల్లలు నలుగురు బొమ్మకోసం అతని చుట్టూ మూగే సరికి అతనో ఉపాయం ఆలోచించాడు.

"ఈ బొమ్మ ఎవరిక్కావాలో వాళ్ళ అమ్మ చెప్పినట్లు వినాలి. ఎదురు మాట్లాడకూడదు. అమ్మ చెప్పిన పనల్లా చేయాలి. అమ్మ తిట్టినా నోరు మెదపకూడదు"

నలుగురు పిల్లలూ ఒకేసారి అన్నారు.

"అయితే నువ్వే తీసుకో నాన్నా!"

చేరుచో

"డుంబూ.. నీ మేజోళ్ళు భలే విచిత్రంగా వున్నాయే. ఒకటి నలుపు ఒకటి తెలుపు.."

"అవును టీచర్.. ఇలాంటిదే మరో జత కూడ ఉంది నాకు.."

"రోజు అలా ఎందుకే డ్యానో తెలిదు గానీ తల్పుకుంటే ఇప్పటికీ భలే సిగ్గేస్తూ ఉంటుంది.." సీగాన పెసూనాంబ చెప్పింది.

"ఎప్పుడూ.." బుడుగు అడిగాడు..

"అదే.. నేను పుట్టినప్పుడు.."

"హాలో.. టీచర్.. ఈరోజు బుడుగు సూక్షులకి రావడం లేదు.."

"ఎందుకని.."

'బుడుగుకి జొరం వచ్చింది..'

"ఎవరూ మాటల్లాడేది..?"

"నేను.. మా డాడీని మాటల్లాడుతున్నా.."

"భారతదేశం ఎందుకు ముందుకి పోలేక పోతోంది..?!"

"హామాలయాలు అడ్డగా వున్నాయి కదా టీచరీ!"

"అరే అన్నాయ్ రాత్రి పూట కూడా సూర్యుడు ఉంటాడా?"

"ఉంటాడే బుజ్జీ.."

"మరి కనిపించదెందుకనీ.."

"రాత్రి పూట చీకటి ఉంటుంది కదా.. అందుకే సూర్యుడు కనిపించడు.."

"హామాలయాలు ఎక్కుడున్నాయిరా బుడుగూ.."

కాముటి

"తెలీదండీ.."

"తెలీదా..అయితే బెంచి ఎక్కు.. వెధవా..అప్పటికి గానీ తెలిదు నీకు.."

"ఎక్కాను సార్..బెంచీ ఎక్కినా కనిపించడం లేదు.."

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

కోడి పుంజు

మార్పుగోదావరి జిల్లాలోని ఓ చిన్న పూరు

ఆ పూళ్ళో మెథడిస్ట్ చర్చలో కన్సప్షన్ బాక్స్‌లో కూర్చుని ఉన్నారు ప్రీప్స్ సెబాస్టియన్. నిత్యం నిర్దిత సమయంలో ఓ అరగంట పాటు అక్కడ కూర్చుంటాడతను. ఒకటి రెండు రోజులకొకరు వచ్చి తాము చేసిన పాపం చెప్పారు. ఏం చేస్తే ఆ పాపం పోతుందో సెబాస్టియన్ తగిన సలహా ఇస్తాడు. ఆ చర్చి ఆరంభించినపుటి నించి ఇది ఆనవాయితీగా వస్తోంది. సాధారణంగా భర్తని కొట్టిన భార్య, పక్కతోటలోని కొబ్బరి చెట్లనుంచి కాయలు దొంగిలించిన వారు, సారాయి తాగి పోట్లాటకి దిగిన వాళ్ళ కన్సప్షన్ బాక్స్ రగ్గరికి వస్తుంటారు.

ఆ రోజు సెబాస్టియన్ కన్సప్షన్ బాక్స్ లో కూర్చుని కోర్చేగానే బయటి నించి కోడిపెట్ల రెక్కల చప్పుడు వినిపించింది.

"ఎవరది?" అడిగాడు ఫాదర్ సెబాస్టియన్.

"సమస్యలం ఫాదరూ. నేను మరియుమై కొడుకుని 'కన్న పెసను' వచ్చానండయ్య" వినిపించిందో గొంతు.

కాముది

"చెప్పు ఏం పాపం చేసావు?" అడిగాడు ఫాదర్ సెబాస్టియన్.

"కోడి పుంజయా..ఉదయం ఒకళ్ళింట్లోంచి దొంగిలించానయా. ఇంటికెళ్ళి కొయ్యబోయే ముందు నాకు పాపం సేస్తున్నాననే బాధేసి, ఇక్కడికి లగెత్తుకొచ్చానయా. కోడి పుంజుని వెంట తెచ్చానయా. దాన్ని నువ్వు తీసేసుకుని నా పాపాన్ని పోగొట్టమని చెప్పడానికి వచ్చానయా.."

"ఊహా.. నేను తీసుకోనా కోడిపుంజుని.."

"తీసుకో ఫాదరూ. తీసుకుని నా పాపం కాయమని బెతిమలాడడానికి పనివేళా ఇక్కడికి వచ్చానయా.."

"నేను తీసుకోనన్నాగా? నీ పాపం పోవాలంటే నువ్వు దాన్ని ఎవరింట్లోంచి దొంగిలించావో ఆ ఇంటాయనకి తిరిగి ఇచ్చేయ్. దాంతో నీ పాపం ప్రక్కాశనమై నువ్వు నరకం నుంచి కాపాడబడతావ్.."

"అక్కడే చిన్న చిక్కచ్చిందయా. ఆ ఇంటాయన కోడిని తీసుకోనంటున్నాడు.."

కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించి చెప్పాడు ఫాదర్.

"అలాగా? నువ్వు చేస్తేది నిజమేనా?"

"నీతోడు ఫాదరూ.."

"సరే! అది నిజమే అయితే నువ్వు దాన్ని నీ కుటుంబం కోసం నీ దగ్గరే ఉంచుకోవచ్చ.."

"అలా చేస్తే పాపమేమానన్న అనుమానం తీర్చుకోడానికి వచ్చానయా.."

"కోడి అసలు యజమాని వద్దన్నాక పాపం లేదు. అందుకు హామీ నాది. వెళ్ళ.."

"సత్తం.. ధర్మ ప్రభువులు.." కన్ఫెషన్ బాక్స్ కి మొక్క మరియుమై కొడుకు చంకలో కోడితో వెళ్ళపోయాడు.

చర్చి మూసేసాక ఆరాతి తన ఇంటికి వెళ్ళాడు సెబాస్టియన్.

"ఏమండి.. ఈ ఉదయం మనకోడి పుంజుని ఎవరో ఎత్తుకెళ్ళారండి.." అతనికెదురొచ్చిన భార్య చెప్పింది అయనతో.

కుర్ర కలాపాలు

యురంశెట్టి శాయి

ఇద్దరు అయిదో క్లాసు పిల్లలు సూలు కూస్తానే వాళ్ళ "ప్రథమ చికిత్స" టీచర్ దగ్గరకు పరుగెత్తారు.

"టీచర్ మేము ఇవ్వాళ ఓ అబ్బాయికి చెరువులో మునిగిపోతుంటే రక్కించి 'ఆర్టిఫిషియల్ రెస్పిరేషన్' ఇచ్చాం. వాడిని గట్టిగా పట్టుకోలేక చేతులన్నీ నొప్పి పుట్టాయి ఇద్దరికి.." అన్నారు వాళ్ళ.

"కాని - ఎందుకలా పట్టుకోవడం?"

"లేకపోతే చూడండి టీచర్ - మేము ఆర్టిఫిషియల్ రెస్పిరేషన్ ఇవ్వకముందే లేచి పారిపోతున్నాడు వాడు.."

"చెడు అలవాట్లు" అనే పారం చెప్పు స్వాడెంట్స్ అందరినీ ప్రశ్నలేస్తోంది టీచరమై.

"యస్.. త్రీకాంతీ! నువ్వుడైనా బ్రాంది విస్తులు తాగావా?"

"లేదు టీచర్! మాడాడీ తాగకూడదని చెప్పారు!"

కొముది

"వెరీ గుడ్ ! తండ్రి అంటే అలా ఉండాలి.. మరి అలాంటివి ఎందుకు తాగకూడదో కూడా మీ డాడీ చెప్పారా?" ఉత్సాహంగా అడిగింది టీచర్.

"చెప్పారు టీచరీ! ఇద్దరం తాగితే డబ్బు చాలదట.."

"రేపు నేనూ - నా కుటుంబం అనే విషయం మీద వ్యాసం రాసుకురండి" అయిదో క్లాసు పిల్లలకి చెప్పింది క్లాసు టీచర్.

శినుగాడు ఇంటికి రాగానే వ్యాసం మొదలుపెట్టి మధ్యలో అనుమానం వచ్చి వాళ్ళ మమ్మీని పిలిచాడు.

"మమ్మీ! నేనెక్కడినుంచి వచ్చాను?" అనడిగాడు అనుమానంగా.

"దేవుడు తెచ్చిచ్చాడు.." చెప్పిందామె.

"మరి నువ్వెక్కడి నుంచి వచ్చావ?"

"నన్నూ దేవుడు తెచ్చాడు.."

" మా అమ్మమ్మి,"

"అమ్మమ్మిను కూడా దేవుడే తెచ్చాడు.."

వాడు మారు మాట్లాడకుండా కాంపోజిషన్ రాయటం ప్రారంభించాడు.

" మా కుటుంబంలో మూడు తరాలనుంచీ సహజమైన పుట్టుకలు లేవు.."

రామకృష్ణరావ్ ఆఫీసు పనిమీద ముద్రాన్ వెళ్ళి పిల్లలకోసమని బరాక్ బజార్ లో రెండు రకాలైన జపాన్ బొమ్మలు కొనుక్కొచ్చాడు.

ఇంటికి రాగానే ఆ బొమ్మలు బయటకు తీస్తూ వాళ్ళ బాటి గాడితో -

"ఇదిగో..ఒకటి నీకు , ఒకటి చెల్లాయ్కి. నీకేది కావాలి?" అనడిగాడు.

బాటిగాడు ఓ క్రెటం ఆలోచించి "చెల్లాయ్ దే నాక్కావాలి" అన్నాడు.

ఓ పెద్ద మనిషి రాజారావ్ ఇంటికి ఫోన్ చేసాడు.

"హాలో.." అన్నాడు ఓ చిన్నపిల్లాడు ఫోన్లో.

"మీ డాడీని పిలువు బాబూ.." అన్నాడా పెద్ద మనిషి.

"డాడి.. మమ్మీ గుడికెళ్ళారు."

"పోనీ ఇంకెవరైనా ఉన్నారా ఇంట్లో..?"

" మా సిఫ్టర్ వుందండీ!.."

" అయితే ఆమెను మాట్లాడమను!"

పావు గంట తర్వాత కుర్రాడి గొంతు వినిపించింది " అది ఉయ్యాలలోంచి దిగటం లేదండి.."

చిన్నిగాడు సూర్యో చేరిన మొదలటి రోజు అది. హోమ్ బెల్ అవగానే పిల్లలందరూ ఎవరిళ్ళకు వాళ్ళ వెళ్ళిపోయారు. కానీ చిన్నిగాడు మాత్రం క్లాసులోనే ఉండిపోయాడు.

"నువ్వు ఇంటికెళ్లవేం రా చిన్ని?" అడిగింది టీచర్.

"నాకు పదిహేత్తు వచ్చేవరకూ సూర్యోనే ఉండాలని మా మమ్మి చెప్పిందండీ.." దిగులుగా అన్నాడు చిన్ని.

"మీ కుక్క పేరేంటమ్మా పాపా?"

"తెలీదండీ..ఎన్ని సార్లడిగినా చేప్పగా అది!?"

ఓ పిసినారి రామారావు గారు కొత్తగా రిలీజైన హిచ్కాక్ సినిమా చూడ్డానికొచ్చారు. బయట చాలా రెష్ గా వుండడం వల్ల ఓ కురాడిని పిలిచి క్యాలో నిలబడి టికెట్ తెచ్చిముని కోరాడు. ఆ కురాడు ఓ రూపాయి సంపాదించవచ్చు కదా అన్న ఆశతో గంటనేపు క్యాలో నిలబడి ఆయనకు టికెట్ తెచ్చి ఇచ్చాడు.

పిసినారి రామారావు ఆ కురాడి చేతిలో పది పైసలు పెట్టి హోల్లోకి వెళ్ళబోయాడు.

ఆ కురాడి వళ్ళు మండిపోయింది. వెంటనే ఆయన వెంబడి పరుగెత్తుకొచ్చి "సారీ! ఈ సినిమాలో హంతుడు ఇంట్లో పనిచేసే నొఫరే" అని చేప్పేసాడు కసిగా! ***

చెరచో

స్వామి భోజనానంద తన శిష్యబృందంతో ఒక వూళ్ళో అడుగుపెట్టాడు. భూక్కి పేర ప్రజలను మోసం చేస్తున్న అతడి గుట్టు ఎలాగైనా రట్టు చేయాలని బుడుగు అనుకున్నాడు. కనీ స్వామీజీ బుడుగుకి దొరకలేదు. కనీసం ఆయన శిష్యుడ్ని పట్టుకుంటే ఏదయినా తెలుసుకోవచ్చని ప్లాన్ వేశాడు.

"మీ గురువుగారికి వెయ్యి సంవత్సరాలని చెబుతున్నారు..నిజమేనా" అడిగాడు బుడుగు.

"ఏమోనండి.. ఏను వచ్చి నాలుగొందల సంవత్సరాలే అయింది.." అంటూ వెళ్ళిపోయాడా శిష్యుడు.

"ఏవండీ.. ఈ రోజు ఆఫీసు నుంచి త్వరగా వచ్చేస్తారు కదా.." జంబులింగం భార్య జంబులింగంతో గోముగా అంది.

"సినిమాకేనా త్వరగా వచ్చేస్తాన్ని.." అన్నాడు జంబులింగం.

"అదేనండీ..నేనూ పక్కింటి పిస్సిగారూ కల్పి వెళుతున్నాం. మీరు ఇంట్లో ఉంటారనీ.."

"హాలో.. ఇది ..2456897 నంబరేనాండీ.."

"రాంగ్ నంబర్..ఇది 2456896.."

"అలాగా.. అయితే ఒక సారి మీ పక్కింటాయనకి ఫోన్ ఇస్తారా?"

పరమానందయ్య గారు క్లాసులో డిష్టైప్‌స్ట్ చెబుతున్నారు.

చివరి బెంచీలో ఉన్న బుడుగు " వినిపించడం లేదు సార్.." అన్నాడు.

"సరే .. అయితే బోర్డు మీద రాస్తాణే.." అంటూ బోర్డుకేసి నడిచాడు పరమానందయ్య.

"ఆ డాక్టరు నీ జీవితాన్ని కాపాడేడా.. ఎలా?"

" ఆ మధ్య నాకు జబ్బు చేస్తే మా వాళ్ళ ఆయన కోసం కబురు పంపేరు. ఆయన రాలేదు.."

"మగాళ్ళ కంటే ఆడాశ్చే ఎక్కువ కాలం బతకడానికి కారణం ఏమిటంటావీ?"

" ఆ ఏముందీ.. వాళ్ళకి భార్యలు ఉండరుగా.."

"ఏమేవీ.. మీ ఆయన ఆడపిల్లల వెంట పడుతున్నాడంట.."

"ఏం ఘరవాలేదు.. కుక్కలు కార్డు వెంట పరిగెత్తినంత మాత్రాన కారుని నడపలేవు కదా.."

"మమ్మి మేము జూలో ఏనుగుల్లా ఆడుకుంటున్నాం.. మాకు నువ్వు సహాయం చెయ్యగలవా?" అడిగారు పిల్లలు.

"అలాగే.. ఇంతకూ నేనేం చెయ్యాలి?" అడిగింది తల్లి.

"నువ్వు 'జూ' చూడడానికి వచ్చావన్నమాట.. మేం తినేవన్నీ నువ్వు పెడతావన్నమాట.. సరేనా?" ఒకేసారి అన్నారిద్దరూ.

"వర్షం ఎందుకు కురుస్తుంది నాన్నా..?"

"గడ్డి పెరగడానికి.. పువ్వులు పుయ్యడానికి.."

"బాగానే ఉంది.. మరైతే మనం నడిచే దారిలో ఎందుకు కురుస్తుంది?"

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

కోర్టు సంభాషణలు

సినిమాలో కోర్టు సీనులు గుర్తున్నాయా? చాలాసార్లు సమాధానాలు సులువుగా ఉన్న అడగాలి కాబట్టి ప్రశ్న అడుగుతారు. అలాంటి ప్రశ్నలు, జవాబులూ ఒకోసారి అమితమైన నవ్య తేపిస్తాయి. మచ్చకి కొన్ని చూడండి..

ప్రశ్న: నీ పుట్టినటేది?

జవాబు: మే 16

ప్రశ్న: ఏ సంవత్సరం?

జవాబు: ప్రతీ సంవత్సరం

ప్రశ్న: నీకు నిజంగా మతి మరుపు ఉండంటావీ?

జవాబు: అవును

ప్రశ్న: ఉదహరణగా నీవు మరిచిపోయిన కొన్ని విషయాలు చెప్పు

జవాబు: నిన్న లెటర్ పోస్ట్ చేయడం, ఇవాళ అండర్ వేర్ వేసుకోవడం

ప్రశ్న: మీ ఇంట్లో మీతో ఉండే అబ్యాయి వయసెంత?

జవాబు: 36

ప్రశ్న: ఎన్నాళ్లుగా మీతో ఉంటున్నాడు?

జవాబు: నలబై అయిదేళ్లుగా

ప్రశ్న: డాక్టర్..ఓ మనిషి నిదర్లో మరణిస్తే ఆ సంగతి అతనికెప్పుడు తెలుస్తుంది?

జవాబు: మర్చాడు ఉదయం నిదర్లేచాక తెలుసుకుంటాడది..

ప్రశ్న: యుద్ధంలో మరణించింది మీరా మీ చిన్న తమ్ముడా?

జవాబు: మా చిన్న తమ్ముడు.

ప్రశ్న: నువ్వు సూపర్ మార్కెట్ ముందునించి వెళ్లేదాకా అక్కడే వున్నావు. అది నిజమేనా?

జవాబు: అవును

ప్రశ్న: తర్వాత అతను నిన్న చంపాడా?

ప్రశ్న: ఇది నీ ఫోటో నేనా?

జవాబు: అవును

ప్రశ్న: దీన్ని తీసినప్పుడు నువ్వు అక్కడే ఉన్నావా?

ప్రశ్న: ఆమెకి పిల్లలున్నారా?

జవాబు: ముగ్గురు

ప్రశ్న: కొడుకులెంతమంది?

జవాబు: కొడుకులు లేరామేకి.

ప్రశ్న: కూతుళైంతమంది?

ప్రశ్న: మెట్లు బేస్మెంట్ లోకి వెళతాయా?

జవాబు: అవును

ప్రశ్న: అందులోంచి అవి పైకి వస్తాయా?

ప్రశ్న: మొదటి వివాహం ఎందువల్ల ఖరైంది?

జవాబు: చావు వల్ల

ప్రశ్న: ఎవరి చావు వల్ల?

ప్రశ్న: మీరు యూరప్కి ఎందుకెళ్లారు?

జవాబు: హనీమూన్కి

ప్రశ్న: మీ వెంట ఎవరు వచ్చారు?

మందుభాగ్యం..!

యురంశెట్టి శాయి

ఓ మందేశ్వరరావు బాగా మందు కొట్టేసి అర్థరాత్రి ఓ ఇంటికెళ్లి తలుపులు బాదేశాడు.

ఇంటాయన బయటకొచ్చి "ఏమిటి?" అన్నాడు కోపంగా.

"కోప్పడకండి. అర్థంటుగా శంక్రావు గారింటికెళ్లాలి! కొంచెం ఇల్లెక్కడో చెప్పారా?" అన్నాడతను తూలుతూ.

ఇంటాయన ఆశ్చర్యపోయాడు.

"అదేమిటయ్యా! నువ్వేగా శంక్రావువి?"

" ఆ సంగతి నాకూ తెలుసులేవయ్యా! నే అడిగేది అతనిల్లు ఎక్కడా అని!"

విసుక్కున్నాడు శంక్రావు.

ఓ తాగుబోతు గుండెనొప్పితో డాక్టర్ దగ్గరకు పరిగెట్టాడు.

ఇంజక్కనిచ్చి అతనికి 'నీతి' కథ చెప్పాలనుకున్నాడు డాక్టరు.

"ఇలా తాగడం ఎంత ప్రమాదకరమా మీకు తెలీదు. మీ శరీరం చాలా నెమ్మిదిగా విషమయం చేసుకుంటున్నరన్నమాట మీ చేతుల్నిసే"

అన్నాడు.

"ఫరవాలేదు లెండి! తొందరగా చేసుకోవడం నాకూ ఇష్టం లేదు!" అన్నాడు తాగుబోతు.

ఇద్దరు తాగుబోతులు ఒక తుపాకీ తీసుకుని చెట్టుమీద వాలిన ఓ పిట్టని కాల్పుడానికిట్టారు. అందులో ఒకడు తుపాకీ పిట్టకు గురిపెట్టాడు.

"లాభంలేదు.. పిట్టను కాల్పులేవు.." అన్నాడు రెండోవాడు.

"ఎందుకని?" అడిగాడు మొదటివాడు కోపంగా.

"తుపాకీలో గుళ్ళు లేవు కదా?"

"ఆ సంగతి పిట్టకేం తెలుస్తోందోయ్ వెరి మొఖమా?" నమ్మతూ అని తుపాకీ పేల్చాడు మొదటి వాడు.

ఓ తాగుబోతు అర్థరాత్రి ఓ వీధిదీపం కింద ఏదో వస్తువు కోసం వెతుకుతున్నట్లు కనిపించాడు.

"ఏమిటి వెతుకుతున్నావీ!" జాలిపడి అడిగాడో దారిన పోయే దానయ్.

"నా పర్మపోయింది.." అన్నాడు తాగుబోతు విచారంగా.

"ఎక్కడ?"

"వెనుక వీధిలో.."

దానయ్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"మరి ఇక్కడ వెతుకుతావేం?"

"ఆ వీధిలో లైట్లు లేవోయ్ పిచ్చినాయనా..చీకటిగా ఉంది" జాలిగా నవ్వి మళ్ళీ వెతకసాగాడు. ***

తాగుబోతు విచారంగా బార్టలో కూర్చుని ఓ కాగితం మీద లెక్కలు

వేసుకుంటున్నాడు.

"ఏమిటి బిల్లుకి డబ్బు తక్కువైందా?" దైర్యం చెబుదామని అడిగాడు మేనేజరు.

"అబ్బే అదికాదు! మా ఆవిడ గురించి ఆలోచిస్తున్నాను!" అన్నాడు తాగుబోతు.

"మీరు తాగి ఇంటికెళ్తే కేకలేస్తుందనా?" జాలిగా అడిగాడు మేనేజరు.

"అబ్బే అదికాదు. నిన్న మా ఆవిడ ప్రతిజ్ఞ చేసింది. నేను తాగడం మానే వరకూ తను పచ్చి మంచినీళ్ళు కూడా ముట్టదట.." దిగులుగా అన్నాడు తాగుబోతు.

"అటే! పెద్ద చిక్కుచ్చి పడిందే" అన్నాడు మేనేజర్.

"డాక్టర్ నడిగితే ఆవిడలా భోజనం చెయ్యకపోతే వారానికి నాలుక్కిలోల బరువు తగ్గిపోతుందని చెప్పాడు!"

'పాపం ఆవిడంటే మీకు ప్రాణమనుకుంటాను. మరి తాగుడు మానేడ్చామనుకుంటున్నారా?' సానుభూతితో అన్నాడు మేనేజర్.

"మానేయడమా నాపిండాకూడా? మా ఆవిడ పీడ విరగడవ్యాలంటే పదిహేను వారాలు పడుతుందే అని ఊ్చన్నాను.."

చెరచో

"ఒరే బుడుగూ..నన్నయ రాసిన కొన్ని కావ్యల పేర్లు చెప్పు.."

"తెలీదు సార్..ఆయన సెల్ నంబర్ ఉంటే ఇవ్వండి..కనుక్కుని చెబుతాను.."

"ఏమోయ్ సోమలింగం..నలబై రోజుల్లో తమిళం చదువుతున్నావేమిటీ?"

"తమిళంలో తిట్టు నేర్చుకుని మా ఆవిడని నోరారా తిడదామని.."

"ఆ పనేదో తెలుగులోనే చెయ్యేమ్మ కదా.."

"తనకి తెలుగొచ్చు..తమిళం రాదు.." అన్నాడు సోమలింగం ఆనందంగా.

"సార్.. మీరు మా కంపెనీ టూయిస్ లైట్ కొంటే ప్రతిరోజూ దాన్ని చూడమండా ఉండలేరు.."

"అంత భాగా వెలుగుతుందా?"

"కాదు సార్..ఎప్పుడెప్పుడు వెలుగుతుందా? అని.."

అమెరికాలో ఉన్న అల్లుడికి ఉత్తరం రాస్తున్నారు మామగారు. "ఏమండోయ్..మనవడు కోతిబొమ్మ కొనిపెట్టమని అదే పనిగా పేచీ పెడుతున్నాడని ఒక ముక్క రాసి పడేద్దరూ.." చెప్పింది భార్య.

దానికి మామగారు ఇలా రాశారు..

"అల్లుడు గారూ..మీ అబ్బాయి కోతిబొమ్మ కొనమని నిత్యం మా ప్రాణాలు తోడేస్తున్నాడు. కోతిబొమ్మ కొనమంటారా? మీరు వచ్చేవరకు ఆగమంటారా?"

" మా మామయ్ కప్పని మింగేశాడా"

మరెలా డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్వా?"

"ఎలా తీసుకెళ్డం..!? అప్పటికే గింతుకుంటూ చాలా దూరం పోయాడు.."

ఒక గాడిద మీద ఎక్కి ఫోలో తీయించుకున్న మనవడు ఫోలోని తాతకి చూపిస్తూ

"గాడిదమీద మనిషి టైటిల్ బాగుండా తాతయ్యా.." అని అడిగాడు.

"అఱ..బావుంది కానీ మరి నీ మీద ఎక్కి కూర్చున్నదెవరో కనిపించడం లేదేంటి?" అన్నాడు తాత.

"నాయనమ్మా ఈ రోజు సూక్తిల్లో వందమీటర్ల పరుగు పందెంలో పొల్గొంటున్నాను. నన్న ఆశిర్వదించవ్వా!?" అడిగేడు మనవడు.

"కాస్త ముందు వెనక చూసుకుని నెమ్ముదిగా పదుగెత్తు నాయనా.." అంది నాయనమ్మ.

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమార్తి

వెడ్డింగ్ యానివర్లుల్

తమ 50వ వెడ్డింగ్ యానివర్షిరి రోజున ఆచారి, అతని భార్య తాము తొలిసారిగా కలుసుకున్న ప్రాస్యాలులోని తమ క్లాసురూముకి వెళ్లారు. అక్కడ డెంక్క మీద "ఐ లవ్ యూ రుక్కిషి" అని ఆచారి ఆ రోజుల్లో చెక్క బల్ల మీద చెక్కిన అక్కరాలని తన భార్యకి

చూపించాడు. విషయం తెలిసి సూక్తులు టీచర్ వాళ్ళ పేర్లు పిలిస్తే సరదాగా ‘ప్రైజెంట్ టీచర్’ అని కూడా అన్నారిద్దరూ. సరె.. అదయ్యక ఇంటికి తిరిగి వస్తుంటే, ఓ బేంక్ వేన్ లోంచి వాళ్ళ కాళ్ళ దగ్గర ఒక మూట పడింది. చూస్తే అందులో పది లక్షల రూపాయలున్నాయి.

”ఆ బేంక్ పేరు వేన్ మీద రాశుంది. తీసుకెళ్ళి ఇచ్చేడ్లాం” చెప్పాడు ఆచారి.

ఒద్దు అని రుక్కణి దాన్ని తీసుకెళ్ళి తమింట్లో సింక్లో దాచింది.

మర్మాడు పోలీసులు ఒకో ఇంటికి వెళ్ళి దారిలో పడిపోయిన ఆ బేంక్ డబ్బు గురించి ఆరా తీయసాగారు.

రుక్కణి, ఆచారుల ఇంటికి కూడా వచ్చి అడిగారు.

”నిన్న బేంక్ వేన్ లోంచి డబ్బుల మూట పడిపోయింది. మీరు కాని చూశారా?”

”లేదు” చెప్పింది రుక్కణి

”మా ఆవిడ అబద్ధం అడుతోంది. వద్దంటున్న వినకుండా ఆ డబ్బుల మూటని ఇంటికి తెచ్చింది” నిజం చెప్పాడు ఆచారి.

”మా ఆయనకి స్తుతి లూజు” పెంటనే చెప్పింది రుక్కణి.

పోలీసులు ఆచారిని ఆసక్తిగా అడిగారు

”అసలు నిన్నేం జరిగిందో వివరంగా చెప్పు”

”నిన్న మా పెళ్ళిరోజు. దాంతో సూక్తులు కెళ్ళి అటెండెస్ చెప్పి తిరిగి వస్తుంటే దారిలో డబ్బుల మూటా కనిపించింది. దాన్ని తెచ్చి మా ఆవిడ సింక్లో దాచింది..”

ఉద్దోగం-ఉల్లాసం..!

యురంశెట్టి శాయ

ఆచారి వంక ఓ పిచ్చివాడ్చీ చూసినట్లుగా చూసి ఆ పోలీసులిద్దరూ బయటికి నడిచారు. ***

”స్క్రటరీ: ఉద్దోగం ఒకతను వచ్చి కూర్చున్నాడండీ. లోపలకు పంపించమంటారా?

అఫీసరు: ఎలా వున్నాడతను?

”స్క్రటరీ: పాడుగ్గ నల్లగా వున్నాడు. ఒకటే చేయు ఉంది.

అఫీసరు: అంతకు ముందు ఏం ఉద్దోగం చేసేవాడట?

”స్క్రటరీ: సర్వ్ కంపెనీలో ఒకే ఒక్క ఫీట్ చేసేవాడట!

అఫీసరు: ఏమిటది?

”స్క్రటరీ: సింహాం నోల్లో చెయ్యు పెట్టడం!

అమోఫురావ్ ని వాళ్ళ అఫీసరు పిలిచాడు.

”మిస్టర్ అమోఫురావ్. చనిపోయినవాళ్ళు తిరిగి పుడతారంటావా?” అడిగాడు అఫీసరు.

”అవున్నార్ పుడతారు” ఆ ప్రశ్న ఎందుకడిగాడా అని ఆలోచిస్తూ జవాబిచ్చాడు అమోఫురావ్.

”అలాగా! అయితే సరె. మరేం లేదు. నిన్న మీ తాత అంత్యక్రియలకోసమని నువ్వు శెలవు పెట్టి వెళ్ళిపోయాక, నీ కోసం మీ తాత

ఆఫీసుకొచ్చాడు.."

రాంబాబు ఉద్యోగాల వేటలో ఉన్నాడు. అతి కష్టం మీద ఓ ఉద్యోగం తాలూకు ప్రాత పరీక్షలో నెగ్గి ఇంటర్వ్యూ కొచ్చాడు. ఇంటర్వ్యూలో చాలా మందికి ఏదో ఒక పిచ్చి ప్రశ్న అడిగి తికమకపెట్టి ఫెఱుల్ చేస్తారని అతనికి చాలామంది వార్షింగిచ్చేరు. భయంతోనే ఇంటర్వ్యూ పాల్సోకి అడుగు పెట్టేడతను.

"చూడు మిష్టర్! ఓ చిన్న ప్రశ్న వేస్తాను. బాగా ఆలోచించి సమాధానం చెప్పు. ఒక వ్యక్తి ఒక వస్తువుని ఎనిమిది రూపాయల ముప్పుటు పైసలకు కొని, వెంటనే దాన్ని ఆరూపాయల అరవై పైసలకు అమ్మేశాడు. అతనికి లాభమా, నష్టమా?

రాంబాబు తెగ ఆలోచించి అన్నాడు.

"రూపాయల్లో నష్టం. పైసల్లో లాభం సార్.."

కొన్నేళ్ళపాటు ఉద్యోగం అల్లాడిపోయిన గజాపతి రావుకి చివరకు అతి ఖరీదైన వస్తువులమై షాపులో ఉద్యోగం దొరికింది. చేరిన మొదటి రోజునే అతను ఎంతో ఖరీదైన గాజు సామాను సెట్టు పగలగొట్టాడు. అందమైన తివాచీ మీద 'టీ' వాలికి మరకలు పడిపోయింది.

చాలా విలువగల పెయింటింగ్ పారబాటున అతని చేతిలోనే విరిగి పోయింది.

"మీటన్నిటి ఖరీదూ నువ్వే కట్టుకోవాలి. ప్రతి నెలా నీ జీతంలో సగం తెగ్గోస్తాను" అన్నాడు షాపు యజమాని కోపంగా.

"అన్నీ కలిపి ఎంత కట్టుకోవాలి?" అడిగాడు గజాపతి రావు అమాయకంగా.

"అయిదువేల రూపాయలు" అన్నాడు షాపు యజమాని కసిగా.

"అప్పు..లలల్లా..దేముడు కరుణించెన్. నా జన్మధన్యమయ్యెన్.." అంటూ ఆనందంగా పాట పాడాడు గజాపతి రావు.

"అయితే అయిదువేల రూపాయలు కట్టడమంటే నీ కింత సంతోషంగా వుందన్నమాట" అన్నాడు షాపు యజమాని కోపంగా.

"అవున్నార్..ఇప్పట్లో నా ఉద్యోగం ఊడిపోయే ప్రమాదం లేదుగా మరి..!"

పర్వత ఆఫీసర్ పద్మనాభం తన ఎదురుగ్గా నిలబడ్డ అప్పారావ్ వంక చిరాకుగా చూశాడు.

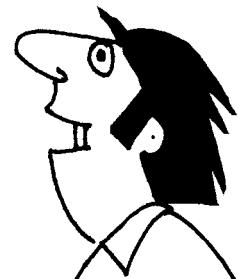
"అయితే నీకి ఆఫీస్‌లో ఉద్యోగం కావాలంటావ్?"

"అవునండీ!"

"నువ్వేం పని చెయ్యగలవ్?"

అప్పారావు బురగోక్కున్నాడు. "నిజం చెప్పాలంటే నేనే పని చెయ్యలేనండీ.."

"ఓహో..అదన్నమాట సంగతి. మరలాంటప్పుడు నాలుగు నెలల క్రిందటే అప్పటి చేసి ఉండాల్సింది.ఆ ఎక్కువ జీతాలు గల ఉద్యోగాలన్నీ అప్పుడే భర్తి అయిపోయాయి.."

సితాపతి ఓ కాగితం పట్టుకుని ఆఫీసర్ గదిలోకి జూరబడ్డాడు.

"సార్. ఆర్ట్రోలి క్రితం మీరు ఓ గుమాస్తాని డిస్ట్రిక్షన్ చేసిశారు చూడండి. అతనిని తమ కంపెనీలో చేరుకోబోతోందనీ, కనుక అతని

గురించి మీ అభిప్రాయం తెలుపవలసిందనీ ఆ కంపెనీ వాళ్ళు రాశారు.."

"వాడి గురించా?" మండి పడుతూ అన్నాడు ఆఫీసరు.

"వాడికి తెలిసిన విద్యలు లంచం, దొంగతనం. వాడి బుట్టి. కపట బుట్టి. ఇదే రాయ్ వాళ్ళకు. అన్నట్లు యింకో విషయం కూడా రాశేయ్!
వాడు పెళ్ళ చవటనీ. వాడికి వచ్చిన విద్యలన్నీ మనమే నేర్చించామనీ కూడా స్పష్టం చెయ్య.."

చెప్పి

జంబులింగం పోలీస్ స్టేషన్ కి ఫోన్ చేశాడు.

"ఎమండీ.. ఎవరో మా పెరట్లో భాంబు వదిలేసి వెళ్ళారు.." అన్నాడు.

అవతలనుంచీ పోలీసు " ఏం ఘరవాలేదు, ఓ మూడు రోజులు చూడు.." అన్నాడు.

"తరువాత.."

"ఎవరూ రాకపోతే నువ్వే ఉంచుకో.."

పక్కింటాయన తలుపు తడుతుంటే తీశాడు జంబులింగం.

"జంబులింగం గారూ.. దొంగా పోలీస్ ఆటాడుకుండాం వస్తారా?" పక్కింటాయన ఉత్సాహంగా అడిగాడు.

"ఎవరెవరు ఆడుతున్నా రేమిటి?" జంబులింగం అస్కుగా అడిగాడు.

"మీరు, నేను, మీ ఆవిడ.." పక్కింటాయన సమాధానం.

" నాకిష్టం లేదు.." జంబులింగం మూతి ముడుచుకున్నాడు.

"అయితే మీ దోస్త కటీఫ్.. మేమిద్దరమే ఆడుకుంటాం"

"పెళ్ళికి ముందు నువ్వు ఏం చేస్తుండే వాడివి?"

"నేను చెయ్యాలనుకున్న పనులన్నీ చేసుకునే వాడ్డి"

"మరి ఇప్పుడో..?"

"పనులైతే చేస్తున్నాను కానీ, నేననుకున్నవి కాదు, మా ఆవిడ చేప్పావి.."

స్నిహితుడి పెళ్ళి రెస్టార్ట్ కి వెళ్లిన జంబులింగం ఫ్లాటు తర్వాత ఫ్లాటు మారుస్తా..భోజనం లాగిస్తూనే ఉన్నాడు. చాలా సేపు గమనించిన ఇంకో ఫ్రైండు " చాల్సీరా జంబులింగం..ఇంకా ఎంత సేపు తింటావ్..?" మందలింపుగా అన్నాడు.

" నాకూ ఇంతసేపు తినడం ఇభ్యంది గానే ఉంది కానీ ఏం చెయ్యమంటావ్? డిస్క్ 7 గంటల నుంచీ 10 గంటల దాకా అని వుంది.." అసలు విషయం చెప్పాడు జంబులింగం.

"మీ నాన్న నా కాళ్ళు కడిగి కన్యాదానం చేస్తున్నప్పటి ఫోటోలో నా మొహం దివ్యంగా ఉంది కదూ.." కాలర్ ఎగరేస్తా గర్వంగా అన్నాడు జంబులింగం.

" ఏమో గానీ, నాకు మాత్రం ఆ సమయంలో మా నాన్న వసుదేవుడిలా కనిపించారు.." కసిగా చెప్పింది మిసెస్ జంబులింగం..!"

తగలబడిపోతున్న భవనంలోనుంచి ఆరుగురుని బలవంతంగా బయటికి లాక్స్ చ్యాడు జంబులింగం.

అందుకని పోలీసులు అతన్ని జైల్లో పెట్టారు.

ఎందుకంటే అలా అతను బయటికి లాక్స్ చ్చిన వాళ్ళు అగ్ని మాపక దశానికి సంబంధించిన వాళ్ళు మరి..!"

" ఏమండీ..ఈ బస్టార్డో అక్కడినుంచీ ఈ చివరి స్టోర్ దాకా వచ్చారు. కిందికి దిగుండా మళ్ళీ వెనక్కి టిక్కెట్ అడుగుతున్నారేమిటీ.." "మరేం చెయ్యమంటావయ్యా..నేనెక్కాల్సిన 22 బస్టార్డో రాలేదు.అందుకని ఈ 11 నంబరు బస్టార్డో రెండు సార్లు ప్రయాణిస్తున్నా.."

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

న్యాయం కావాలి

కోర్సు, కోర్సు వాతావరణం అంటే ఏమాత్రం తెలియని ఓ అరవయ్యేళ్ళ ముసలాయన విజిటర్స్ కోసం ప్రత్యేకించబడ్డ చెక్కు బెంచీలో కూర్చుని బిక్కు బిక్కు మంటూ అక్కడ జరిగే తతంగాన్ని చూస్తున్నాడు.

పోలీసులు రకరకాల నేరస్థల్ని, దొంగలని, దొంగతనం చేయించిన వాళ్ళని, వ్యభిచారులని, వ్యభిచార గృహాలని నడ్డిపేవాళ్ళని, జాదగాళ్ళని అనేకమందిని తీసుకువస్తున్నారు. చాలామంది తమతప్పులని ఒప్పుకుంటున్నారు. న్యాయమూర్తి వారికి వారి నేరాలను బట్టి శిక్షిపిధిస్తున్నారు.

లంచ్ విరామ సమయంలో గంటకొట్టారు. పోలీసులు, కోర్ట్ క్లర్క్, పూర్వ, న్యాయమూర్తి, లాయర్లు, సాక్షులు..అంతా వెళ్ళినా ఆ ముసలాయన మాత్రం కూర్చున్నచోటునించి కదలలేదు.

నేలవైపు చూస్తా దీర్ఘంగా ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. మధ్యమధ్యలో తనలో తనే ఏదో గొఱుక్కుంటున్నాడు. అరగంటకోసారి తన చేతి సంచి లోంచి కొన్ని కాగితాలని బయటికి తీసి చూసుకుని, తృప్తిగా తలాడించి మళ్ళీ వాటిని కఠినీ నోట్లకన్నా భద్రంగా ఆ సంచిలో దాస్తున్నాడు.

లంచ్ అవర్ అయిందన్న గుర్తుగా గంట మోగింది. న్యాయమూర్తి మళ్ళీ వచ్చారు. పోలీసులు, పూర్వ, క్లర్క్, సాక్షులు అంతా మళ్ళీ వచ్చారు.

ఒక్కొక్కరికి శిక్షలు విధిస్తున్న న్యాయమూర్తి ఆ ముసలాయనకి అపర పరమాత్మలా కనిపిస్తున్నాడు.

"మీకేం కావాలి?" ఉదయం నుంచీ కదలకుండా అక్కడే కూర్చున్న వున్న ఆ ముసలాయన్ని గమనిస్తున్న న్యాయమూర్తి అకస్మాత్తుగా అడిగాడు.

ఆయన కొద్దిగా తడబడ్డాడు. వెంటనే లేచి నిలబడ్డాడు. కుడిచేతిలోని సంచిని ఎడం చేతిలోకి మార్చుకున్నాడు. న్యాయమూర్తి దగ్గరకు నడిచాడు.

అందరికశ్చ ఆయనే గమనిస్తున్నాయి. చేతిసంచిలోంచి కాగితాలని తీసి న్యాయమూర్తికి అందించి చెప్పాడాయన.

"పందొమ్మెద్ది వందల యాభై నాలుగులో నేను విజయవాడలో పి.డబ్బు.డి.లో పనిచేస్తుండగా ఎనిమిది వందలు లంచితీసుకున్నాను. ఆ తర్వాత కూడా ఎన్నో సార్లు లంచం తీసుకున్నాను. లంచాలు తీసుకున్న నేరానికి నన్న శిక్షించాల్సిందిగా కోరుతున్నాను. ఈ సంగతి బుబువు చేసే కాగితాలు ఇవి."

న్యాయమూర్తి ఆయన అందించిన అన్ని కాగితాలు పరిశీలించి ఆశ్వర్యంగా అడిగాడు.

"ఇన్నేళ్ళ తర్వాత మీలో ఈ ధర్మబుద్ధి ఎలా కలిగింది?"

"నిజమే. నెలక్కితం రిటైర్యా.."

"జైల్లో వుంటే భోజనం దొరుకుంతుందనా?" అడిగాడు న్యాయమూర్తి.

ఆయన తల అడ్డంగా ఆడించి చెప్పాడు.

"నా భార్య, తొమ్మిది మంది పిల్లలతో, పథ్ఫలుగు మంది మనవళ్ళతో ఉదయం అంతా ఆ ఇంట్లో గడిపేకంటే జైల్లో మంచి

చోటుకాబట్టి..!!

న్యాయవాదం

యురంశెట్టి శాయి

"మరి నిన్ను ఖడ్డముగం అని ఆరైల్యాయితే ఇంతకాలం ఎందుకూరుకున్నావో?"

అడిగాడు న్యాయవాది.

"నిన్నే గదయ్యా..అయ్యాదాబాదెళ్ళి దాన్ని చూసాచ్చింది.." అంటూ చిరాకు పడ్డాడు వెంగళయ్య.

ఒక సినీతార ఒకతను తనను రేప్ చేసాడన్న ఆరోపణాతో కోర్టుకెళ్ళింది.

"మిమ్మల్ని రేప్ చేసిందెవరో గుర్తించగలరా?" అడిగాడు లాయరు.

"అడుగో! అతనే!" చూపించింది తార ఎదురుగా బోనులో నుంచున్నతని వంకచూపుతూ.

"రేప్ ఎప్పుడు జరిగిందో చెప్పగలరా?"

"ఎందుకు చెప్పలేను? నిన్నటికి సరిగ్గా రెండు నెలలనుంచీ జరుగుతోంది.."

జడ్డి: నీ భార్యకి మనోవర్తిగా నెలకు మూడు వందలు మంజూరు చెయ్యాలనుకుంటున్నాను.

భర్త: చాలా ఫాంక్స్ సార్. నేను కూడా కొద్దో గొప్పో ఇస్తాను లెండి..

లాయర్: నువ్వు కారుని ఎందుకు తీసుకుపోయావో కోర్టుకి చెప్పు.

ముద్దాయి: ఇందులో పెద్ద రహస్యమేముందండీ! నేను ఆ రోడ్పు వెంబడి పోతుంటే ఆ కారు స్కూలునం బయట భాలీగా కనిపించింది. బహుశా ఆ కారు గలాయన చనిపోయి ఉంటారని నేను తీసుకెళ్ళాను.

జడ్డిగారు బోనులో నిలబడ్డ వ్యక్తిని చూసారు.

"ఏమయ్యా? నిన్నింతకు ముందు ఎక్కడో చూసినట్లు జ్ఞాపకం వుందే?"

"చూశారు సార్. నేనే మీ ఆవిడకు సంగీతం నేర్చించాను.. రెండేళ్ళకితం!"

"ఓహో.. నువ్వేనన్న మాట! అయితే - పదేళ్ళు జైలు.." అన్నారాయన కసిగా!

ఇద్దరు భార్యలున్నారన్న ఆరోపణమీద ఓ ధనవంతుడిని కోర్టుకెక్కించారు. బోలెడు డబ్బు ఖర్పుచేసి ఓ మాంచి లాయర్ ని ఏర్పాటు చేసుకున్నాడతను.

ఎలాగయితేనేం, అతనే కేసు గెలిచాడు. అతను నిర్మోష అని తేల్పారు జడ్డిగారు.

"చూశావా..నీ కేసు గెలిపించేశాను. ఇంక నువ్వు హోయిగా ఇంటికెళ్ళ వచ్చు.." అన్నడా లాయర్ కోర్టు బయటికి రాగానే.

"ఏ యింటికి? మొదటి భార్య ఇంటికా, రెండో భార్య ఇంటికా?" అడిగాడతను.

జడ్డి: ఏమోయ్..మళ్ళీ ఎలా వచ్చావిక్కడికి?

ముద్దాయి: ఇద్దరు పోలీసులు తీసుకొచ్చారండి..

జడ్డి: మళ్ళీ తాగుడైనా?

ముద్దాయి: అవునండీ! ఇద్దరూ ఘుల్గగా తాగే వున్నారు.

జడ్డిగారు బోనులో విచారంగా నిలబడ్డ ముద్దాయిని చూసి జాలిపడ్డారు.

"నీకు లాయర్ కావాలంటే చెప్పు ఏర్పాటు చేస్తాను.." అన్నాడు జాలిగా.

"అబ్బే..అవసరం లేదండి.." తలూపుతూ అన్నాడు ముద్దాయి.

"లాయర్లుప్పే ఫీజు ఇవ్వాలనుకుంటున్నావేమో! అదేం లేదు..ఫ్రీ" వివరించారు జడ్డిగారు.

ముద్దాయి ఓ క్షణం ఆలోచించాడు.

"సరే మీకంతగా సహాయం చేయాలనుంటే నాకో మంచి సాక్షిని ఏర్పాటు

చెయ్యండి. లాయర్ మాత్రం అవసరం లేదు.." నెమ్ముదిగా అడిగాడతను.

ఓ అమాయకరావ్ కొత్తగా క్లబ్ లో చేరాడు. మొదటిరోజు లాన్స్‌లో కూర్చుని తనపక్కనే ఉన్న లాయర్ తో పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"మబ్బులు మూసుకొస్తున్నాయ్. ఇంకాస్పిపట్లో వర్షం కురుస్తుందంటారా?" అనడిగాడు లాయర్లు.

"కురుస్తుందని నేననను" అన్నాడు లాయర్. ఆ మర్చాడు అమాయకరావ్కి లాయర్ నుంచి సలహా ఇచ్చినందుకు గాను బిల్ వచ్చింది,

మరో పదిరోజుల తర్వాత మళ్ళీ లాయర్ పక్కనే కూర్చోవటం తటస్థించింది.

"మనకీ పాకిస్థాన్ కీ యుద్ధం వస్తుందంటారా?" అడిగాడు అమాయకరావ్.

"సందేహస్వదమే!" అన్నాడు లాయర్. రెండోరోజు దానిక్కాడా బిల్ పంపించాడతను.

ఆ బిల్ పట్టుకుని కోపంగా లాయర్ దగ్గరకెళ్ళాడతను.

"ఏయ్..శుంటా! నువ్వు పరమ వెధవ్యాంగొంగ రాస్క్రీల్ ఏ.." అని అరచి వెనక్కు వెళ్ళబోతూ మళ్ళీ ఆగి "ఇదుగో? ఇప్పుడు ఇదంతా నేను చెపుతున్నాను. నిన్నేమీ అడగటం లేదు..గుర్తుంచుకో.." అనేసి వెళ్లిపోయాడతను.

చెంచె

"అప్పునూ బాబాయ్ గార్చి మెంటల్ సుప్తిలో చేర్చించారట గదా! ఇప్పుడు ఎలా ఉంది పిన్ని గారూ?" అని అడిగింది పక్కింటి సుశీల.

"కాస్త నయం తల్లి! మొదట్లో ప్రధాన మంత్రిని అనేవారు, ఇప్పుడు ముఖ్యమంత్రిని అంటున్నారు.." అన్నారు పిన్ని గారు.

పిసినారి సింగినాధం తన భార్యతో బస్టాండుకు వెళుతున్నాడు. దారిలో ఒక మిఠాయి షాపు ముందు ఆగి

"ఏమోయ్..కాంతం ఇంకో మైసూర్ పాక్ తింటావా?" అన్నాడు భార్యతో.

అప్పుడామె అశ్వర్యంగా "ఇంకోటి తినడమేంటండీ..మనం అసలు ఆ షాపులోకి వెళ్లందే" అంది.

"మరీ అంత మతి మరుపు అయితే ఎలా..మనకు పెళ్ళేన కొత్తలో వచ్చి ఇదే షాపులో ఒక మైసూర్ పాక్ తినలేదూ..గుర్తు తెచ్చుకో.." అన్నాడు రంగారావు.

"ఏమయ్యా డాక్టరూ.. నాకివ్యాలిస్ బాకీ సంగతి ఏం చేశావు? మర్యాదగా ఇప్పుడిస్తావా లేదా?"

" అలాగే..కాస్పిస్ కూర్చో..నిన్ననే ఒకతను కాలినొప్పి అని వ్సే గుండె నొప్పి వచ్చే మాత్ర ఒకటి ఇచ్చా. అతను రాగానే స్క్రినింగ్ తీసేసి నీ బాకీ తీర్చేస్తా.." చెప్పాడా డాక్టర్.

శంకరప్ప: అదేంటా..మొన్న ఆ పక్క వీధిలో ఆయన అంత్యకియలకు రాలేదెందుకు? బాగా తెలిసిన వాడేగా!?

వెంగళప్ప; వచ్చి ఏంలాభం రా..రేపు నా అంత్యకియలకు ఆయనొస్తాడా ఏంటి? అందుకే నేనూ రాలే.

ఓ ఇంటరూఫ్స్‌లో "మూడు యాపిల్ పండ్లను ఓ ఐదుగురికి ఎలా సమానంగా పంచగలరు?"

"జ్యాణ్ చేసి.."

"మనదేశంలో పైటోల్ ఎక్కడెక్కడ దొరుకుతుంది?"

"ఇదేం ప్రశ్నండి.. అన్ని పైటోల్ బంకుల్లోనూ దొరుకుతుంది.."

"భయంకరమైన అడవి మృగాలు ఒక 10 చెప్పండి.."

"ఐదు సింహాలు..ఐదు పులులు.."

మిలటరీలో కొత్తగా చేరిన సైనికులకు శిక్షణ ఇస్తున్నారు.

ఇంతలో ఒక యువకుడు "సార్..విమానం లోంచో హాలికాఫ్టర్ లోంచో దూకేసిన తరువాత నా పారామాట్ ఓపెన్ కాకపోతే ఏం చెయ్యమంటారు?" అన్ అడిగాడు.

"నా దగ్గరకు తెచ్చేయుమ్మా..ఇంకోటిస్తా" అన్నాడు పై అధికారి కోపంగా.

కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

కప్పశాస్త్రం

ఎం.బి.బి.ఎస్ చదువుతున్న ఓ మిత్రుడు వెంగళావుని తన సైన్సు లేబరేటరీకి ఓసారి తీసుకెళ్ళడు. ఆ రోజు కప్ప మీద పయోగాలు జరుగుతున్నాయి.

అతని మిత్రుడు కప్పకున్న నాలుగు కాళ్ళలో ముందుదాన్ని కోసి చెప్పాడు.

"గంతు"

కప్ప ముందుకి గంతింది. తర్వాత ముందున్న ఇంకోకాలు కట్ చేసి మళ్ళీ చెప్పాడు.

"గంతు"

అది ఇంకోసారి ముందుకి గంతింది. తర్వాత వెనుకనున్న ఓ కాలుని కోసిసి చెప్పాడు దానికి.

"గంతు!!"

అది గంతలేదు.

"నిన్నే ..మళ్ళీ గంతు.."

అది వున్న చోటునుంచీ కదల్లేదు.

"దీన్ని బట్టి నీకే మర్హమయింది?" ప్రశ్నించాడు వెంగళావుని.

"కప్పకి రెండు కాళ్ళు తీసేదాకా దాని చెవులు పని చేస్తూనే ఉంటాయి. ఎప్పుడైతే మూడో కాలు కూడా తీస్తాస్తామో.. అప్పుడు దాని చెవులు పనిచేయడం మాని, మనం చెప్పేది వినబడదు.." చెప్పాడు వెంగళావు.

పత్రికానాందం

యూరంశెట్టి శాయి

ఓ పెద్ద రాజకీయ సభకు పోజరయి తమ పత్రిక అఫీసుకు తిరిగి వచ్చాడు ఓ విలేఖరి.

"ఏమిటి సభ విశేషాలు? మహానాయకులంతా ఏమన్నారు?" ఆతుతగా అడిగాడు ఎడిటర్.

"నిజం చెప్పాలంటే విశేషాలేమి లేవు. ఒక్క ముక్క కూడా మాట్లాడలేద్వరూ" చెప్పాడు విలేఖరి.

"సరే! అలాగయుతే ఒక పేజీ కంటే ఎక్కువ మేటర్ రాయకు" చెప్పాడు ఎడిటర్.

మార్క్ ట్యూన్ చాలా జబ్బుతో ఉన్నప్పుడు పారబాటున ఓ న్యూస్ పేపర్లో చనిపోయినట్లు ప్రచరింపచేశారు. ఆ తరువాత తను పూర్తిగా కోలుకున్నాక పేపర్లో ఇలా ప్రచరించారాయన.

"మీ అందరికీ విచారం కలిగించేదేమిటంటే నేనికా బ్రతికే వున్నాను.."

ఓ కమ్యూనిస్టు దేశంలో ఒక ప్రతికా విలేఖరిని సెన్సార్ ఆఫీన్ వాళ్ళు పిలిచారు.

"అందరి విలేఖరుల్లోకి నువ్వు రాసిన వార్తల్లోనే పచ్చి అబడ్డాలున్నాయి.." అన్నాడు సెన్సారింగ్ అధికారి.

"పారబాటయింది, ఇక ముందు అలా రాయను.." వినయంగా అన్నాడు విలేఖరి.

"పిచ్చివాడా! అదేం మాట! అలా రాసినందుకే నీకిప్పుడు ఛీఫ్ ఎడిటర్ గా ప్రమోపన్ ఇస్తున్నాను.." నవ్వుతూ అన్నాడా అధికారి.

రఘువార్ ఆత్మహత్య చేసుకున్న విషయం ఓ పేపర్ ప్రచరించింది.

"ఆయన ఆత్మహత్య చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఏమీలేదు. ఎందుకంటే ఆయనకింకా వివహం కాలేదు.."

ఓ ప్రముఖ దినపత్రిక ప్రతిరోజు స్వర్గస్తులు అన్న శీర్షిక కింద ఆ రోజు దేశంలో చనిపోయిన ప్రముఖుల పేర్లు - వివరాలు ప్రచరిస్తుండేది. ఓ రోజు ఆ శీర్షిక కింద ఇలా రాసింది.

"ఈ రోజు ఎవ్వరూ చనిపోలేదని తెలియజేయడానికి చింతిస్తున్నాము."

ఓ పెద్ద మనిషి ఓ దినపత్రిక ఆఫీసులోకి రుదావతారం దాల్చి జొరబడ్డాడు.

"నేను చనిపోయినట్లు మీ ఇవాళ్లి పత్రికలో అబద్దం రాశారు. ఇది పారబాటని రేపు పేపర్లో క్షమాపనా చెప్పకపోయారంటే, కోర్టుకిడ్చి పత్రిక మూయించేస్తాను.." అన్నాడు ఎడిటర్తో.

మర్మాడు ఆ పేపరులో ఇలా ప్రకటించారు.

"నిన్న చనిపోయారని మేము ప్రచరించిన ఫలానా పెద్ద మనిషి చనిపోలేదని తెలియజేయుటకు చింతిస్తున్నాము.

పాతకులకు కలిగిన ఈ అసొకర్యానికి మన్నించవలసిందిగా కోరుతున్నాం.."

" ఈ నవల నేను మూడేళ్ళ క్రితం మీకు తిప్పి పంపించాను కదూ!?" కోపంగా అడిగాడు ఎడిటర్.

"అప్పను" వప్పుకున్నాడు
"మళ్ళీ ఎందుకు
ఈ మూడేళ్ళ లోనూ మీకు
అన్నాడు రచయిత.

చెంచొ

రచయిత.

తీసుకొవ్వారిప్పుడు?"

సాహిత్యపు విలువలు తెలిసుంటాయనుకున్నాను.." నొచ్చుకుంటూ

ప్రతికా విలేఖరులు ఆచార్య వినోభాభావేతో ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళారు.

సాధారణంగా ఇంటర్వ్యూలకి యిష్టపడని వినోభాభావే ఆ రోజు ఇంటర్వ్యూకి అంగీకరించి "అయితే నేను మీకు ఏభాషిలో జవాబు చెప్పాలో మీరే చెప్పండి.." అనడిగారు. ఆయనకు చాలా భాషలు వచ్చు.

"మీ ఇష్టం.. మీకేది ఉత్తమమయిన భాష అని తస్సే అందులోనే మాటలాడండి!" అన్నారు వాళ్ళు.

"అయితే నేను 'మౌనం' అత్యుత్తమమయిన భాషగా భావిస్తాను అని మౌనంగా ఉండిపోయారాయన.

ఒక పెద్ద మనిషి బాపూగారితో..

"మీరు వారపత్రికలో సీరియల్స్కు బొమ్మలు గీస్తుంటారు కదా. ఒక్కో బొమ్మకు ఎంత తీసుకుంటారు?"

"వెయ్యిరూపాయలు.."

"అఖ్య.. ఒక్క బొమ్మ గీసినందుకు వెయ్యి రూపాయలా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు అతను.

"అచ్చే ! గీసినందుకు కాదు! ఆ సీరియల్ చదివినందుకు.."

ఒక పెద్ద పేరున్న రచయిత తన స్నేహితుడికి తన గురించి చెబుతున్నాడు.

"..తమాషా ఏమిటంటే - పదేళ్ళ తరువాత నాకు తెలిసాచ్చింది. నా కసలు రాయటం రాదని..నేను మంచి రచయితను కాలేననీ.."

"అప్పుడు మరి రచనలు చేయటం మానేశారా?" అత్యతగా అడిగాడతని స్నేహితుడు.

"ఎలా మానటం? అప్పటికే నాకు మరి పేరు ప్రభ్యాతులు వచ్చేశాయి మరి..!"

జోగినాదం, సింగినాదం మితులు. ఒక రోజు స్నాక్స్, బీరు బాటిళ్ళూ తీసుకుని ఎవరూ లేని కొండప్రాంతానికి వెళ్ళారు.

"అరే అన్ని తెచ్చం కానీ, బీరుబాటిళ్ళ మూత తీసేందుకు ఓపెనర్చు మర్చిపోయాం" అన్నాడు జోగినాదం.

"నేనిక్కడే ఉంటా..నువ్వేళ్ళి తీసుకురా.."

"లేదు నేను వెళ్తే నువ్వున్నీ తినేస్తావ్.."

"నువ్వుచేదాకా ఏదీ ముట్టుకోను. నన్ను నమ్మి. త్వరగా వెళ్లిరా.." అన్నాడు సింగినాదం.

జోగినాదం సిటీకి బయలు దేరాడు.

రోజంతా గడిచినా జోగినాదం జాడలేదు. చీకటి పడింది. తెల్లారింది. సింగినాదం ఎదురు చూసే చూసే ఆకలికి తట్టుకోలేక స్టోక్స్ పేకెట్లు చించి..తినబోగానే అప్పటిదాకా రాయి చాటున ఉన్న జోగినాదం ఒక్కసారిగా ఇవతలికి దూకాడు..

"నేను వెళ్లగానే నువ్వు తింటావని నాకు తెలుసు..అందుకే ఇక్కడే కాపు కాశాను.." అంటూ సింగినాదం మీద మండి పడ్డాడు జోగినాదం.

"విడాకులు ఎందుకు తీసుకోవాలనుకుంటున్నారు?" భార్య భర్తలని ఉధేశించి అడిగాడు జడ్డి.

"పెళ్లేన ఆరు వారాల్లో అన్నీ గొడవలే. అమె చెప్పింది నాకు నచ్చదు. నేను చెప్పింది ఆవిడకు నచ్చదు. ఏ విషయంలోనూ ఏకాభిప్రాయం కుదరడం లేదు.." అన్నాడు భర్త.

"ఆయన చెబుతున్నది తప్పు. మా పెళ్లే ఆరు వారాలు కాదు.. ఆరు వారాలపైన రెండు రోజులు.." కోపంగా అరిచింది భార్య.

ఖాయాదేవి: మా ఆయన రెజ్లింగ్ , బాక్సింగ్ అంటే పడి చస్తారు. 24 గంటలూ ఆ పోటీలే చూస్తారు.

సూర్యకాంతం: మరి నువ్వు సీరియశ్చకోసం చానెల్స్ మారుస్తావు కదా అప్పుడేం చేస్తారు?

ఖాయాదేవి: వాషింగ్ మిషన్ లో రెండు షర్టులు వేసి , స్వీచ్ ఆన్ చేసి అక్కడ కూర్చోంటారు..

ఇది రెండేళ్ళ క్రిందటి ముచ్చట..

అమెరికా అధ్యక్షుడు జార్టిబుష్ ఒక సూర్యులు కెళ్లారు. తాను మాటల్లాడిన తర్వాత విద్యార్థులకు ఏమయినా సందేహాలంటే అడగుమన్నారు.

బాబ్ అనే అబ్బాయి లేచాడు.

"సార్.. నేను ఏమైల్చి ఒక మూడు ప్రశ్నలు అడగాలనుకుంటున్నాను.. సమాధానాలు చెబుతారా?"

"ఓ ఎన్.." అని నవ్వారు బుష్.

బాబ్ అడిగిన ప్రశ్నలు..

"1. ఐక్యరాజ్య సమితి అనుమతి లేకుండా ఇరాక్ పై అమెరికా ఎలా యుద్ధం ప్రకటించింది?

2. ఎన్నికల్లో కెర్రికి ఎక్కువ బిట్లు వచ్చినా మీరు ప్రెసిడెంట్ ఎలా అయ్యారు?

3. ఒసామా బిన్ లాడెన్ ఎలా అయ్యారు?"

అయిదు నిమిషాలు క్లాసులో నిశ్చబ్బం. ఇంతలో ఇంటర్ వెల్ బెల్ మోగింది. పిల్లలంతా పాపుగంట సేపు ఆడుకోటానికి వెళ్లిపోయారు.

ఆ తరువాత క్లాసు మొదలైంది.

మళ్ళీ జార్టి బుష్ క్లాసుకు వచ్చారు.

ఈ సారి మైక్రోల్ అనే విద్యార్థి లేచి "సార్! నేను ఓ అయిదు ప్రశ్నలడుగుతాను. సమాధానాలు చెబుతారా?" అన్నాడు.

సరే నన్నట్లు తలూపారు బుష్టి.

బాబ్ అడిగినవే మూడు ప్రశ్నలు అడిగాడు మైకెల్.

"4. ఇంటర్ వెల్ బెల్ మామూలు కంటే 20 నిమిషాలు ముందే ఎందుకు మోగింది?

5. బాబ్ ఏమయ్యాడు?

???

టీచర్: టెలిఫోన్ ని కనుక్కున్నది ఎవరు?

బుడుగు: అలెగ్జాండర్ గ్రౌహం బెల్

టీచర్: వెరీ గుణి మరి అతని అస్ట్రోంట్ వాట్స్ న్ ఏం చేశాడు?

బుడుగు: టెలిఫోన్ బిల్లుల్ని కనుక్కుని అందరికీ పంపిస్తున్నాడు.

"ఇప్పుడు జరగబోయే పరీక్షల్లో ఎవరేనా మీ ఫ్రెండ్ పేపర్లో చూసి రాస్తే వాళ్ళ మార్గులు కోసిస్తాను.." అంది టీచర్.

కొంతసేపటికి బుడుగు , గిడుగు పేపర్లో చూసి రాస్తున్నాడు. అది చూసిన టీచర్ "ఎందుకు కాపీ కొడుతున్నావు?" కోపంగా అడిగింది టీచర్.

"అతను నా ఫ్రెండ్ కాదు టీచర్.."

డాక్టర్: ఆ పేపెంట్ నీతో మాటల్లాడిన తర్వాత అలా వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా పారిపోతున్నాడు.ఏం చెప్పావు?

నర్జీ: రేపు ఆపరేషన్ అయిన తర్వాత ఏం చేస్తారు? అని అడిగాడు.

డాక్టర్: నువ్వేం చెప్పావు?

నర్జీ: మీ బంధువులకి అప్పగిస్తాం అని చెప్పాను. పారబాటుగా అర్థం చేసుకున్నట్లున్నాడు డాక్టర్..!

తెలివిగల వాళ్ళు

మల్లాది వెంకట కృష్ణమార్తి

"తెలివయన వాళ్ళని ఖ్లాసులో ముందు బెంచేలో, తెలివి తక్కువ వాళ్ళని వెనక బెంచేలో కూర్చోబడతారట కదా?"

ఏడో తరగతి టీచర్ని ప్రశ్నించాడు ఇన్వోప్ష్యున్‌కి వచ్చిన డి.ఇ.బ.

"అవును సార్.. "జవాబిచాడు టీచర్.

"ఎవరు తెలివి గలవాళ్ళో, ఎవరు తెలివి తక్కువవాళ్ళో ఎలా నిర్ణయిస్తారు?" అడిగాడు డి.ఇ.బ

"విద్యార్థుల తలిదండులని ఓ ప్రశ్న అడుగుతాను. సరయిన సమాధానం ఇచ్చిన వాళ్ళ పిల్లలని ముందు వరుసలో కూర్చోమంటాను.."

"ఎలాంటి ప్రశ్నలు వేస్తారు?"

"ఉదాహరణకి కెఫ్ఫైన్ గౌడ్ బిడలో మూడుసార్లు ప్రపంచం చుట్టూ ప్రయాణం చేసి ఒక ట్రీప్ లో మరణించాడు. అది ఎన్నో ట్రీప్లో జరిగింది? తేలిక కాబట్టి మీరూ కూడా జవాబు చెప్పగలిగే ప్రశ్న ఇది.." అన్నాడు టీచర్.

"నాకీ హిస్టరీ గురించి పెద్దగా తెలీదు. ఇంకో ప్రశ్నానైనా అడుగు.."

పేకణోకీయం

యర్మంశెట్టి శాయ

రోజూ సాయంత్రం పేకాట కెళ్ళిపోయే ప్రకాశ్రావ్ మీద వాళ్ళావిడ విరుచుకు పడింది.

"పెళ్ళయి పదిహేనేళ్ళవుతోంది. ఏనాడైనా సాయంత్రం ఇంట్లో గడిపి అఫోరించారా? ఆ పక్కింటాయనను చూడండి. ఒక్కరోజయినా యిల్లు వదలగా నేను చూచేదు. దాన్నే అసలయిన ప్రేమంటారు.."

"వాళ్ల డాక్టరు పక్కవాతం పక్కవాతం అంటాడేం మరి?" ***

శంకరావ్ పాద్మన్ విశ్వనాథం గారింటికొచ్చాడు.

"కంగాచ్యులేషన్ గురూజీ! మెన్న బొంబాయి రేసుల్లో లక్ష్మిరూపాయలు కొట్టారటగా?"

"అందులో పూర్తినిజం లేదులే. నిజం చెప్పాలంటే అది మదాసు రేసు, బొంబాయి కాదు.." అన్నాడు విశ్వనాథం చిరువప్పుతో.

"ఎక్కడయితేనేం లెండి! లక్ష్మి కొట్టారుగా?"

"లక్ష్మి రూపాయలు కాదు - పదివేలే!"

"అయిన ఘట్లేదు లెండి. అదీ తక్కువేం కాదుగా?"

"నిజం చెప్పాలంటే ఆ పదివేలూ నేను గెలవలేదు. ఓడిపోయాను" అన్నాడు విశ్వనాథం లేచి నిలబడుతూ.

నాగరాజు ఓ ఎమ్ముచ్చెంట్ పార్క్ కెళ్లాడు. అక్కడ ఓ బోర్డుముందు నిలబడి జాదం ఆడబోతుంటే ఓ గొంతు అతని చెపిలో వినబడింది.

"ఒరే నాగరాజు, నేను నీ ఫ్రైండ్ పరాత్మరరావ్ ఆత్మను . నువ్వుంటు వంద రూపాయలు ఆ పచురంగు మీద ఆడు.." అంద గొంతు.

నాగరాజు వందరూపాయలు కాశాడు. దాంతో వెంచురూపాయలు వచ్చిందతనికి.

"ఈ సారి ఎరుపుమీద ఆడు" అంది పరాత్మరరావు ఆత్మ.

దాంతో పదివేల రూపాయలు వచ్చిందతనికి.

"ఈసారి బ్లూ రంగు మీద కాశెయ్..." అంది గొంతు.

లక్ష్మిరూపాయలు వచ్చింది నాగరాజుకి.

"ఇప్పుడు దేనిమీద కాయమంటావ్..?" అడిగాడతను.

"తెలుపు.." అంది గొంతు.

అంతే! ..అంతా మట్టిగొట్టుకుపోయింది!

"అరహీ! నాకు ఇలాగే అభిర్లో తంతేనే..వశ్చ మండి ఆత్మపూత్య చేసుకున్నాను.." అంది గొంతు.

ఎప్పుడూ పేకాటులోనే మునిగి తేలుతున్న భర్తమీద వశ్చమండి పోతోంది సుభద్రమ్మకి.

"ఆది వారం వచ్చిందంటే చాలు పేకాట! ఇదేం మనిషో ఇదేం లోకమో..భార్యంటే ముచ్చటలేదు. పిల్లలంటే ప్రేమలేదు.

మీరు ఒక్క ఆదివారం ఇంట్లో గడపండి చూద్దాం. నేను ఆశ్చర్యంతో చచి ఊరుకుంటాను.." కోపంగ అందావిడ.

"ఇదిగో..ఊరికి అలా ఆశలు పెట్టవద్దు.." చిరాగ్గ అన్నాడామె భర్త.

ఇద్దరు కలసి ఒక వ్యాపారం పొరంభించారు.

ఓ రోజు ఇద్దరూ ఆఫీసు మూసేశాక క్లబ్ కెళ్లి పేకాటలో పడ్డారు. హతాత్తుగా ఒకతనికి ఆఫీసులో ఇన్పోట్టే తాళం వేయలేదన్న సంగతి గుర్తు కొచ్చింది.

"కొంపమునిగింది గురూ! ఇన్పోట్టే అందోళనగా.

"వేయక పోతేనేం? మనిక్కరం

తాళం వేయడం మరియు...” అన్నాడతను ఒకతను

ఇక్కడే ఉన్నంగా!” తేలికగా అన్నాడు రెండో వాడు.

చెరచు

ఉద్యోగానికి అప్పికేషన్ ఫారం పూరిస్తున్నాడు సి.వి.సత్యమూర్తి.

"ఇంతకు ముందెప్పుడైనా అర్స్ట్ చేయబడ్డారా" అన్న ప్రశ్నకు 'లేదు' అని రాశాడతను.

"ఎందుకని?" అన్న ప్రశ్నకు ఓ క్లాబం ఆలోచించి 'అపలు దొరుకుతే గదా!' అని రాశాడతను.

ఓ సీనియర్ ఆఫీసర్ జానియర్ ఆఫీసర్లు పిలిపించాడు తనగదిలోకి.

"ఏంటీ రిపోర్టునిండా తప్పులు?" కోపంగా అడిగాడు సీనియర్.

"ఏం చెయ్యను సార్? నా కింద నలుగురు పనికిరాని వాజమ్మలు పనిచేస్తున్నారు.."

"సంతోషించవయ్యా! నాకింద అయిదుగురు పనికిరాని వాళ్లు పని చేస్తున్నారు.."

జడ్డి: ఏమయ్యా చెప్పు ఎందుకు చేశావీ రేప్? నిజం చెబితే శిక్ష తగ్గిస్తాను..

కామాంధరావ్: సార్.రేప్ ఎందుకు చేస్తారో మీకు తెలికనే అడుగుతున్నారంటే నేను నమ్మను సార్.

ఉన్నట్టుండి వర్షం జోరందుకుంది. మూర్తి అటూ ఇటూ చూశాడు. కాస్త దూరంలో ఒక వ్యక్తి గొడుగు తో కనిపించాడు. అతని వైపు పరుగు తీశాడు మూర్తి. ఇది గమనించిన ఆ గొడుగు వ్యక్తి తనూ పరుగు లంకించున్నాడు. ఏల్గైతే ఐదునిమిపొలకు గొడుగు వ్యక్తిని చేరుకున్నాడు మూర్తి..

"సారీ సర్..ఈ గొడుగు మీదైతే మీరే తీసేసుకోండి.." అంటూ గొడుగుని మూర్తి చేతిలో పెట్టేసి పరుగు

లంకించుకున్నాడు ఆ వ్యక్తి..!

"నాన్న..నాకొ కటి కొనిపెడతావా?" బుడుగు అడిగాడు,

"ఏమిటా అది..?"

" సన్నయి వాయిద్యం కావాలి నాన్న.."

"ఒడ్డురా బాబూ..అది నువ్వు వాయించావంటే మాకు నిద్రపట్టదు.."

"కాదు నాన్న..మీరు నిద్ర పోయాకే వాయిస్తాను కదా.."

"బుడుగూ..మీ నాన్న గారి వయసెంత?"

"నావయసెంతో మా నాన్న గారి వయసూ అంతే.."

"అదెలాగ?"

"అప్పను మరి నేను పుట్టాకే కదా ఆయన నాన్న అయింది.."

"ఎళ్ళికి అంతమంది మిత్తుల్ని ఎందుకు పిలుస్తారో తెలుసు.."

"తెలుసు..జీవితంలో అత్యంత విషాదకరమైన సందర్భాల్లో పక్కన ఉండే వాళ్ళే నిజమైన మిత్తులు.."

భార్యాభర్తలు పంటిడాక్షర్ దగ్గరకొచ్చారు.

"మత్తు మందు అవసరంలేకుండానే పన్న పీకెయ్యెమ్మ సార్.." అన్నాడతను.

"ఓ..అంత ధైర్యముండా మీకు..?"

"పన్న పీకాల్సింది నాకు కాదండి..మా ఆవిడకి..!"

"ఒరే బుడుగూ.. ఇవి ఎన్ని వేళ్ళు.." టీచర్ అడిగాడు రెండు చేతులకున్న వాళ్ళని నిలుపుగా చూపిస్తూ..

"పది వేళ్ళు సార్.." బుడుగు వినయంగా చెప్పాడు.

"ఇందులోంచి ఐదు వేళ్ళు వేళ్ళు తీసేస్తే ఏమోతుంది?"

"ఒక మొండి చెయ్యి, ఇంకో ఐదువేళ్ళు సార్.."

"టీచర్..మా బుడుగు పరీక్షలు ఎలా రాశాడండీ.."

"బాగానే రాసినట్లున్నాడండీ.. ఘలితాలు వచ్చిన రోజు ఖచ్చితంగా చరిత్రలో నిలిచిపోయే అవకాశముంది.."

"అంత బాగా రాశాడాండీ..!?"

"చెను..బహుశా మాట్లాడోనూ, సైన్సులోనూ కూడా నిలిచిపోయే అవకాశముంది.."

వేట

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

వీరేంద్రని ఆఖరుసారిగా అడిగింది భార్య...

"అయితే మీరు వెళ్కక తప్పదా?"

"తప్పదు. ఫ్రిండ్స్ అంతా కలిసి ముందే ఈ ప్రోగ్రామ్ వేసుకున్నాం. పైగా ఇంకెవరికీ కార్బు లేవు. అంతా నా కారులోనే వెళ్కాలి. నేను ఇప్పుడు మానేస్తే వాళ్ళు డిజప్స్యాయింట్ అవుతారు"

"అసలు మీకు ఈ వేట పిచి కొత్తగా ఎందుకు పుట్టాలి, నా ఖర్చు కాకపోతే" బాధగా వాపోయింది శ్రీమతి వీరేంద్ర.

"శనాదివారాలేగా..సోమవారం ఉదయానికల్లా ఇంట్లో వుంటాను..కిందటి సారిలా ఏ కుందేలునో, దుప్పినో కొట్టుకు వస్తాను. చూస్తాండు.."

"డాడీ! పులిని తీసుకురా" ఉత్సాహంగా అడిగాడు పుత్రరత్నం.

"పులిని వేటాడితే జైల్లో పెడతారు"

వీరేంద్ర భార్య , భర్త బట్టలు లైసెన్సుగల తుపాకిని సూటీకేసులో స్థిరింది.

"మీ ఫ్రిండ్స్ కెవరికీ తుపాకుల్లేవు, అయినా మీ వెంట ఎందుకు వస్తున్నారు?" అడిగింది ఆవిడ బయలుదేరుతున్న భర్తని.

"ఎందుకంటే చూడడానికి.."

భర్త కారులో బయలుదేరిన మర్మాడు ఉదయం వీరేంద్ర భార్య అతని ఫ్రిండ్స్ ఇళ్ళకి ఫోన్ చేసింది. ఆవిడ

ఊహించినట్లుగానే జవాబు వచ్చింది. వాళ్ళేవరూ వీరేంద వెంట వెళ్లేదు. వీరేందకారు నిజానికి అతని గర్జైఫండ్ ఇంటి ముందు ఆగి ఉంది. ఆ రాత్రంతా, మర్మాడు రాత్రి కూడ.

సోమవారం ఉదయం వీరేంద కారు వచ్చింది. హారన్ విని అతని భార్యగేటు తెరిచింది.

కారు దిగి పారదర్శకమైన ప్లాష్టిక్ బేగ్ లోని కుండేళ్నని రెంటిని భార్యకి చూపించి గర్వంతో చెప్పాడు వీరేంద- "చూశావటోయ్! నాలుగు రాళ్ళు ఖర్చుయినా, రెండు కుండేళ్నని వేటాడి తెచ్చాను.."

వీరేంద జాట్లుపట్లుకుని అతని తలని ఎత్తి, అపరకాళికలా చూస్తూ అడిగింది అతని భార్య.

"అలాగా! అసలు నేను తుపాకితో పాటు తుపాకి గుళ్ళు పెట్టుకపోయినా అవి మీకు ఎక్కుడినుంచీ వచ్చాయి?"

వెంటనే వీరేంద కలవరపడ్డాడు..!

తర్వాత సీన్ మిరే ఊహించుకోండి. ***

దాంపత్ర్యం జీవీకులు

యురంశెట్టి శాయ

రామచంద్రరావు గారు, ఆయన భార్య బంగారమ్మా కలిసి వెళ్ళారు. అక్కడి హోటల్లో దిగినవాళ్ళు జలక్కిడలాడేదుకు ఒక స్విమ్మింగ్ పూల్ ఉంది. బేతింగ్ సూట్ తెచ్చుకోవడం మర్చిపోయిన ఆడకూతుళ్ళకోసం ఆ హోటల్ మేనేజ్ మెంట్ వారు పేపర్ తో తయారు చేసిన బేతింగ్ సూట్ ఇస్తారని తెలిసింది రామచంద్రరావు గారికి.

వెంటనే డైస్ చేసుకుని "ఇప్పుడే అలా హోటల్ ఆవరణలోకి వెళ్ళివస్తాను.." అన్నారు బంగారమ్ముతో.

"ఎక్కుడికి?" అనుమానంగా అడిగింది బంగారమ్మ.

"అలా కిందికి వెళ్ళి పేపర్లో ఇవాళ ఏమేం ఉన్నాయో చూసాస్తానే.." అన్నారాయన గుంభనగా నవ్వుతూ.

సిటీకి దూరంలో ఇల్లు అద్దెకు తీసుకుని ఉంటున్న లక్ష్మణరావు ఒక రోజు రాత్రి ఎనిమిరయినా ఇంటికి రాకపోయేసరికి భార్యకి కంగారు పుట్టింది.

వెంటనే అతని ప్రాణ స్నేహితులిడ్డరికి "మా ఆయన ఇంతవరకూ ఇల్లు చేరలేదు. ఒక వేళ మీ ఇంట్లో ఉన్నారా?" అంటూ ఎస్.ఎమ్.ఎస్ లు ఇచ్చింది.

వెనుకే లక్ష్మణరావు వచ్చేశాడు. "బస్టు మిస్టుయిపోవడం వల్ల ఆలశ్యమయింది.." అని చెప్పాడు.

భోజనాలు ముగించి ఇద్దరూ నిద్రపోదామనుకుంటున్నప్పుడు రెండు ఎస్.ఎమ్.ఎస్ లు వచ్చాయి. రెండెంటిలోనూ " మీ ఆయన మాథంట్లోనే విన్నాడు. ఈ రాత్రి ఇక్కడే ఉండి రేపు ఉదయం ఇంటికాస్తాడు..!" అనిఉంది.

"ఆ మధ్య మా ఆవిడ కంట్లో ఓ నలకపడింది. డాక్టర్ రగ్గరకి తీసుకెళ్ళే ఐదొందలు ఖర్చుయింది."

"ఓస్ ఇంతే కదా! మా ఆవిడ కంట్లో ఓ చీరపడింది. అది తీయదానికి ఐదు వేలు ఖర్చుయింది.."

భార్యంటే వణికి పోయే రాముర్చిగారు ఒక రోజు రైలు స్టేషన్కి వెళ్ళి తన స్నేహితుడికి సెండాఫ్ యిచ్చి వస్తూ ఆ పక్కనే ఉన్న వెయిటింగ్ మెస్సెన్ మీద తన తూకం తూచుకోవాలని ముచ్చటపడ్డాడు. మిషన్ మీద నిలబడి రూపాయి నాటం వేశాడందులో, టికెట్ బయటికొచ్చింది.

సరిగ్గా 70 కిలోలు చూపుతోందది. వెనకు తిప్పి చూస్తే టికెట్ మీద "ఇప్పుడు ఈ రూపాయి ఖర్చుకి మీ ఆవిడకే మని లెక్క చెప్పావ్చా?" అని రాసి ఉంది!

"మన్ము జీవితంలో మరువలేని రోజేమిటా శ్రీకంరం?" బార్లో కూర్చుని అడిగాడు పద్మనాభం.

" మా ఆవిడని మొట్టమొదటటి సారిగా కలుసుకున్న రోజు.." అన్నాడు శ్రీకంరం.

"ఆశ్చర్యం! నేనూ అంతే! ఎంత ప్రయత్నించినా తాగినా మర్చిపోవడం కుదిరిచావడం లేదా రోజుని.." విచారంగా అన్నాడు పద్మనాభం.

"ఏమిటోయ్ - నీ చెంపమీద అయిదేళ్ళా తేలినయ్ - ఎవరివి?" అడిగాడు శంకరం.

"మా ఆవిడవి!“ అన్నాడు రామానుజం.

"అదేమిటి? ఎందుకలా చేసింది?"

"పెళ్ళయాక కొగలించుకున్నందుకు!"

"అదేమిటి? అందులో తోప్పిముంది?"

"కాని పెళ్ళయిన రెండేళ్ళ తర్వాత కదా..నేనా పని చేసింది!?" చిరాగ్గా చెప్పాడు రామానుజం.

శారదమ్మ పక్కింటి రాధతో తనగోడు చెప్పోంది.

"అయినెంత దుర్మార్గంగా ఉంటున్నారో నేను చెప్పలేను రాధమ్మా! నన్నెంత చిత్తవధ చేస్తున్నారంటే ఈ ఆరు నెలల్లో నా బరువు పదికిలోలు తగ్గిపోయింది.." కన్నీళ్ళతో అంది శారదమ్మ.

రాధమ్మ తెగ జాలిపడిపోయింది.

"అలాంటి మొగుడు ఉన్న ఒకటే లేకపోయినా ఒకటే! అతన్ని వదిలేసి మీ దారిన మీరు పోయగా ఉండరాదూ?" అంది ప్రేమగా.

"అడెలానో చేస్తాను కానీ
కద అని

చొచ్చి

నేనింకో పదికిలోలు బరువు తగ్గిపోతే! అందంగా ప్లిమ్స్‌గా వుంటాను
ఎదురుచూస్తున్నాను--" సిగ్గు పడుతూ అంది శారదమ్మ.

"అబ్బా..రాత్రి రైల్లో ప్రయాణంలో విపరీతంగా కళ్ళు తిరిగాయోయ్.."

"అయ్యా అదేమిటీ?"

"నేను కూర్చున్న సీటు రైలు ప్రయాణించే దిక్కుకి ఎదురుగా ఉంది..అలా ఎక్కువసేపు చూస్తుండే సరికి కళ్ళు తిరిగాయి.."

"అయ్యా పాపం..ఎదుటి సీట్లో ప్రయాణికుడితో మాట్లాడి సీట్లు మార్చుకోకపోయారా?"

"అనుకున్నా.. ఐతే ఎదుటి సీట్లో ఎవరూ లేరు. ఇంకెవరితో సీటు మార్చుకోవాలో తెలీలేదు.."

ఎఖిసి బ్రిదర్స్ క్లోత్ ఎంపోరియమ్ వాళ్ళు దసరా సందర్భంగా 80 శాతం డిస్క్‌యూంట్ ప్రకటించారు. తెల్లవారు రుఖామునుంచే జనాలు కూచ్ కట్టారు. చిదంబరం కూచ్లో వెళ్ళకుండా పక్కనుంచే ముందుకి వెళ్ళబోయాడు. జనాలు అరుస్తూ అతన్ని వెనక్కి తోసేశారు. అయినా పట్టువరలని విక్రమార్చుడిలా చిదంబరం మళ్ళీ ముందుకి వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించాడు. మళ్ళీ తిట్టు..తోపులాటలూ..! ముచ్చటగా మూడో సారి దూసుకు వెళ్ళబోయాడు చిదంబరం....ఊఁ హు.. కుదరలేదు..

"ఇదిగో ఇలా ఐతే షాపు తెరవనంతే.." బిగ్గరగా అరిచాడు చిదంబరం..!

"చమన లాల్ నగలదుకాణంలోనే ఎందుకు దొంగతనం చేశావు?"

"ఇందులో నా తోపుమీ లేదండీ.."

"దొంగతనం చేసింది కాకుండా తోపుమీ లేదంటావా?"

"అపును జడ్డిగారూ.. చమన్ లాల్ షాపు బయట 'అనుకూలమైన ఈ దసరా సమయాన్ని వినియోగించుకోండి.. ' అని ఉందిసార్.. అవకాశాన్ని వినియోగించుకోమని వాళ్ళే అంటున్నప్పుడు వృథా చెయ్యకూడదు కదండి. అందుకే .." నసిగాడు గజదొంగ గంగులు..!"

ఇంకో దొంగతనం కేసులో గంగులుని అర్చే చేశారు. నేరం బుబువయ్యాక రెండేళ్ళు జైలు శిక్క వేశారు కోర్పువారు.

"ఇది న్యాయం కాదు సార్.."

"ఏది న్యాయం కాదు. దొంగతనం బుబువయ్యాక కూడా.."

"అదికాదండీ.. ఏదో ఒక్క కుడిచెయ్య చేసిన నేరానికి నా శరీరం అంతటికి శిక్ష విధించడం ఏం సబబు సార్?"
 "ఓహో.. అలానా ఐతే నీ ఒక్కచేతికి శిక్ష వేస్తాను. మరైతే జైలుకి మొత్తం శరీరాన్ని తెచ్చుకుంటావో లేదో నువ్వే నిర్లయించుకో.." జడ్డిగారు పరిపోసంతో కూడిన ధీమాతో అన్నారు,
 అంతే! గంగులు తన కృతిమ చేతిని డూడాదీసి జడ్డిగారు టేబిల్ మీద పెట్టి మారు మాట్లాడకుండా బయటికి వచ్చేశాడు!.."

సముద్రంలో ప్రయాణిస్తున్న ఓడ ప్రమాదానికి గురయ్యాంది. పరిస్థితి గందరగోళంగా ఉంది. ప్రయాణికులంతా ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకున్నారు. మన గుర్తుధం మాత్రం చిన్నప్పుడు వాళ్ళ వూరి కాలువలో నేర్చుకున్న ఈత ని తలచుకుని ఈదుకుంటూ ఒడ్డుకి వెళ్లిపోదామనుకున్నాడు.

"క్రోన్ గారూ.. ఇక్కడికి నేల ఎంత దూరంలో ఉంది..?"

"రెండు కిలోమీటర్లు.."

"ఓహ్ ఇంతేనా.. నేను ఈదుకుంటూ వెళ్లిపోతాను.. ఇంతకీ నేల ఎటువైపు ఉందో చెబుతారా..?"

"ఇక్కడ.. కిందవైపు.. సముద్రం లోపల!!"

"ఏమోయ్ గుర్తుధం.. ఈ సంవత్సరమే మీ పెళ్ళి సిల్వర్ జూబిలీ కదా.. ఏం చేస్తున్నారు?"

" మా ఆవిడా నేనూ కలిసి సింగపూర్ వెళుతున్నాం.."

"ఓహ్.. ఎంత గొప్ప ప్లానింగో.. మరి గుర్తుధం. వచ్చే సంవత్సరం ఎక్కడికి వెళతారు?"

"వచ్చేసంవత్సరం కూడా సింగపూరే..!"

"అదేమిటీ?"

"మరి మా ఆవిడని వెనక్కి తెచ్చుకోవాలి కదా!"

గుర్తుధం అసలు విషయం బయటపెట్టాడు..!

కామెడీ క్లబ్ కథలు

ముల్లాట వెంకట కృష్ణమూర్తి

తెలివు ఒక్కల సాంతృంప్తి

ఓ కాన్ఫరెన్స్‌కి హోజరవడానికి ముగ్గురు ఇంజినీర్లు, ముగ్గురు అకోంటెంట్లు వెళుతున్నారు. ముగ్గురు అకోంటెంట్లు తమ ముగ్గురికి టిక్కెట్లు కొన్నారు కానీ ముగ్గురు ఇంజినీర్లు కలిపి ఒకే టిక్కెట్లు కొనడం చూసి ఆశ్చర్యపోయిన అకోంటెంట్లు అడిగారు, ఒకే టికెట్ మీద ముగ్గురెలా ప్రయాణం చెయ్యగలరని.

"మీ అకోంటెంట్కి ఇంజినీరింగ్ బుర్ర అర్థంకాదు కాని, జరిగేది చూస్తుండండి" వాళ్ళో ఒకడు దురుసుగా జవాబిచ్చాడు.

రైల్లో అంతా తమ తమ స్థానాల్లో కూర్చున్నారు. కొద్ది సేపటికి ఆ కంపార్ట్‌మెంట్లోకి టిక్కెట్లు చెక్ చెయ్యడానికి టి.సి రాగానే ఇంజినీర్లు ముగ్గురూ లేచి బాత్ రూమ్ లోకి వెళ్లి తలుపు గడియపెట్టుకున్నారు.

అకోంటెంట్ టిక్కెట్లు చెక్ చేశాక టి.సి బాత్ రూమ్ తలుపు నెట్లి చూసి లోపల ఎవరో ఉన్నారని గ్రహించి తలుపును తడుతూ గట్టిగా అడిగాడు

"టికెట్ ఫీజ్.."

బాత్ రూమ్ తలుపు చెయ్యి పట్టేంతమేర తెరుచుకుంది, లోపల నుంచి వచ్చిన చేతిలోని టిక్కెట్ చూసి తృప్తిపడి ముందుకివెళ్లిపోయాడు టి.సి.

ఇంజినీర్లు వచ్చి తమ సీట్లో కూర్చున్నాక అడిగారు అకోంటెంట్ని

"తెలివి మా సాత్తు కదా?"

"అవును" అంగీకరించారు అకోంటెంట్లు.

కానేపు ఆ ముగ్గురు అకోంటెంట్లు ఆ విషయం మీద రహస్యంగా చర్చించుకున్నారు. కాన్ఫరెన్స్ అయ్యక అకోంటెంట్లు రెండు టిక్కెట్లనే కొనడం గమనించారు ఇంజినీర్లు.

"ఇదేమిటి మూడో వాడికి టికెట్ కొనరే..?" అడిగారు వాళ్ళ.

"తెలివి ఒక్కరి సాత్తుకాదు.. జరిగేది మీరే చూస్తుండండి.." జవాబు చెప్పారు అకొంటెంట్స్.

ఎప్పటిలా ఇంజీర్లు ముగ్గురూ కలిపి ఒక్కటే టికెట్ కొన్నారు. అంతా రైల్లోకి ఎక్కారు. కొద్దిసేపటికి టి.ఐ.ఐ తమ కంపార్ట్‌మెంట్లోకి రావడం గమనించిన ఇంజీనీర్లు ఎప్పటిలనే బాతూమ్ లోకి వెళ్లి తలిపేసుకున్నారు. కొద్ది సేపటికి ఒక అకొంటెంట్ లేచి వెళ్లి బాత్ రూమ్ తలుపు తట్టి

"టికెట్ ఫ్లిష్.." అన్నాడు.

బాతూమ్ తలుపు కొద్దిగా తెరుచుకుని అందులోంచి ఓ చేయి టికెట్‌తో బయటికి వచ్చింది. అకొంటెంట్ టికెట్ ని తీసుకుని గప్పచేసిగా వచ్చి తన సీట్లో కూర్చున్నాడు..!! ***

భాషాభ్యాసాల భాగిస్తం

యుర్క్రాశెట్టి శాఖ

ఆ భార్య భర్తలిధ్దరికీ సహజంగానే పెద్ద ఎత్తున వివాదం చెలరేగింది.

"ఇదిగో సీతా, మనకి పోట్లాటు ఎందుకు? ఇంక నుంచీ అన్ని అర్థం ఉన్న మాటలే మాట్లాడుకుండాం..సరేనా?"
అన్నాడు భర్త.

"అమ్మా ఆశే అలా పతే నన్న తేలిగ్గా గెలిచెయ్యవచ్చని మీ ఆలోచన కదూ?" తెలివిగా అంది భార్య.

"నిన్న తెల్లవారు రుమామున అయిదింటికి మీ ఇల్లు చేరుకున్నావ్ కదా. మీ ఆవిడ గొడవ చేసిందా?" అడిగాడు కె.కె.రావు.

"అసలు వచ్చింది నేనని తెలిస్తే కదా. దానికి మెలకువరాకుండా బట్టలు మార్చుకుని పడుకోబోతుంటే కొంచెం అలికిడి అయి మెలకువ వచ్చింది. ఎవరది? టైగర్..నువ్వేనా? అంటూ మా కుక్క అనుకుని అడిగింది.."

"మరి నువ్వేం చేశావప్పుడు?"

"ఎలాగూ కుక్కనే అనుకుంటోంది కదా అని ఆమె చేతి వేళ్లు నాకి పడుకుండిపోయాను.."

"మగాడు చెప్పిందల్లా 'కాదు' అనడమే మీ ఆడాళ్ల అలవాటు! అవునా కాదా?" చిరాగ్గా అన్నాడు భర్తా రావు.

"కాదు!" అంది భార్యమణి ఖండితంగా.

ఒకావిడ సరాసరి ఆఫీస్‌కొచ్చి తీవిగా ఆఫీసర్ గదిలోకి వెళ్లబోతుంటే ప్రకటరి అడ్డుపడ్డాడు.

"అలా వెళ్లకూడదండీ. ఆయన అనుమతి తీసుకోవాలి ముందుగా" అంటూ అందుకోసం తను లోపలికి వెళ్లాడు.

"సార్..మీ కోసం ఒకావిడ వచ్చారు.. పంపమంటారా?"

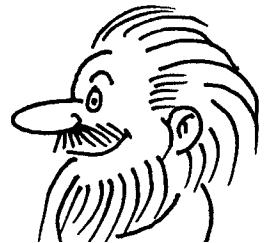
"ఎలా వుంది? అందంగా వుందా?"

"చాలా అందంగా వున్నారండీ.."

"అయితే లోపలికి పంపు వెంటనే"

ఆ ప్రీ లోపలికెళ్ళి ఓ నిమిషం ఆఫీసరుతో మాటల్లాడి వెళ్ళిపోయింది. వెంటనే ఆఫీసరు సైకటరిని కోపంగా పిలిచాడు.
 "నీ అభిరుచి తగలెయ్యా. ఆమె నీ కంటికి అంత అందంగా కనిపించిందా?" అన్నాడు మండిపడుతూ.
 "నిజం చెప్పాలంటే అందంగా లేదు కానీ, ఆవిడ మీ భార్యగారేమో అనుకుని అలా చెప్పానండీ.."
 "ఏడ్సినట్లుంది..ఇప్పుడు కాదని ఎవరన్నారు..?"

లిష్ట్ కిక్కిరిని పోయింది. భార్యతోపాటు నిలబడ్డ కృష్ణరావుకి అవతలపక్క అందమైన వయారి భామ అనుకుని నిలబడాల్సి వచ్చింది. కృష్ణరావు అదే అదననుకుని ఆ వయారి భామ వేపు మరింత ఒదిగి నిలబడడం అతని భార్యకు వశ్శమండేలా చేసింది. లిష్ట్ కింద ఆగగానే ఆ వయారి భామ కృష్ణరావు చెంపమీద ఫటీమని కొట్టింది.

"ఈ దెబ్బ ఎందుకో తెలుసా? లిష్ట్లో నన్న కాలు మీద గిల్లినందుకు.." అనేసి వెళ్ళిపోయిందామే.

కృష్ణరావు ఆశ్చర్యపోయాడు. "అదేమటి అలా అంటుంది - నేనెక్కడ గిల్లనామెని?" అన్నాడు భార్యతో.
 "మీరు గిల్లలేదని తెలుసులే పదండి..నేను గిల్లాను, మీకు బుధ్యిరావాలని.." అందామే!

చారి..చారి

ఏరుకొచ్చన నవ్వులు

జంబులింగం మార్కెట్ నుంచి ఇంటికి వెళుతూ ఒకతన్ని లిష్ట్ అడిగాడు. ఆ సూర్యటర్ అతను ఆపి, జంబులింగాన్ని ఎక్కించుకున్నాడు. జంబులింగం బరువైన కూరల సంచీని నెత్తిమీద పెట్టుకునే కూర్చున్నాడు.
 "అలా ఎందుకండీ.. సంచీని కూడా సీట్ మీద పెట్టియ్యండి.." అన్నాడు సూర్యటర్ అతను.
 "అమ్మా ఎందుకండీ..అసలే నా బరువు మోస్తోంది మీ సూర్యటర్. పైగా ఈ కూరల సంచీ బరువుకూడా ఎందుకు సీటు మీద!" సపినయంగా సెలవిచ్చాడు జంబులింగం.

"అపునూ..నీకు మీ వారి మీద కోపం వచ్చినప్పుడు ఏం చేస్తావ్?"

"టాయిలెట్ కడుగుతాను.." జంబులింగం భార్య జవాబు చెప్పింది.

"నిజంగానా? విచిత్రంగా ఉండే..టాయిలెట్ కడిగితే మీ వారిమీద కోపం తగ్గుతుందా!?"

"మామూలుగా ఐతే ఏమో కానీ..నేను టాయిలెట్ కడిగేది, మా వారి టూట్ బిష్ తో కడా!?"

"డాడీ..సోర్ట్ పూస్ వేసుకుంటూన్నావ్..ఏం గేమ్ ఆడదానికి వెళుతున్నావ్.." జంబులింగం కొడుకు అడిగాడు.
"పక్కింటి అంకుల్ తో చెస్ ఆడదానికి."

"ఆ అమ్మాయికి చెన్నడు అనుకుంటానా.."

"ఏమి అందుకలా అనిపించింది?"

"నేను 'ఐ లవ్ యు' అంటుంటే 'నా చెప్పులు కొత్తవే తెలుసా' అని పాంతనలేని సమాధానం చెబుతోంది"!

జంబులింగానికి బ్యాంక్ మేనేజర్గా ప్రమోషన్ వచ్చింది. బిజినెస్ బాగా పెంచితే కమీషన్ వస్తుందని చెప్పారు. జంబులింగానికి సరికొత్త ఆలోచన వచ్చింది. కొత్త ఉద్యోగాల కోసం ప్రకటన తయారు చేయించాడు.
"20 సంవత్సరాల వయసుగల అమ్మాయిలు, 40 సంవత్సరాల వయసుగల మగవాళ్ళు ..బ్యాంకు ఉద్యోగాలకి కావలెను" అని.

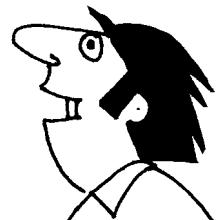
అది చదివిన అసిస్టెంట్ మేనేజర్కి అనుమానం వచ్చింది.

"సార్..ఇదేటో కొత్త రకంగా ఉంది. దీనిలోని లాజిక్ ఏమిటో తెలీడం లేదు.." అన్నాడు.

"పిచ్చి వాడా బ్యాంక్ బిజినెస్ పెరగాలంటే తెలివి తేటలు కావాలోయ్. 20ఎళ్ళ అమ్మాయిల్ని డిపాజిట్ కొంటర్ లో పెడతాం. నలబై ఏళ్ళ మగవాళ్ళని విత్ డ్రాయల్ కొంటర్ లో పెడతాం..ఎలా వుంది ఐడియా!?"

నయాగరా జలపాతన్ని చూపించడానికి వెళ్ళిన గైడ్ టూరిస్టులకి చెబుతున్నాడు..

"ఇప్పుడు మీరు ప్రపంచ ప్రభ్యాతి గాంచిన నయాగరా జలపాతన్ని చూస్తున్నారు. ఇది ప్రపంచంలో కెల్లా ఎత్తైన జలపాత. ఇటు అమెరికా నుంచీ అటు కెనడా నుంచీ కూడా చూడాచ్చు. ఇంకో విశేషమేమిటంటే పాతిక సూపర్ సోనిక్ విమానాల శబ్దం కూడా ఈ జలపాతం హోరు ముందు దిగదుడుపే. అమ్మా...వెనకాల కబుర్లు చెప్పుకునే ఆడవాళ్ళా..మీరు కొంచెం నిశ్శబ్దంగా ఉంటే నయాగరా జలపాతం గలగలలు విందాం.. "

కామెడీ క్లబ్ కథలు

ముల్లూటి వెంకట కృష్ణమాల్రి

గోమంతా శీలవత్తి..!

ఒక గ్రామంలో జరిగే సంతకి ఆవుని కొనడానికి వెళ్ళాడో పాలవ్యాపారి. ఒకడి దగ్గర మూడు ఆవులుండడం చూసి అడిగాడు ఒకో దాని ధర ఎంత అని.

"దీని ధర పది హేను వేలండీ.. రోజుకి తొమ్మిది లీటర్ల పాలిస్తుంది.. ఏడాది కోసారి ఈనుతుందని గ్యారంటీ.."

"ఇంకొంచెం చవకగా కావాలి.." కోరాడతను.

"ఇది చూడండి సార్!.. దీని ధర పదిన్నరవేలు. రోజుకి ఆరు లీటర్ల పాలిస్తుంది..."

"మరి ఆ మూడో ఆవు ధర ఎంత?"

"అది బాగ ఎక్కువండీ.. ఇరవై వేల రూపాయలు.."

"అబ్బో.. రోజుకి ఎన్ని లీటర్లిస్తుందేమిటి?"

"ఒక్క లీటరు కూడా ఇవ్వదండీ.. ఇంతదాకా దానికి ఒక్క పిల్లకూడా పుట్టలేదండీ.."

"గొడ్డపోయిన ఆవుకి అంత ధర ఎందుకోయ్?"

అడిగాడతను ఆశ్చర్యంగా.

"అది ఇంతదాక ఒక్క అంబోతుని కూడా కన్నెత్తి చూసి ఎరగదు. శీలవతండీ.. అంచేతా.." గర్వంగా చెప్పాడతను..

ప్రేమ..ప్రేమ..ప్రేమ..

యుర్బ్రంశెట్టీ రాయి

రామచంద్రం తన ప్రియురాలు అరుంధతితో సినిమాకెళ్ళి ఆటోలో ఆమెను వాళ్ళింటిదగ్గర డ్రాప్ చేశాడు.

"కాప్స్‌పు నీ రూమ్ కొచ్చి కబుర్లు చెప్పుకోవచ్చా?" అడిగాడు రామచంద్రం.

"బాగుండదు! మా రూమ్‌ట్ కిలాంటివి నచ్చవు .."

"పది నిమిషాలు మాట్లాడినా తప్పుపడతారా ఏమిటి?" నిష్టారంగా అడిగాడతను.

"అతను తప్పు పడతాడు మరి!" అందామె లోపలికెళ్లి తలుపేసుకుంటూ.

దీన్కుమార్ సినిమా థియేటర్ లోపలికి అడుగుపెడుతుంటే విజయకుమార్ ఎదురొచ్చాడు.

"అదేమిటి? నిన్న రాత్రి నువ్వు, నీ ప్రియురాలూ కలిసి ఈ సినిమా సెకండ్ పో చూశారు కదా?" అడిగాడు విజయకుమార్ ఆశ్చర్యంగా.

"అవును, ఇప్పుడు సినిమా చూడాలుని వచ్చాను" అన్నాడు దీన్కుమార్.

"ఏమోయ్ కబీర్ దాస్ పెళ్ళిచేసుకున్నావంట గదా..ఇంత పడన్ గా చేసుకున్నావు..ఏమిటి విశేషం?"

"నువ్వే చెప్పుకో చూడాం.."

"ఆ అమ్మాయి పొదర్ కి బోలెడాస్తి ఉండి ఉంటుంది."

"కాదు"

"బోలెడు కట్టం ఇస్తామని ఉంటారు.."

"కాదు.."

"అమ్మాయి నెలతప్పి ఉంటుంది.."

"కాదు"

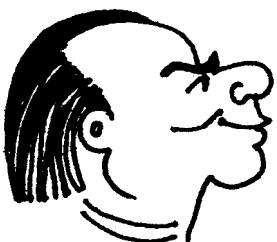
"అమ్మాయికి అందమైన అక్క ఉందని కనిపెట్టి ఉంటావ్.."

"కాదు.."

"ఆ అమ్మాయి ప్రాణ స్నేహితురాలు నీతో చనుపుగా మాట్లాడి ఉంటుంది.."

"కాదు"

"ఇంక నేను ఊహించలేన్నా బాబూ..నువ్వే చెప్పు.."

"మేమిద్దరం ప్రేమించుకున్నాం"

"అధ్యదీ..అలా చెప్పు ఏదో ఒక లొసుగు ఉండే ఉంటుందని అనుకున్నా.."

ఉదయార్కుర్ తన ప్రియురాలితో కార్లో నిర్మానుష్ణమైన రోడ్డుమీద వెళ్తోంటే "ఈ మధ్య నాకు ఆపరేషన్ జరిగింది కదా! ఎక్కుడ జరిగిందో చూపించమంటావా?" కవ్వింపుగా అడిగిందామె.

"చూపించు దియరీ!" అన్నాడు ఉదయార్కుర్ వేగంగా కొట్టుకుంటున్న గుండెలతో.

"ఇదిగో! ఈ రోడ్డు చివరకెళ్లి కుడిచేతి వైపు తిరిగితే చాలు ఆ హోస్యిటర్ కనబడుతుంది.." అందామె.

"నువ్వులా అందంగా చూస్తుంటే ఏమనిపిస్తుందో తెలుసా?"

"ఏమనిపిస్తుంది?" సిగ్గు పడుతూ అడిగింది హోమలత.

"నిన్ను ముఢ్చు పెట్టుకోవాలనిపిస్తుంది..!" చెప్పాడతను.

"అయితే త్వరగా కానీ..ఇలా ఎక్కువోస్పు చూడడం కష్టం" అంది హోమలత.

ఓ రోమియో తన జూలియట్తో పారిపోవాలని ప్లాన్ వేసుకున్నాడు.

అనుకున్న ప్రకారం అర్థరాత్రి జూలియట్ ఇంటికెళ్లి నిచ్చెన మీద ఎక్కి ఆమె గదిలోకి చూస్తూ "జూలియట్! త్వరగా పద. హోయిగా పారిపోయి కొత్త జీవితం ప్రారంభించాలి" అన్నాడు రోమియో గట్టిగా.

"ఏ! గట్టిగా అరవక. మా ఫాదర్ విన్నాడంటే మన ప్లానంతా నాశనమై పోతుంది.." అంది జూలియట్.

"ఏం కాదు.. మీ నాన్నే నిచ్చెన పడకుండా గట్టిగా పట్టుకుని నిలబడ్డారు." చెప్పాడు రోమియో.

"ప్రియా! నిజంగా నేనే నీ మొదటి ప్రియుడ్డా?"

"అవును గానీ..మీ మగాళ్చంతా ఇదే ప్రశ్న అడుగుతారెందుకూ?" చిరాకుగా అందామె.

"ప్రతిమ నన్ను ప్రేమిస్తుందంటావా?"

"తప్పకుండా ప్రేమిస్తుంది. నిన్నుక్కడినే ఎందుకు వదులుతుంది?"

చౌ..చౌ

ఏరుకొచ్చన నవ్యలు

వాలీబాల్ పోటీల్లో గెలిచిన వాళ్కి బహుమతులివ్వడానికి ప్రతిపక్ష నాయకుడిని పిలిచారు. బహుమతి పుదానంతరం ఆయన మాట్లాడుతూ..

"అసలు ఈ పోటీల్ని ప్రారంభించింది మేమే. ఐతే అధికారపక్షం దీన్ని బాగా నిర్ణయం చేసింది. షైనల్కి వచ్చే జట్లు కేవలం రెండే ఉంటున్నా పట్టించుకోవడంలేదు. మేము మళ్ళీ అధికారం లోకి వస్తే షైనల్కోకి వచ్చే జట్ల సంఖ్య పెంచుతామని పోమీ ఇస్తున్నాను..."

"నువ్వు అమెరికా వెళ్తున్నాపు కదా..వచ్చే వరకూ నీ కారు నాకిచ్చి వెళ్కూడదూ.."

"జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి మరి..."

"ఏం ఘరవాలేదు. పెడ్డలో జాగ్రత్తగా ఉంచుతాను కదా.."

"ఎడ్డు..? మీ ఇంట్లో కారు పెడ్డ లేదుకదా.."

"నా వద్ద లేకపోతే ఏమైంది? నేనెప్పుడు వెళ్ళే మార్యాడి వద్ద ఉంది కదా.."

"ఎదురింటి శకుంతల లేదూ..ఎప్పుడూ వాళ్యాయన గురించి లేనిపోనివి చెబుతుంది. మొగుడూ పెళ్చాలన్నాక ఏవో ఒకటి వస్తుంటాయి కదా... మా వారిని చూడు ..ఇంట్లోకేమైనా కొనమంటే రెండు మూడు రోజుల వరకూ తీసుకు రారు. నాకు కోపం వచ్చి నోటి కొచ్చినట్లు తిడతాను. ఆయన ఇంకో రెండు అంటారు. నాకు ఒళ్చుమండి అప్పడాలక్రతో ఒక్కటిస్తాను. ఆయన బెల్లుతో నాలుగు తగల్చిస్తారు...అయినా ఇవన్నీ అందరి తో చెప్పుకుంటున్నామా ఏమిటి..?"

"కరెంటు పోయింది కదా, అయినా వంట గదిలోంచి చప్పుళ్చొస్తున్నా యేమిటి వదినా?" కాంతమ్మని అడిగింది శారదాంబ.

" మీ అన్నయ్య గారేనమ్మా..వంట చేస్తున్నారు.."

"చీకటిగా ఉంది కదా ..ఎలా చేస్తున్నారు?"

"అయిన ఫోటోగ్రాఫర్ కదా! డార్క్ రూమ్ బాగా అలవాటు.."

అప్పటి వరకూ ప్లాట్ఫార్మ్ మీదున్న జంబులింగం హాతాత్తుగా పట్టాలపైకి దూకాడు.

జంబులింగం భార్య "ఏంటండి.. అలా పట్టాల మీదికి దూకారు..రైల్స్ చచిపోతారు.."

"నువ్వు వినలేదా, రైలు ప్లాట్ఫార్మ్ మీదికాస్టోందని ఇప్పుడే కదా మైకులో చెప్పారు. నువ్వు తొందరగా దూకెయ్.."

ఫిలాసఫీ క్లాసులో "దేవుడున్నాడా లేడా?" అనే అంశంపై చర్చ జరుగుతోంది.

"మీరెప్పుడైనా దేవుడై చూశారా?" ప్రాఘసర్

అడిగాడు స్థూడెంట్స్ ను.

"లేదు"

"దేవుడై తాకారా?"

"లేదు"

"దీన్ని బట్టి దేవుడు లేడని అందరం నమ్మాలి.." ముగించాడు ప్రాఘసర్.

"మీ మెదడును మేం ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఎప్పుడూ తాకలేదు. అంటే మీకు మెదడు లేనట్టేగా సార్.." తక్కున లేచి అడిగాడు ఒక స్థూడెంట్.

జంబులింగం: నువ్వేది కట్టుకున్నా ధానికి అందమొస్తుందోయ్..

భార్య: అందుకేగా మిమ్మల్ని కట్టుకుంది..!

సోమలింగం: నాన్నా..మనకి స్వాతంత్యం ఎప్పుడు వచ్చింది?

జంబులింగం: తప్పురా 'మనకి' అనకూడడు, దేశానికి అనాలి..!

